

Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local

BOE núm. 80, 03/04/1985

TEXT CONSOLIDAT

Vigència 01/01/2022 -

Preàmbul

I

L'organització democràtica de la nostra convivència representada per la Constitució és un fet singular de la nostra convulsa història dels últims segles; singular pel grau de pacífic consens que va tenir en la seva elaboració i aprovació, fet per si sol sense precedents, i singular, també, per la importància dels assumptes i velles querelles que va abordar, igualment pel que fa a llibertats i organització territorial de l'Estat, al voltant dels quals la història és pròdiga a mostrar-nos les notables i greus diferències que dividien el sentiment dels ciutadans i eren causa de profundes alteracions en la cosa pública.

La implantació d'un fonament tan sòlid de convivència, que és tant com dir de futur, per força ha de produir efectes beneficiosos al llarg del ser nacional insuflant nova saba i noves energies en els últims reductes de l'organització social; en una paraula, regenerant un teixit social desatès, si no decrepit, i lacerat pels successius embats de tots els vicis i abusos que van assolir la nostra vida pública i la van transformar en un campí qui pugui dels qui es disputaven el domini de les institucions per a la satisfacció d'interessos privats.

Un dels àmbits on més efectes produeix i ha produït l'aprovació de la nostra estimada Constitució és el relatiu a l'Administració local tan necessitada d'adaptació a la nova realitat. En el dia són nombroses les proves de la urgència de definir des de l'Estat l'abast de l'autonomia que es reconeix a aquestes entitats tan riques en història i en mostres de la seva important contribució a la defensa i a l'engrandiment d'Espanya, però tan exposades a patir els mals que puguin derivar d'una abusiva limitació de la seva capacitat d'actuació en els assumptes que són del bé comú de les viles, pobles, parròquies, ravals, comunitats i altres llocs que amb diferents noms són coneguts en les diferents regions de la nostra pàtria.

La gravetat de l'assumpte no admet demora i encara menys quan, per motius de la nova configuració territorial de l'Estat, les noves comunitats autònomes esperen, algunes amb impaciència, que l'Estat traci les línies mestres definitòries d'aquestes entitats per procedir, immediatament, a l'exercici de les facultats que els seus novíssims estatuts els confien.

Es comprèn fàcilment que, en elaborar aquestes normes reguladores del règim local, el legislador senti la càrrega d'una especial responsabilitat, que l'incita a estendre les seves reflexions a tots els àmbits relacionats amb el tema i a indagar-hi des de totes les perspectives possibles i en primer lloc girant la vista cap a la història. I és que les institucions que conformen el règim local, a més de la seva importància intrínseca, a més de la immediata proximitat no tan sols a col·lectius més o menys nodrits, sinó també a la pràctica totalitat dels ciutadans, tenen una extraordinària densitat històrica; tenen un passat multiseular susceptible per si mateix de proporcionar valuosos ensenyaments i d'orientar el pols del legislador.

Pensem sobretot en el municipi, marc per excel·lència de la convivència civil, la història del qual és en molt bona mesura la de l'occident al qual pertanyem. Tant a Espanya com a Europa, el progrés i l'equilibri social han estat associats des de l'antiguitat a l'esplendor de la vida urbana i al consegüent floriment municipal. I viceversa, els períodes d'estancament o de retrocés s'han caracteritzat també per la simultània decadència de les comunitats ciutadanes, cosa que en segles llunyans va arribar a consumir-se amb la ruïna i l'extinció dels municipis.

En clausurar-se el primer mil·lenni de la nostra era, la confluència de factors múltiples i de diversa índole va provocar el ressorgiment de la gairebé inexistent vida urbana. Els països de l'Europa occidental, Espanya entre aquests, van tornar a presenciar l'erupció de nuclis humans compactes. Els seus assentaments deixen de ser mers centres de població per adquirir més organicitat, una personalitat progressivament definida, per forjar lentament un règim jurídic específic. El municipi, és clar, no equival sense més ni més a la ciutat, a la materialitat dels seus carrers i edificis. El municipi és l'organització jurídica peculiar del nucli urbà i també, sovint, del seu entorn geogràfic. No hem d'oblidar, efectivament, que els naixents municipis medievals van ser durant uns quants segles instruments essencials de colonització de territoris guanyats als musulmans. Amb el decisiu concurs dels municipis i pel seu impuls, es van repoblar àmplies zones i es van crear in comptables viles i aldees, i es van organitzar, en definitiva, extensos termes i ravals estretament vinculats a les ciutats respectives. L'expressió més acabada de l'abast de l'expansió municipal segurament es troba en les nombroses comunitats castellanques de vila i terra.

S'ha al·ludit a la singularitat de l'organització municipal, però, en què va consistir exactament? Els homes del segle XX necessitem exercitar la nostra adormida imaginació, transcendir l'horitzó històric immediat, per comprendre cabalment el que antigament va representar l'emergència del règim municipal. Cal recordar l'anterior exclusivitat de la vida agrària, controlada del tot per sectors senyorials la prepotència dels quals es va traduir en l'establiment i generalització de les relacions de servitud. En aquest context senyorial, el renaixement de les ciutats i la seva organització en municipis possibilita el gaudi de llibertats fins aleshores inassequibles; permet redimir-se dels «mals usos» i de l'opressió senyorial, així com adquirir un estatut jurídic alliberador de les passades i pesades restriccions. No li faltaven motius a l'home medieval per pregonar que «l'aire de la ciutat fa lliure». Si el senyoriu és l'arquetip de la subjecció personal, el municipi és el reducte de les llibertats. Veritablement els municipis són enclavaments alliberadors enmig de l'oceà senyorial de pagesos, pairals, etcètera, sotmesos a servitud.

No va ser, naturalment, l'altruisme dels senyors el que va motivar la concessió d'aquestes llibertats concretes. La iniciativa i l'estímul provenen de la Corona, interessada a debilitar l'hegemonia i contrarestar la influència de les forces senyorials, que s'erigeix en protectora i aliada de les ciutats. Per

això és la monarquia la que atorga les normes singulars que consoliden l'edifici municipal: innumbrables i successius furs, privilegis, franquícies, exempcions jalonen el règim jurídic de les poblacions que, després de rebre-les, es converteixen en municipis. Com a conseqüència d'aquest procés no hi ha dos municipis amb el mateix règim. Més aviat coexisteixen tipus o models municipals diversos i dotats de diferent grau de desenvolupament. Comú als municipis del patrimoni reial, tanmateix, és el contrast jurídic amb el senyoriu rural i l'íntima connexió amb la monarquia, com ho és, per descomptat, haver obtingut generoses dosis d'autogovern consubstancials al municipi pròpiament dit. Perquè, fins i tot obviant els excessos interpretatius de la historiografia liberal, no és qüestionable que els municipis medievals -principalment i precoçment els castellans- van cohonestar la seva indiscutida dependència de la reialesa amb el gaudi d'una àmplia autonomia en tots els ordres.

No obstant això, la participació inicialment igualitària de la totalitat dels veïns en el govern municipal ni es va mantenir en tota la seva puresa ni va ser gaire duradora. L'acceptació dels criteris d'estratificació estamental, als quals es van sumar les acusades diferències de riquesa que entre els conveïns va provocar en determinades ciutats la prosperitat comercial, no afavoria la perpetuació de la democràcia municipal. La traducció jurídica de les distincions socials de base estamental (o econòmica) va introduir en el si de les poblacions un poderós germen de desunió, va engendrar incessants convulsions i va sumir els municipis en una situació de crisi permanent.

La tendència a l'oligarquització del govern municipal, la descomposició i endèmics desordres del règim urbà, la paral·lela propensió del poder central (en camí cap a l'absolutisme) a enfortir les seves atribucions en detriment de l'autonomia local, van facilitar la intervenció de la monarquia. Entre mitjan segle XIV i final del segle XV, l'organització municipal va experimentar profundes mutacions que van contribuir a estrènyer considerablement l'àmbit de l'anterior autogovern. Esmentem, a títol d'exemple, sengles manifestacions paradigmàtiques del fenomen que s'acaba d'indicar: les primerenques reformes d'Alfons XI a Castella i les tardanes de Ferran II a Catalunya, diferents i distanciades en el temps, però inspirades finalment en directrius polítiques anàlogues.

Al llarg de la baixa edat mitjana els municipis van quedar, doncs, literalment tenallats d'una banda -des de dins- per l'acció de la noblesa i dels patriciats urbans; de l'altra -des de fora-, per les pretensions intervencionistes de la mateixa monarquia. La pugna triangular que esmalta l'esdevenir del municipi fins molt avançat l'antic règim desembocarà en tot cas en el menyscabament dels sectors ciutadans, malgrat haver-se alineat habitualment en el bàndol de la reialesa. El desenvolupament de les oligarquies municipals va ser facilitat per la substitució de les assemblees obertes a tots els veïns (consells oberts) per organismes reduïts (cabildos, consells, ajuntaments) dels quals encara solen formar part, amb els titulars de càrrecs de designació règia i sense confondre-s'hi, altres oficials en principi rigorosament electius. La representativitat de les institucions municipals és, tanmateix, decreixent. Mentre els oficis concebuts com a ressorts de protecció del comú dels veïns perden substantivitat, es desnaturalitzen o s'eclipsen, el fenomen de patrimonialització dels càrrecs públics que recorre Europa trenca el precari equilibri i propicia l'enquistament de les oligarquies locals gràcies a l'ocupació dels regiments adquirits per drets d'heretat, transmissibles i «perpetus».

Factors polítics i fiscals van conduir mentrestant la monarquia a estrènyer el setge. Les vicissituds de l'Estat absolut van repercutir sobre els municipis en un doble ordre de coses. La formació d'aquell va suposar, en primer terme, el notori reforçament del control sobre el discórrer ciutadà, que es va

materialitzar en el desplegament dels corregidors reials per les poblacions d'una certa rellevància de la Corona Castellana, sigui quina sigui la seva posició geogràfica (de Guipúscoa a Cadis, de la Corunya a Múrcia). Als efectes del que aquí es tracta, n'hi ha prou d'assenyalar que els corregidors eren els agents per excel·lència del poder regi i presidents dels respectius ajuntaments. La consolidació de l'Estat i els compromisos exteriors dels Àustries van originar, en segon lloc, uns costos molt elevats i la consegüent i crònica penúria de la Hisenda, que no va reparar en mitjans per satisfer les seves peremptòries exigències. D'aquesta manera, a la desafortunada i inescrupolosa gestió econòmica de les oligarquies que governen les ciutats, a la fortíssima càrrega fiscal que gravita sobre la població tributant, s'hi van sumar els trastorns ocasionats als municipis per l'innecessari acreixement d'oficis, per la proliferació de les exempcions de viles i llocs dels ravals, per la imposició de múltiples gravàmens. Per alimentar-se, la Hisenda reial ven sense taxa -oficis, viles, erms...-, a risc d'empobrir simultàniament els municipis i de posar en perill la integritat dels seus patrimonis.

La història del municipi modern, amb tot, és summament complexa i està plena de fets de significació ambivalent, de matisos encara inexplorats. Des d'una òptica general, és indubtable la seva decadència. No obstant això, el règim municipal preliberal va trigar a desplomar-se; va conservar durant un període potser més prolongat del que sovint es pensa una part de la seva potència i els recels de la seva pretèrita autonomia van distar d'apagar-se de seguida. Potser els desacreditats corregidors, braç executor dels dissenys reials, no van servir alhora de fre als abusos de les minories poderoses?

En l'últim tram de l'antic règim, l'organització municipal que els Àustries havien rebut, conservat i exportat a Amèrica, va ser objecte de reformes inspirades en els principis uniformistes i centralitzadors característics de la Il·lustració. Per més que resultin antagònics de l'orientació que presideix aquesta Llei, defugem, en nom del rigor històric, la temptació de silenciar-los o valorar-los acríticament. No seria acceptable l'atribució al Despotisme Il·lustrat de pretensions democratitzadores de la vida local. Tanmateix, interessa subratllar tres vessants de les reformes al·ludides. La seva gradació mateixa no manca de significat, per tal com insinua l'ordre de prioritats dels governants de l'època. En una primera etapa s'emprèn la unificació dels models municipals regnícoles.

S'aborda després el sanejament de les postrades hisendes locals. I s'assaja, finalment, la tímida aplicació de determinats mecanismes representatius. Llevat del que es refereix al primer aspecte, les transformacions del longeu règim municipal absolutista no van ser gaire profundes, però malgrat això la seva execució va ensopegar amb els interessos estamentals i va provocar una forta resistència.

L'arribada del liberalisme va modificar substancialment els supòsits del règim municipal que fins aquí s'ha descrit a grans trets. L'esperit uniformista i centralitzat, llavors al servei de la renovació, es va difondre per tot arreu. L'abolició dels privilegis estamentals i la consagració del principi representatiu va convertir en impossible la continuïtat dels regiments perpetus, va alterar completament el procediment d'accés als càrrecs municipals i va prejudicar la composició dels ajuntaments constitucionals. La concepció de la propietat sustentada per la burgesia no presagiava precisament el gaudi pacífic i indefinit dels béns municipals amortitzats. El propòsit de racionalitzar i dotar d'homogeneïtat l'actuació pública en l'àmbit territorial va conduir a la introducció de la fórmula provincial i a la paral·lela creació de les diputacions.

La versió inicial del règim local constitucional, regulada a Cadis, es va establir efectivament en el Trienni liberal. Es caracteritzava per la implantació d'ajuntaments de traça uniforme en totes les poblacions que

tinguessin almenys 1.000 habitants i per l'estesa de la xarxa provincial al voltant del binomi diputació-cap polític. Els integrants dels ajuntaments són elegits per sufragi indirecte. És innegable que l'articulació dels òrgans locals amb els del poder central es va fer amb el concurs de les tècniques centralitzadores en voga, per bé que l'esfera de les competències reservades als ajuntaments encara era àmplia i, d'altra banda, els autors de la instrucció de 1823 no van vacil·lar a donar cabuda a algunes solucions que llavors resultaven prudentment descentralitzadores.

Quan, després dels coneguts interludis absolutistes es produeix la definitiva instal·lació del sistema constitucional, el llegat de la Constitució de 1812 en matèria de règim local és ràpidament substituït per un nou model d'estil doctrinari que moderats i progressistes comparteixen en els punts fonamentals, tot i fer-ho amb algunes variants i diferències no menyspreables. El sufragi indirecte cedeix davant el directe en la seva modalitat censitària. L'enfortiment del poder executiu i el coetani enlairament de l'Administració de l'Estat redupliquen les possibilitats de controlar eficaçment les entitats locals, sotmeses, finalment, a la fèrria centralització que, ara ja amb intencions immobilistes, els moderats van portar a les últimes conseqüències en les lleis municipal i provincial de 1845. En canvi, els progressistes van propugnar l'ampliació del cens i consegüent extensió del sufragi, la suavització dels mecanismes centralitzadors, l'increment de les facultats dels ajuntaments i la plena electivitat dels alcaldes. En la majoria dels casos, aquestes propostes no van tenir ressò i van obtenir, en el millor dels casos, èxits fugaços. D'altra banda, en el període isabelí s'emprèn, a un fort ritme, la desamortització civil, que va privar els municipis de bona part del seu patrimoni.

L'aportació de la immediata Revolució de Setembre al règim local -que es va concretar en la legislació municipal i provincial de 1870- va consistir en l'adopció del sufragi universal, en l'electivitat de tots els càrrecs municipals, en l'enrobustiment de les diputacions provincials i en la considerable atenuació del centralisme. Tanmateix, els governants de la Restauració no van trigar a retornar a l'orientació del règim local d'estil moderat anterior al sexenni. La modificació en aquest sentit de les lleis de 1870 va tenir lloc el desembre de 1876. El Reial decret de 2 d'octubre de 1877 conté el text refós de l'última llei municipal del segle, i també la regulació del règim provincial després substituïda per la de la Llei de 29 d'agost de 1882.

Realment, el panorama que oferien les institucions locals de la fi del segle era desolador. En el pla provincial, les diputacions estan subordinades completament als governadors civils; en el municipal, els ajuntaments, escassament representatius, segueixen sotmesos a l'estreta tutela de l'Estat. El poder central continua investit d'atribucions sobrades per intervenir en la designació dels alcaldes, remoure les autoritats locals o suspendre els acords municipals. Els criteris a què responia la legislació local esmentada, lluny d'infondre vitalitat a ajuntaments i diputacions, van afavorir-ne la paràlisi. La incidència del caciquisme va agreujar la situació: va atrapar el règim local en les malles de la inautenticitat, el va envoltar de pràctiques corruptores i el va condemnar a perviure en estat agònic. Els testimonis dels contemporanis, unànimes en aquest sentit, no admeten dubtes.

En aquesta tessitura, el règim local, constret per lleis caduques i asfixiat per l'espessa trama de cacics, va provocar importants problemes polítics. Mentre una sèrie de projectes legislatius predestinats a fracassar desfilen per les Corts, les crítiques es generalitzen fins a assolir en la veu dels regeneracionistes un volum clamorós. Entre aquests projectes mereixen ser recordats el de Sánchez Toca de 1891, el de Silvela de 1899 i, sobretot, el de Maura de 1907, sens dubte el més ambiciós i el que

va ser debatut amb més entusiasme. Maura era conscient de la innocuïtat de les reformes parcials i de la impossibilitat de frenar la degradació de la vida local sense extirpar el caciquisme i sense invertir l'orientació centralitzadora que inspiraven les lleis de 1877 i 1882 aleshores vigents. El seu va ser l'intent més seriós i meditat de reconsideració del règim local en el seu conjunt, de lluita contra la corrupció i a favor del reforçament dels organismes municipals i provincials. El projecte reconeixia la diversitat local, derogava les disposicions desamortitzadores, enfortia la posició dels alcaldes, afluïxava la tutela de l'Estat i simultàniament pretenia estendre l'acció dels ens locals per la via -entre d'altres- de la municipalització de serveis. Els projectes posteriors al de 1907 van tenir la mateixa sort. Si fins aleshores la reforma del règim local havia concitat una fortíssima oposició, el plantejament amb caràcters aguts de la qüestió regional que a continuació va esdevenir, en obrir una nova bretxa en el ja esquerdat sistema polític, va augmentar les dificultats.

La trajectòria legislativa del règim local va desembocar durant la dictadura de Primo de Rivera en els estatuts municipal de 8 de març de 1924 i provincial de 20 de març de 1925, obra de José Calvo Sotelo íntimament connectada amb l'ideari local maurista. L'Estatut municipal participa, en efecte, de la convicció que el sanejament de la vida local depenia, en bona part, de l'abandonament previ de les directrius uniformistes i centralitzadores. Com a conseqüència, es va posar una certa atenció en els municipis rurals i en les entitats menors, i es va procedir, d'altra banda, a suprimir algunes de les manifestacions més rigoroses de la subordinació dels ajuntaments a l'Administració de l'Estat i a eixamplar l'àmbit de les competències municipals. Mesures abans previstes per Maura i ja al·ludides, com la derogació de la legislació desamortitzadora i la municipalització de servei, també van ser incorporades a l'Estatut, expressió, en definitiva, de les solucions tècniques que s'havien anat gestant en les dècades precedents i de les doctrines polítiques de signe autoritari, la influència de les quals es tradueix, per exemple, en la introducció de la representació corporativa. Amb independència de les declaracions formals en sentit contrari, règim dictatorial, descentralització i envigoriment del règim local s'excloïen mútuament; de fet, l'aplicació d'aquells preceptes dels estatuts que simbolitzaven el reflux de la centralització es va deixar en suspens i no va arribar a produir-se.

Aquest rapidíssim esbós suggereix algunes reflexions, massa òbvies per la seva mateixa elementalitat perquè el legislador en prescindeixi i les oblidi. L'experiència històrica demostra de manera irrefutable que el floriment de la vida local pressuposa el gaudi d'àmplia autonomia nodrida per la participació autèntica dels veïns. És igualment indubtable que els ens locals requereixen recursos suficients, susceptibles de satisfer les necessitats i de procurar els serveis que l'administrat requereix i reclama. Tampoc sembla qüestionable, finalment, que règim local i règim polític han evolucionat a l'uníson, vertebrats tots dos per idèntics principis. No és per cap altre motiu que la història tardana del nostre règim local és la història d'una prolongada, creixent i devastadora frustració. Quan, com va succeir de manera particularment alligadora a partir de mitjan vuit-cents, es coarta la participació veïnal, s'adultera la representació, s'usa i s'abusa de la centralització, les institucions locals llanguixen fins a esgotar-se. No va ser per l'atzar que els reiterats intents de reforma del règim local de la restauració van resultar finalment estèrils. L'adveniment de l'Estat democràtic i autonòmic exigeix consolidar de manera definitiva unes institucions locals capaces de responsabilitzar-se dels seus propis interessos i vivificadores de tot el teixit de l'Estat.

Tal com demostra la nostra història i proclama avui la Constitució, dir règim local és dir autonomia. La pervivència mateixa, al llarg del temps i sota les circumstàncies polítiques més diverses, d'aquesta nota caracteritzadora mostra, no obstant això, la indeterminació i ambigüitat del concepte. Només la seva configuració positiva des d'uns postulats i en un context jurídicopolític determinat és capaç de dotar-lo d'un contingut precís.

Per començar, el sentit de l'autonomia local no pot prescindir d'aquesta referència fonamentadora del nostre ordre constitucional en què Espanya, designant-se a si mateixa com a subjecte real i protagonista de la seva història, es constitueix en Estat social i democràtic de dret, i anticipa així la formalització d'aquesta dada en la fórmula concisa de residenciar tota sobirania en el poble espanyol. L'autonomia local s'ha de situar, doncs, tenint en compte aquest principi i la perspectiva dels principis nuclears que la Constitució conté per a la total estructuració de l'Estat.

La voluntat del poble espanyol ha estat la d'enriquir la seva trama organitzativa, multiplicant els seus centres de decisió, sense menyscabament de la unitat superior de la seva realitat unificadora. La definició dels municipis i províncies es fa de forma suficient, tot i no ser prolixa, en el text suprem. L'autonomia municipal ha de ser el principi rector de la regulació de cada entitat. El criteri per evitar contradiccions amb altres instàncies radica en la determinació dels seus interessos respectius. Quin és l'interès respectiu no ha estat desenvolupat per la Constitució, encara que sí que ha determinat els assumptes d'interès de la comunitat autònoma (article 148.1) i de l'Estat (article 149.1). Amb aquests elements i amb les dades que es desprenen de la realitat mateixa de les coses, és possible construir les institucions locals mantenint-les en el lloc que els correspon en un Estat complex com l'actual; i a les Corts Generals els competeix enriquir i concretar el disseny bàsic de les entitats locals com una de les peces de tota l'organització territorial de l'Estat. Pressuposa, doncs, una perspectiva territorial, és a dir, global i no sectorial. El seu desenvolupament representa posar en peu una institució territorial i, consegüentment, el seu estatut subjectiu -punts de referència del nou ordenament vertebrat des d'aquests i per aquests-, i l'ordenació de la capacitat potencialment universal de l'esmentada institució. Tots els sectors de la realitat a què s'estén l'acció pública per això, hi estan, al·ludits i amb més o menys intensitat afectats. Ens trobem, en definitiva, davant una llei que afecta la construcció mateixa de l'Estat i el disseny d'un dels ordenaments jurídicoadministratius que s'hi integren.

Si en els seus orígens medievals, autonomia local és el municipi urbà, la ciutat que neix lliure per exempció del món senyorial en declivi i si, en el moment del sorgiment de l'Estat constitucional, aquesta caracterització es va poder completar identificant-la amb un suposat ordre local de competències, cap d'aquestes dues idees serveix avui per determinar l'autonomia. No es tracta ara d'utilitzar l'esglaió municipal com a peça decisiva en un procés històric d'emergència d'un nou ordre polític, sinó més aviat de delimitar l'espai i el paper propis de les entitats locals en el si d'un ordre constituït, però tampoc és possible entendre avui els poders públics com a estructures monolítiques, construïdes en cascada de major a menor i dotades de funcions relativament estables i diferenciades pel fet de ser-ho també el món al qual s'enfronta.

Contràriament, la realitat social, cultural, tecnològica i econòmica ha trencat definitivament les situacions singulars de relatiu aïllament i avui la societat se'ns mostra com un tot continu on la distància, abans factor explicatiu de suposades autarquies, ha estat vençuda pels mitjans de transport, per les ones i per la dependència d'un mercat únic d'àmbit nacional íntimament relacionat amb la realitat

internacional.

Aquesta continuïtat del teixit social fa impossible marcar unes fronteres nítides als interessos la tutela respectiva dels quals s'encomana als diferents poders que destaquen així la seva condició de formar part d'un conjunt institucional d'arquitectura complexa on les parts adquireixen sentit en funció del tot, però articulant-se entre si no per principis formals, sinó per criteris materials que intenten adaptar les competències als interessos reals en joc.

L'autonomia local no es pot definir de manera unidimensional des del pur objectivisme localista o regionalista, sinó que requereix ser situada en el marc de l'ordenament integral de l'Estat.

La dificultat específica d'aquest objectiu està en el fet que aquest no és únic i homogeni, sinó constituït per l'acció simultània dels principis d'unitat i autonomia de les nacionalitats i regions, que troben la seva expressió organitzativa en la distribució del poder entre les institucions generals de la Nació i les comunitats autònomes. Es pot qualificar de feliç la conceptuació d'aquesta fórmula com a Estat compost, un Estat amb una única sobirania, un sol poble amb un destí polític comú, que -reconeixent la seva diversitat- constitueix el sistema de resolució permanent de les seves contradiccions, conflictes i tensions que no és altra cosa l'Estat, sobre la base d'una pluralitat d'instàncies autònomes i diverses, vertebrades entre si per al manteniment del valor de la unitat. No té vertader sentit, doncs, l'apel·lació sense més ni més a models preestablerts, ja que les corporacions locals tenen en el sistema així descrit una posició pròpia, que no es defineix en relació amb cap altra de les instàncies territorials, i s'afirma - igual que aquestes- en la seva condició, guanyada pel pes històric i actual, de parts components de la total estructura de l'Estat.

No cal dir que l'autonomia local, per a la seva realitat, requereix una institució capaç d'actuar-la; institució que, per exprés manament constitucional i almenys en l'esglauó bàsic municipal, s'ha de muntar sobre la doble nota de la representativitat directa i la personificació. Però, en el que més interessa ara, això significa que el règim local ha de ser, mentrestant, la norma institucional dels ens locals. Aquesta comprovació elemental implica dues conseqüències de primera importància. En primer lloc, que aquesta norma desplega la garantia constitucional de l'autonomia local, funció ordinamental que, en ser-li reservada o, el que és el mateix, vedada a qualsevol altra norma, atorga a la seva posició en l'ordenament en el seu conjunt una vis específica, no obstant la seva condició formal de llei ordinària. D'altra banda, el fet que les entitats locals, tot i la seva inequívoca substància política, despleguin la seva capacitat en l'esfera del fet administratiu, justifica tant aquesta última condició del marc definidor de la seva autonomia, com identificació del títol constitucional per al seu establiment a l'article 149.1, apartat 18, en relació amb el 148.1, apartat 2n, del text fonamental.

Queda explicat, així, que la determinació d'aquest marc és el resultat de l'acció conjunta, segons la concreta distribució de la potestat legislativa en la matèria operada pel bloc normatiu integrat per la Constitució i els estatuts d'autonomia, de la llei general i la llei territorial.

La peculiar estructura d'aquest marc -decisió bàsica constitucional en termes de garantia institucional i remissió al legislador ordinari dels ens locals- no significa, tanmateix, que aquest Estatut hagi de quedar regulat esgotadorament per la llei. Ressorgeix aquí la vella polèmica entre uniformisme i diversitat en l'organització local, de cap manera resolta amb els intents frustrats de tipificació de règims locals (que

només suposen una estèril flexibilització de l'uniformisme), però ara transmutada en la tensió entre els valors constitucionals d'unitat i autonomies (de les nacionalitats i regions i dels ens locals). La resolució adequada d'aquesta tensió exigeix des d'ara la constricció del marc general al que sigui estrictament indispensable per satisfer l'interès nacional, però també des d'ara una específica ponderació, segons el seu valor constitucional relatiu, de les exigències recíproques de l'interès autonòmic i l'estrictament local. D'aquesta ponderació resulta que si, en el que transcendeix la conformació de l'organització territorial (processos d'alteració de municipis i creació de nous ens territorials), s'ha de donar prioritat a l'interès autonòmic, no passa el mateix en el pla de l'organització interna de les entitats locals; pla en el qual és procedent reconèixer la primacia de l'interès de l'acomodació d'aquella a les característiques específiques d'aquestes.

Pel règim local, per complir la funció de garantia de l'autonomia i, fins i tot, la seva tasca específica quant a norma institucional de l'Administració local, requereix superar el que és purament organitzatiu i de funcionament per penetrar en el camp de les competències, les regles de l'activitat pública i el règim dels mitjans personals i materials. És obvi dir que, en aquest camp, la regulació legal ha de tenir molt present l'opció constitucional, expressada a l'article 149.1, apartat 18, a favor d'una ordenació comuna, configurant les inevitables peculiaritats de l'Administració local des d'aquest fons homogeni, per a la seva integració coherent en aquest.

Pel que fa a l'aspecte, absolutament crucial, de les competències, la base de partida no pot ser avui cap altra que la de la radical obsolescència, per les raons esmentades anteriorment, de la vinculació de l'autonomia a un bloc de competències per naturalesa suposadament locals.

En efecte, llevat d'algunes excepcions, són rares les matèries que en la seva integritat es puguin atribuir exclusivament a l'interès de les corporacions locals; lògicament, també són rares aquelles en les quals no hi hagi un interès local en joc; per això, la qüestió dels àmbits competencials dels ens locals ha de tenir en compte una composició equilibrada dels factors següents:

- a) La necessitat de la garantia suficient de l'autonomia local, que ha de satisfer en primer terme la Llei general perquè es tracta del desenvolupament d'una opció constructiva constitucional, que, per tant, ha de tenir vigència a tot el territori de la Nació en termes, almenys, d'un mínim comú denominador quant al contingut de l'esmentada autonomia.
- b) L'exigència de l'harmonització d'aquesta garantia general amb la distribució territorial de la disposició legislativa sobre les diferents matèries o sectors orgànics d'acció pública, ja que sens dubte és clar que una i altra no poden anul·lar-se recíprocament, sota pena d'inconstitucionalitat.
- c) La impossibilitat material, en tot cas, de la definició cabal i suficient de les competències locals en tots i cadascun dels sectors d'intervenció potencial de l'Administració local des de la legislació del règim local.

El sistema legal de concreció competencial de l'autonomia local pretén fer aquesta composició equilibrada a què s'ha fet al·lusió. Sobre el fons del reconeixement exprés de les potestats i exorbitants que corresponen als ens locals territorials en la seva condició d'Administració pública, tot el sistema pivota sobre la plasmació del criteri material des del qual s'ha de produir la concreció legal de les competències; criteri que no és altre que el dret de les corporacions locals a intervenir, amb la intensitat

i l'abast màxims -des del principi constitucional de la descentralització i per a la realització del dret fonamental a la participació en els assumptes públics- que permeti la implicació relativa dels interessos de les diferents col·lectivitats territorials en qualsevol dels esmentats assumptes públics. El mecanisme de tancament el proporciona, d'una banda, la imposició a la legislació sectorial -des de l'especial posició ordinamental que a la Llei del règim local li és pròpia segons s'ha fet notar- de la ponderació de l'esmentat criteri, i de l'altra, l'articulació de les competències administratives en la matèria de què es tracti de forma conseqüent amb aquesta, així com l'atribució a la legislació bàsica estatal d'una funció d'assegurament d'un mínim competencial a l'Administració local.

Finalment, l'organització bàsica de les corporacions locals i les relacions d'aquestes amb les altres dues administracions públiques territorials s'inscriuen lògicament en les línies mestres que han quedat traçades.

Pel que fa a les relacions interadministratives, salta a la vista la radical inadequació del manteniment en el nou i compost Estat constitucional de les tècniques i les categories cristal·litzades en l'Estat centralista i autoritari. En particular, aquest judici de radical obsolescència s'ha de predicar de les tècniques formalitzades actuables per voluntat unilateral d'una de les administracions i incidents normalment en la validesa o l'eficàcia dels actes emanats d'una altra, en aquest sentit subordinada a l'anterior, tècniques que no són sinó transsumpte i conseqüència lògica de les construccions piramidal i jeràrquica del poder públic administratiu, ja que la tutela, a la qual totes es reconduïxen, no és sinó una categoria que expressa una situació de forta dependència gairebé jeràrquica. El principi constitucional d'autonomia i l'administratiu de la descentralització, en què es fonamenta el nou Estat, impliquen les diversificacions dels centres del poder públic administratiu i l'actuació de cadascun d'aquests, en el seu àmbit propi, amb plena capacitat i sota la pròpia responsabilitat, és a dir, impedeixen l'atribució a algun d'aquests de facultats de control que recaiguin sobre l'activitat en general dels altres i que suposin una limitació de la seva capacitat. És cert que això no significa de cap manera la invertebració del poder públic administratiu, ja que simultàniament juga el principi d'unitat i la seva traducció administrativa en els de coordinació i eficàcia. Només passa que ja no és legítima la realització d'aquests valors per les vies exposades; ans, ha de ser el resultat del joc mateix de la vida institucional des dels seus pressupòsits de representativitat democràtica i gestió autònoma de les pròpies competències (amb la qual cosa totes les instàncies administratives són idèntiques quant a capacitat en l'esfera dels seus assumptes, i la desigualtat deriva únicament de l'estructura inherent a l'interès públic) com a fruit de l'esforç permanent d'integració politicosocial en l'ordre constituït. D'aquesta manera, les tècniques de relació entre administracions han de tenir per objecte més aviat la definició del marc i dels procediments que facilitin la trobada i la comunicació, fins i tot de caràcter informal, per a la col·laboració i la coordinació interadministratives, fonamentalment voluntaris i de base negocial. Naturalment que el quadre de tècniques s'ha de tancar per un sistema resolutori del suposat límit del conflicte, per fracàs d'aquestes. La configuració d'aquest sistema de conflictes ha de ser, alhora, respectuosa amb la igualtat posicional essencial de les administracions territorials i asseguradora que el plantejament i la substanciament del conflicte no alteren l'específica estructura constitucional dels interessos públics als quals serveixen les administracions.

Les anteriors reflexions són un compendi de la filosofia que inspira la Llei. Aquesta Llei, més que pretendre garantir l'autonomia sobre la quietud de compartiments estancs i incomunicats i, en definitiva, sobre un equilibri estatiu propi de les coses inanimades, busca fonamentar aquella en

l'equilibri dinàmic propi d'un sistema de distribució del poder, intentant articular els interessos del conjunt, reconeixent a cadascun el que és seu i establint les competències, principis, criteris i directrius que guiïn l'aplicació pràctica de la norma en el seu conjunt de forma oberta a la realitat i a les necessitats del present.

Títol I

Disposicions generals

Article 1

1. Els municipis són entitats bàsiques de l'organització territorial de l'Estat i vies immediates de participació ciutadana en els assumptes públics, que institucionalitzen i gestionen amb autonomia els interessos propis de les corresponents col·lectivitats.

2. La província i, si s'escau, l'illa gaudeixen, així mateix, d'ídèntica autonomia per a la gestió dels interessos respectius.

Article 2

1. Per a l'efectivitat de l'autonomia garantida constitucionalment a les entitats locals, la legislació de l'Estat i la de les comunitats autònomes, reguladora dels diferents sectors d'acció pública, segons la distribució constitucional de competències, ha d'assegurar als municipis, les províncies i les illes el seu dret a intervenir en tots els assumptes que afectin directament el cercle dels seus interessos, i atribuir-los les competències que sigui procedent tenint en compte les característiques de l'activitat pública de què es tracti i la capacitat de gestió de l'entitat local, de conformitat amb els principis de descentralització, proximitat, eficàcia i eficiència, i amb estricta subjecció a la normativa d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

2. Les lleis bàsiques de l'Estat previstes constitucionalment han de determinar les competències que aquestes mateixes atribueixin o que, en tot cas, hagin de correspondre als ens locals en les matèries que regulin.

Article 3

1. Són entitats locals territorials:

a) El municipi.

b) La província.

c) L'illa als arxipèlags balear i canari.

2. També tenen la condició d'entitats locals:

a) Les comarques o altres entitats que agrupin diversos municipis, instituïdes per les comunitats

autònomes de conformitat amb aquesta Llei i els corresponents estatuts d'autonomia.

b) Les àrees metropolitanes.

c) Les mancomunitats de municipis.

Article 4

1. En qualitat d'administracions públiques de caràcter territorial, i dins l'esfera de les seves competències, corresponen en tot cas als municipis, les províncies i les illes:

a) Les potestats reglamentària i d'autoorganització.

b) Les potestats tributària i financera.

c) La potestat de programació o planificació.

d) Les potestats expropiatòria i d'investigació, delimitació i recuperació d'ofici dels seus béns.

e) La presumpció de legitimitat i l'executivitat dels seus actes.

f) Les potestats d'execució forçosa i sancionadora.

g) La potestat de revisió d'ofici dels seus actes i acords.

h) Les prelacions, preferències i altres prerrogatives reconegudes a la hisenda pública per als crèdits d'aquesta, sense perjudici de les que corresponguin a les hisendes de l'Estat i de les comunitats autònomes; així com la inembargabilitat dels seus béns i drets en els termes que preveuen les lleis.

2. El que disposa el número precedent pot ser aplicable a les entitats territorials d'àmbit inferior al municipal i, així mateix, a les comarques, àrees metropolitanes i altres entitats locals, i les lleis de les comunitats autònomes han de concretar quines d'aquelles potestats són aplicables, excepte en el cas de les mancomunitats, que es regeixen pel que disposa l'apartat següent.

3. Corresponen a les mancomunitats de municipis, per a la prestació dels serveis o l'execució de les obres de competència seva, les potestats que assenyala l'apartat 1 d'aquest article que determinin els seus estatuts. Si no hi ha previsió estatutària, els corresponen totes les potestats que enumera l'apartat esmentat, sempre que calguin per al compliment de la seva finalitat, i d'acord amb la legislació aplicable a cada una de les potestats esmentades, en ambdós casos.

Article 5

Per al compliment de les seves finalitats i en l'àmbit de les seves respectives competències, les entitats locals, d'acord amb la Constitució i les lleis, tenen capacitat jurídica plena per adquirir, posseir, reivindicar, permutar, gravar o alienar tota classe de béns, subscriure contractes, establir i explotar

obres o serveis públics, obligar-se, interposar els recursos establerts i exercir les accions que preveuen les lleis.

Article 6

1. Les entitats locals serveixen amb objectivitat els interessos públics que tenen encomanats i actuen d'acord amb els principis d'eficàcia, descentralització, desconcentració i coordinació, amb submissió plena a la llei i al dret
2. Els tribunals exerceixen el control de legalitat dels acords i actes de les entitats locals.

Article 7

1. Les competències de les entitats locals són pròpies o atribuïdes per delegació.
2. Les competències pròpies dels municipis, les províncies, les illes i altres entitats locals territorials només poden ser determinades per llei i s'exerceixen en règim d'autonomia i sota la responsabilitat pròpia, atenent sempre la deguda coordinació en la seva programació i execució amb les altres administracions públiques.
3. L'Estat i les comunitats autònomes, en l'exercici de les seves competències respectives, poden delegar en les entitats locals l'exercici de les seves competències.

Les competències delegades s'exerceixen en els termes que estableixen la disposició o l'acord de delegació, segons que correspongui, amb subjecció a les regles que estableix l'article 27, i han de preveure tècniques de direcció i control d'oportunitat i eficiència.

4. Les entitats locals només poden exercir competències diferents de les pròpies i de les atribuïdes per delegació quan no es posi en risc la sostenibilitat financera del conjunt de la hisenda municipal, d'acord amb els requeriments de la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera i no s'incorri en un supòsit d'execució simultània del mateix servei públic amb una altra administració pública. A aquests efectes, són necessaris i vinculants els informes previs de l'Administració competent per raó de matèria, en què s'assenyali la inexistència de duplicitats, i de l'Administració que tingui atribuïda la tutela financera sobre la sostenibilitat financera de les noves competències.

En tot cas, l'exercici d'aquestes competències s'ha d'efectuar en els termes que preveu la legislació de l'Estat i de les comunitats autònomes.

Article 8

Sense perjudici del que disposa l'article anterior, les províncies i les illes poden dur a terme la gestió ordinària de serveis propis de l'Administració autonòmica, de conformitat amb els estatuts d'autonomia i la legislació de les comunitats autònomes.

Article 9

Les normes de desplegament d'aquesta Llei que afectin els municipis, províncies, illes o altres entitats locals territorials no poden limitar el seu àmbit d'aplicació a una o diverses de les esmentades entitats amb caràcter singular, sense perjudici del que disposa aquesta Llei per als règims municipals o provincials especials.

Article 10

1. L'Administració local i les altres administracions públiques han d'ajustar les seves relacions recíproques als deures d'informació mútua, col·laboració, coordinació i respecte als àmbits competencials respectius.
2. És procedent la coordinació de les competències de les entitats locals entre si i, especialment, amb les de les restants administracions públiques, quan les activitats o els serveis locals transcendeixin l'interès propi de les corresponents entitats, incideixin o condicionin de manera rellevant els de les esmentades administracions o siguin concurrents o complementaris dels d'aquestes.
3. En especial, la coordinació de les entitats locals té per objecte assegurar el compliment de la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.
4. Les funcions de coordinació són compatibles amb l'autonomia de les entitats locals.

Títol II

El municipi

Article 11

1. El municipi és l'entitat local bàsica de l'organització territorial de l'Estat. Té personalitat jurídica i plena capacitat per al compliment dels seus fins.
2. Són elements del municipi el territori, la població i l'organització.

Capítol I

Territoris i població

Article 12

1. El terme municipal és el territori en el qual l'ajuntament exerceix les seves competències.
2. Cada municipi pertany només a una província.

Article 13

1. La creació o supressió de municipis, així com l'alteració de termes municipals, es regulen per la legislació de les comunitats autònomes sobre règim local, sense que l'alteració de termes municipals

pugui suposar, en cap cas, modificació dels límits provincials. Requereixen en tot cas audiència dels municipis interessats i dictamen del Consell d'Estat o de l'òrgan consultiu superior dels consells de Govern de les comunitats autònomes, si n'hi ha, així com informe de l'Administració que exerceixi la tutela financera. Simultàniament a la petició d'aquest dictamen, s'ha de donar a conèixer a l'Administració General de l'Estat.

2. La creació de nous municipis només es pot fer sobre la base de nuclis de població territorialment diferenciats, d'almenys 5.000 habitants, i sempre que els municipis resultants siguin financerament sostenibles, disposin de recursos suficients per al compliment de les competències municipals i no suposi cap disminució en la qualitat dels serveis que es prestaven.

3. Sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes, l'Estat, atenent criteris geogràfics, socials, econòmics i culturals, pot establir mesures que tendeixin a fomentar la fusió de municipis amb la finalitat de millorar la capacitat de gestió dels assumptes públics locals.

4. Els municipis, independentment de la seva població, límits dins de la mateixa província poden acordar la seva fusió mitjançant un conveni de fusió, sense perjudici del procediment que preveu la normativa autonòmica. El nou municipi resultant de la fusió no es pot segregat fins transcorreguts deu anys des de l'adopció del conveni de fusió.

Al municipi resultant d'aquesta fusió li és aplicable el següent:

a) El coeficient de ponderació que sigui aplicable d'acord amb l'article 124.1 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, s'incrementa en 0,10.

b) L'esforç fiscal i l'invers de la capacitat tributària que li correspongui en cap cas pot ser inferior al més elevat dels valors previs que tingui cada municipi per separat abans de la fusió d'acord amb l'article 124.1 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

c) El seu finançament mínim és la suma dels finançaments mínims que tingui cada municipi per separat abans de la fusió d'acord amb l'article 124.2 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

d) De l'aplicació de les regles contingudes en les lletres anteriors no pot derivar, per a cada exercici, un import total superior al que resulti del que disposa l'article 123 de l'esmentat text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

e) S'han de sumar els imports de les compensacions que, per separat, corresponen als municipis que es fusionin i que deriven de la reforma de l'impost sobre activitats econòmiques de la disposició addicional desena de la Llei 51/2002, de 27 de desembre, de reforma de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, actualitzades en els mateixos termes que els ingressos tributaris de l'Estat en cada exercici respecte a 2004, així com la compensació addicional, regulada en la disposició addicional segona de la Llei 22/2005, de 18 de novembre, actualitzada en els mateixos termes que els

ingressos tributaris de l'Estat en cada exercici respecte a 2006.

f) Queda dispensat de prestar nous serveis mínims dels que preveu l'article 26 que li correspongui per raó del seu augment poblacional.

g) Durant, almenys, els cinc primers anys des de l'adopció del conveni de fusió, té preferència en l'assignació de plans de cooperació local, subvencions, convenis o altres instruments basats en la concurrència. Aquest termini el pot prorrogar la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

La fusió comporta:

a) La integració dels territoris, les poblacions i les organitzacions dels municipis, incloent-hi els mitjans personals, materials i econòmics, del municipi fusionat. A aquests efectes, el ple de cada corporació ha d'aprovar les mesures de redimensionament per adequar les estructures organitzatives, immobiliàries, de personal i de recursos resultants de la seva nova situació. De l'execució d'aquestes mesures no pot derivar cap increment de la massa salarial en els municipis afectats.

b) L'òrgan del govern del nou municipi resultant ha d'estar constituït transitòriament per la suma dels regidors dels municipis fusionats en els termes que preveu la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general.

c) Si s'acorda en el conveni de fusió, cadascun dels municipis fusionats, o algun d'aquests, pot funcionar com a forma d'organització desconcentrada de conformitat amb el que preveu l'article 24 *bis*.

d) El nou municipi se subroga en tots els drets i les obligacions dels anteriors municipis, sense perjudici del que preveu la lletra e.

e) Si un dels municipis fusionats està en situació de dèficit es poden integrar, per acord dels municipis fusionats, les obligacions, els béns i els drets patrimonials que es considerin liquidables en un fons, sense personalitat jurídica i amb comptabilitat separada, adscrit al nou municipi, que ha de designar un liquidador al qual li correspon la liquidació d'aquest fons. Aquesta liquidació s'ha de portar a terme durant els cinc anys següents des de l'adopció del conveni de fusió, sense perjudici dels possibles drets que puguin correspondre als creditors. L'aprovació de les normes a les quals s'ha d'ajustar la comptabilitat del fons correspon al ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, a proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

f) El nou municipi ha d'aprovar un nou pressupost per a l'exercici pressupostari següent a l'adopció del conveni de fusió.

5. Les diputacions provincials o entitats equivalents, en col·laboració amb la comunitat autònoma, han de coordinar i supervisar la integració dels serveis resultants del procés de fusió.

6. El conveni de fusió s'ha d'aprovar per majoria simple de cadascun dels plens dels municipis fusionats. L'adopció dels acords que preveu l'article 47.2, sempre que portin causa d'una fusió, ha de ser per majoria simple dels membres de la corporació.

Article 14

1. Els canvis de denominació dels municipis només tenen caràcter oficial quan, després d'haver estat anotats en un registre creat per l'Administració de l'Estat per a la inscripció de totes les entitats a què es refereix aquesta Llei, es publiquin en el *Butlletí Oficial de l'Estat*.

2. La denominació dels municipis pot ser, a tots els efectes, en castellà, en qualsevol altra llengua espanyola oficial en la respectiva comunitat autònoma, o en totes dues.

Article 15

Qualsevol persona que visqui a Espanya està obligada a inscriure's al padró del municipi en el qual resideix habitualment. Qui visqui en diversos municipis s'ha d'inscriure únicament en el que habiti durant més temps a l'any.

El conjunt de persones inscrites en el padró municipal constitueix la població del municipi.

Els inscrits en el padró municipal són els veïns del municipi.

La condició de veí s'adquireix en el mateix moment de la seva inscripció en el padró.

Article 16

1. El padró municipal és el registre administratiu on consten els veïns d'un municipi. Les seves dades constitueixen prova de la residència al municipi i del domicili habitual en aquest. Els certificats que s'expedeixin d'aquestes dades tenen caràcter de document públic i feient per a tots els efectes administratius.

La inscripció en el padró municipal només té efecte de conformitat amb el que disposa l'article 15 d'aquesta Llei pel temps que subsisteixi el fet que la va motivar i, en tot cas, ha de ser objecte de renovació periòdica cada dos anys quan es tracti de la inscripció d'estrangers no comunitaris sense autorització de residència permanent.

El transcurs del termini assenyalat en el paràgraf anterior és causa per acordar la caducitat de les inscripcions que hagin de ser objecte de renovació periòdica, sempre que l'interessat no hagi dut a terme aquesta renovació. En aquest cas, la caducitat es pot declarar sense necessitat d'audiència prèvia de l'interessat.

2. La inscripció en el padró municipal ha de contenir com a obligatòries només les dades següents:

a) Nom i cognoms.

b) Sexe.

c) Domicili habitual.

d) Nacionalitat.

e) Lloc i data de naixement.

f) Número de document nacional d'identitat o, si es tracta d'estrangers:

– Número de la targeta de residència en vigor, expedida per les autoritats espanyoles, o quan no se'n tingui, número del document acreditatiu de la identitat o del passaport en vigor expedit per les autoritats del país de procedència, si es tracta de ciutadans nacionals d'estats membres de la Unió Europea, d'altres estats part a l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu o d'estats als quals, en virtut d'un conveni internacional, s'estengui el règim jurídic previst per als ciutadans dels estats esmentats.

– Número d'identificació d'estranger que consti en document, en vigor, expedit per les autoritats espanyoles o, quan no se'n tingui, perquè no se n'és titular d'un, el número del passaport en vigor expedit per les autoritats del país de procedència, si es tracta de ciutadans nacionals d'estats no compresos en l'incís anterior d'aquest paràgraf, llevat que, per virtut d'un tractat o acord internacional, gaudeixin d'un règim específic d'exempció de visat en matèria de petit trànsit fronterer amb el municipi en què es pretengui l'empadronament, cas en què s'exigeix el visat corresponent.

g) Certificat o títol escolar o acadèmic que es tingui.

h) Totes les altres dades que puguin ser necessàries per a l'elaboració del cens electoral, sempre que es garanteixi el respecte als drets fonamentals reconeguts a la Constitució.

3. Les dades del padró municipal se cedeixen a altres administracions públiques que ho sol·licitin sense consentiment previ de l'afectat només quan els siguin necessàries per exercir les competències respectives, i exclusivament per a assumptes en els quals la residència o el domicili siguin dades rellevants. També poden servir per elaborar estadístiques oficials sotmeses al secret estadístic, en els termes que preveuen la Llei 12/1989, de 9 de maig, de la funció estadística pública, i les lleis d'estadística de les comunitats autònomes amb competència en la matèria.

Article 17

1. La formació, manteniment, revisió i custòdia del padró municipal correspon a l'ajuntament, d'acord amb el que estableix la legislació de l'Estat.

Amb aquest fi, els diferents organismes de l'Administració General de l'Estat, competents per raó de la matèria, han de remetre periòdicament a cada ajuntament informació sobre les variacions de les dades dels veïns que amb caràcter obligatori han de figurar en el padró municipal, en la forma que s'estableixi per reglament.

La gestió del padró municipal, la porten els ajuntaments amb mitjans informàtics. Les diputacions provincials, cabildos i consells insulars han d'assumir la gestió informatitzada dels padrons dels

municipis que, per la seva insuficient capacitat econòmica i de gestió, no puguin mantenir les dades de forma automatitzada.

2. Els ajuntaments han de dur a terme les actuacions i operacions necessàries per mantenir actualitzats els padrons de manera que les dades contingudes en aquests concordin amb la realitat.

Si un ajuntament no porta a terme les actuacions esmentades, l'Institut Nacional d'Estadística, amb l'informe previ del Consell d'Empadronament, pot requerir-lo prèviament concretant la inactivitat, i si és rebutjat, sense perjudici dels recursos jurisdiccionals que siguin procedents, pot acudir a l'execució substitutòria que preveu l'article 60 d'aquesta Llei.

3. Els ajuntaments han de remetre a l'Institut Nacional d'Estadística les dades dels seus respectius padrons, en la forma que determini per reglament l'Administració General de l'Estat, a fi que es pugui portar a terme la coordinació entre els padrons de tots els municipis.

L'Institut Nacional d'Estadística, per tal de solucionar possibles errors i evitar duplicitats, ha de fer les comprovacions oportunes, i comunicar als ajuntaments les actuacions i operacions necessàries perquè les dades padronals puguin servir de base per a l'elaboració d'estadístiques de població en l'àmbit nacional, perquè les xifres resultants de les revisions anuals puguin ser declarades oficials, i perquè els ajuntaments puguin remetre, degudament actualitzades, les dades del cens electoral.

Correspon al president de l'Institut Nacional d'Estadística la resolució de les discrepàncies que, en matèria d'empadronament, sorgeixen entre els ajuntaments, diputacions provincials, cabildos i consells insulars, o entre aquests ens i l'Institut Nacional d'Estadística, així com elevar al Govern de la Nació la proposta de xifres oficials de població dels municipis espanyols, i comunicar-ho en els termes que es determini per reglament a l'ajuntament interessat.

L'Institut Nacional d'Estadística ha de trametre trimestralment als instituts estadístics de les comunitats autònomes o als òrgans competents en la matèria i, si s'escau, a altres administracions públiques, les dades relatives als padrons als municipis del seu àmbit territorial en què es produeixen altes o baixes d'estrangers en les mateixes condicions que assenyalava l'article 16.3 d'aquesta Llei.

4. Adscrit al Ministeri d'Economia i Hisenda, es crea el Consell d'Empadronament com a òrgan col·legiat de col·laboració entre l'Administració General de l'Estat i els ens locals en matèria padronal, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

El Consell és presidit pel president de l'Institut Nacional d'Estadística i està format per representants de l'Administració General de l'Estat i dels ens locals.

El Consell funciona en ple i en comissió, i a cada província hi ha d'haver una secció provincial sota la presidència del delegat de l'Institut Nacional d'Estadística i amb representació dels ens locals.

El Consell d'Empadronament exerceix les funcions següents:

A) Elevar a la decisió del president de l'Institut Nacional d'Estadística una proposta vinculant de resolució

de les discrepàncies que sorgeixin en matèria d'empadronament entre ajuntaments, diputacions provincials, cabildos, consells insulars o entre aquests ens i l'Institut Nacional d'Estadística.

B) Emetre informe, amb caràcter vinculant, sobre les propostes que elevi al Govern el president de l'Institut Nacional d'Estadística sobre xifres oficials de població dels municipis espanyols.

C) Proposar l'aprovació de les instruccions tècniques necessàries per a la gestió dels padrons municipals.

D) Qualsevol altra funció que se li atribueixi per disposició legal o reglamentària.

5. L'Administració General de l'Estat, en col·laboració amb els ajuntaments i les administracions de les comunitats autònomes ha de confeccionar un padró d'espanyols residents a l'estranger, al qual són aplicables les normes d'aquesta Llei que regulen el padró municipal.

Les persones inscrites en aquest padró es consideren veïnes del municipi espanyol que figura a les dades de la seva inscripció únicament a l'efecte de l'exercici del dret de sufragi, i no constitueix, en cap cas, població del municipi.

Article 18

1. Són drets i deures dels veïns:

a) Ser elector i elegible d'acord amb el que disposa la legislació electoral.

b) Participar en la gestió municipal d'acord amb el que disposen les lleis i, si s'escau, quan la col·laboració amb caràcter voluntari dels veïns sigui interessada pels òrgans de govern i administració municipal.

c) Fer servir, d'acord amb la seva naturalesa, els serveis públics municipals, i accedir als aprofitaments comunals, conforme a les normes aplicables.

d) Contribuir mitjançant les prestacions econòmiques i personals legalment previstes a la realització de les competències municipals.

e) Ser informat, amb la petició prèvia raonada, i adreçar sol·licituds a l'Administració municipal en relació amb tots els expedients i la documentació municipal, d'acord amb el que preveu l'article 105 de la Constitució.

f) Demanar la consulta popular en els termes que preveu la llei.

g) Exigir la prestació i, si s'escau, l'establiment del servei públic corresponent, en el cas de constituir una competència municipal pròpia de caràcter obligatori.

h) Exercir la iniciativa popular en els termes que preveu l'article 70 *bis*.

j) Els altres drets i deures que estableixen les lleis.

2. La inscripció dels estrangers en el padró municipal no constitueix una prova de la seva residència legal a Espanya, ni els atribueix cap dret que no els confereixi la legislació vigent, especialment en matèria de drets i llibertats dels estrangers a Espanya.

Capítol II

Organització

Article 19

1. El Govern i l'administració municipal, llevat en els municipis que legalment funcionin en règim de consell obert, correspon a l'ajuntament, integrat per l'alcalde i els regidors.

2. Els regidors són elegits mitjançant sufragi universal, igual, lliure, directe i secret, i l'alcalde és elegit pels regidors o pels veïns; tot això en els termes que estableixi la legislació electoral general.

3. El règim d'organització dels municipis que assenyala el títol X d'aquesta Llei s'ha d'ajustar al que s'hi disposa. En el que no prevegi el títol esmentat és aplicable el règim comú que regulen els articles següents.

Article 20

1. L'organització municipal respon a les regles següents:

a) L'alcalde, els tinents d'alcalde i el ple existeixen en tots els ajuntaments.

b) La junta de govern local existeix a tots els municipis amb una població de més de 5.000 habitants i als de menys, quan així ho disposi el seu reglament orgànic o així ho acordi el ple del seu ajuntament.

c) Als municipis de més de 5.000 habitants, i als de menys en què així ho disposi el seu reglament orgànic o ho acordi el ple, hi ha d'haver, si la seva legislació autonòmica no preveu en aquest àmbit una altra forma organitzativa, òrgans que tinguin per objecte l'estudi, l'informe o la consulta dels assumptes que han de ser sotmesos a la decisió del ple, així com el seguiment de la gestió de l'alcalde, la junta de govern local i els regidors que tinguin delegacions, sense perjudici de les competències de control que corresponen al ple. Tots els grups polítics integrants de la corporació tenen dret a participar en aquests òrgans, mitjançant la presència de regidors que hi pertanyen en proporció amb el nombre de regidors que tinguin al ple.

d) La comissió especial de suggeriments i reclamacions existeix als municipis que assenyala el títol X, i en aquells altres en què el ple així ho acordi, pel vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal dels seus membres, o així ho disposi el seu reglament orgànic.

e) La comissió especial de comptes existeix en tots els municipis, d'acord amb l'estructura que preveu l'article 116.

2. Les lleis de les comunitats autònomes sobre el règim local poden establir una organització municipal complementària a la que preveu el número anterior.

3. Els municipis mateixos, als reglaments orgànics, poden establir i regular altres òrgans complementaris, de conformitat amb el que preveuen aquest article i les lleis de les comunitats autònomes a les quals es refereix el número anterior.

Article 21

1. L'alcalde és el president de la corporació i té les atribucions següents:

a) Dirigir el govern i l'administració municipal.

b) Representar l'ajuntament.

c) Convocar i presidir les sessions del ple, llevat dels casos que preveuen aquesta Llei i la legislació electoral general, de la junta de govern local, i de qualssevol altres òrgans municipals quan així s'estableixi en una disposició legal o reglamentària, i decidir els empats amb vot de qualitat.

d) Dirigir, inspeccionar i impulsar els serveis i obres municipals.

e) Dictar bans.

f) Desenvolupar la gestió econòmica d'acord amb el pressupost aprovat, disposar despeses dins els límits de la seva competència, concertar operacions de crèdit, amb exclusió de les que preveu l'article 158.5 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, sempre que aquelles estiguin previstes al pressupost i el seu import acumulat dins de cada exercici econòmic no superi el 10 per cent dels seus recursos ordinaris, llevat de les de tresoreria que li corresponen quan l'import acumulat de les operacions vives en cada moment no superi el 15 per cent dels ingressos corrents liquidats en l'exercici anterior, ordenar pagaments i retre comptes; tot això de conformitat amb el que disposa la Llei reguladora de les hisendes locals.

g) Aprovar l'oferta d'ocupació pública d'acord amb el pressupost i la plantilla aprovats pel ple, aprovar les bases de les proves per a la selecció del personal i per als concursos de provisió de llocs de treball i distribuir les retribucions complementàries que no siguin fixes i periòdiques.

h) Exercir la direcció superior de tot el personal, acordar-ne el nomenament i les sancions, inclosa la separació del servei dels funcionaris de la corporació i l'acomiadament del personal laboral, i donar-ne compte al ple, en aquests dos últims casos, en la primera sessió que faci. Aquesta atribució s'entén sense perjudici del que disposen els articles 99. 1 i 3 d'aquesta Llei.

i) Exercir la direcció de la policia municipal.

j) Les aprovacions dels instruments de planejament de desenvolupament del planejament general no

expressament atribuïdes al ple, així com la dels instruments de gestió urbanística i dels projectes d'urbanització.

k) Exercir les accions judicials i administratives i defensar l'ajuntament en les matèries de competència seva, fins i tot quan les ha delegat en un altre òrgan i, en cas d'urgència, en matèries de la competència del ple, i en aquest cas donar-ne compte al ple en la primera sessió que faci perquè ho ratifiqui.

l) La iniciativa per proposar al ple la declaració de lesivitat en matèries de la competència de l'alcaldia.

m) Adoptar personalment, i sota la seva responsabilitat, en cas de catàstrofe o d'infortunis públics o greu risc d'aquests, les mesures necessàries i adequades, i donar-ne compte immediatament al ple.

n) Sancionar les faltes de desobediència a la seva autoritat o per infracció de les ordenances municipals, excepte en els casos en què aquesta facultat estigui atribuïda a altres òrgans.

ñ) [Derogat]

o) Aprovar els projectes d'obres i de serveis quan sigui competent per a la seva contractació o concessió i estiguin previstos al pressupost.

p) [Derogat]

q) Atorgar les llicències, llevat que les lleis sectorials ho atribueixin expressament al ple o a la junta de govern local.

r) Ordenar la publicació i l'execució dels acords de l'ajuntament i fer-los complir.

s) Les altres que expressament li atribueixin la llei, i les que la legislació de l'Estat o de les comunitats autònomes assignin al municipi i no atribueixin a altres òrgans municipals.

2. Així mateix, correspon a l'alcalde el nomenament dels tinentes d'alcalde.

3. L'alcalde pot delegar l'exercici de les seves atribucions, llevat de les de convocar i presidir les sessions del ple i de la junta de govern local, decidir els empats amb el vot de qualitat, la concertació d'operacions de crèdit, la direcció superior de tot el personal, la separació del servei dels funcionaris i l'acomiadament del personal laboral, i les enunciades als paràgrafs *a*, *e*, *j*, *k*, *l* i *m* de l'apartat 1 d'aquest article. Això no obstant, pot delegar en la junta de govern local l'exercici de les atribucions que preveu el paràgraf *j*.

Article 22

1. El ple integrat per tots els regidors és presidit per l'alcalde.

2. Corresponen, en tot cas, al Ple municipal en els ajuntaments, i a l'assemblea veïnal en el règim de Consell Obert, les atribucions següents:

- a) El control i la fiscalització dels òrgans de govern.
- b) Els acords relatius a la participació en organitzacions supramunicipals; alteració del terme municipal; creació o supressió de municipis i de les entitats a les quals es refereix l'article 45; creació d'òrgans desconcentrats; alteració de la capitalitat del municipi i el canvi de nom del municipi o d'aquelles entitats i l'adopció o la modificació de la seva bandera, ensenya o escut.
- c) L'aprovació inicial del planejament general i l'aprovació que posi fi a la tramitació municipal dels plans i altres instruments d'ordenació que preveu la legislació urbanística, així com els convenis que tinguin per objecte l'alteració de qualssevol dels instruments esmentats.
- d) L'aprovació del reglament orgànic i de les ordenances.
- e) La determinació dels recursos propis de caràcter tributari; l'aprovació i la modificació dels pressupostos, i la disposició de despeses en matèria de la seva competència i l'aprovació dels comptes; tot això d'acord amb el que disposa la Llei reguladora de les hisendes locals.
- f) L'aprovació de les formes de gestió dels serveis i dels expedients de municipalització.
- g) L'acceptació de la delegació de competències feta per altres administracions públiques.
- h) El plantejament de conflictes de competències a altres entitats locals i altres administracions públiques.
- i) L'aprovació de la plantilla de personal i de la relació de llocs de treball, la fixació de la quantia de les retribucions complementàries fixes i periòdiques dels funcionaris i el nombre i règim del personal eventual.
- j) L'exercici d'accions judicials i administratives i la defensa de la corporació en matèries de competència plenària.
- k) La declaració de lesivitat dels actes de l'ajuntament.
- l) L'alteració de la qualificació jurídica dels béns de domini públic.
- m) La concertació de les operacions de crèdit la quantia acumulada de les quals, dins cada exercici econòmic, excedeixi el 10 per cent dels recursos ordinaris del pressupost —llevat de les de tresoreria, que li corresponen quan l'import acumulat de les operacions vives en cada moment superi el 15 per cent dels ingressos corrents liquidats en l'exercici anterior— tot això de conformitat amb el que disposa la Llei reguladora de les hisendes locals.
- n) [Derogat]
- ñ) L'aprovació dels projectes d'obres i serveis quan sigui competent per contractar-los o concedir-los, i quan encara no estiguin previstos als pressupostos.

o) [Derogat]

p) Aquelles altres que hagin de correspondre al ple perquè la seva aprovació exigeix una majoria especial.

q) Les altres que expressament li confereixin les lleis.

3. Igualment, correspon al ple la votació sobre la moció de censura a l'alcalde i sobre la qüestió de confiança plantejada per aquest, que han de ser públiques i s'han de dur a terme mitjançant una crida nominal en tots els casos, i es regeixen pel que disposa la legislació electoral general.

4. El ple pot delegar l'exercici de les seves atribucions en l'alcalde i en la junta de govern local, llevat de les enunciades a l'apartat 2, paràgrafs *a, b, c, d, e, f, g, h, i, l i p*, i a l'apartat 3 d'aquest article.

Article 23

1. La junta de govern local la integra l'alcalde i un nombre de regidors no superior al terç del nombre legal dels regidors, nomenats i separats lliurement per aquell, que n'ha de donar compte al ple.

2. Correspon a la junta de govern local:

a) L'assistència a l'alcalde en l'exercici de les seves atribucions.

b) Les atribucions que l'alcalde o un altre òrgan municipal li delegui o li atribueixin les lleis.

3. Els tinents d'alcalde, per l'ordre del seu nomenament i en els casos de vacant, absència o malaltia, substitueixen l'alcalde, i són lliurement designats i remoguts per l'alcalde d'entre els membres de la junta de govern local i, on no n'hi hagi, d'entre els regidors.

4. L'alcalde pot delegar l'exercici de determinades atribucions en els membres de la junta de govern local i, on no n'hi hagi, en els tinents d'alcalde, sense perjudici de les delegacions especials que, per a tasques específiques, pugui fer en favor de qualssevol regidors, encara que no hi pertanyin.

Article 24

1. Per facilitar la participació ciutadana en la gestió dels assumptes locals i millorar-la, els municipis poden establir òrgans territorials de gestió desconcentrada, amb l'organització, les funcions i les competències que cada ajuntament els confereixi, atenent les característiques de l'assentament de la població en el terme municipal, sense perjudici de la unitat de govern i gestió del municipi.

2. Als municipis que assenyala l'article 121 els és aplicable el règim de gestió desconcentrada que estableix l'article 128.

Article 24 bis

1. Les lleis de les comunitats autònomes sobre règim local han de regular els ens d'àmbit territorial inferior al municipi, que no tenen personalitat jurídica, com a forma d'organització desconcentrada d'aquest per a l'administració de nuclis de població separats, sota la seva denominació tradicional de masos, parròquies, aldees, barris, anteiglesias, consells, pedanies, llocs annexos i altres anàlegs, o la que estableixin les lleis.
2. La iniciativa correspon indistintament a la població interessada o a l'ajuntament corresponent. Aquest últim ha de ser escoltat en tot cas.
3. Només es poden crear aquest tipus d'ens si és una opció més eficient per a l'administració desconcentrada de nuclis de població separats d'acord amb els principis que preveu la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Capítol III

Competències

Article 25

1. El municipi, per a la gestió dels seus interessos i en l'àmbit de les seves competències, pot promoure activitats i prestar els serveis públics que contribueixin a satisfer les necessitats i aspiracions de la comunitat veïnal en els termes que preveu aquest article.
2. El municipi exerceix, en tot cas, com a competències pròpies, en els termes de la legislació de l'Estat i de les comunitats autònomes, en les matèries següents:
 - a) Urbanisme: planejament, gestió, execució i disciplina urbanística. Protecció i gestió del patrimoni històric. Promoció i gestió de l'habitatge de protecció pública amb criteris de sostenibilitat financera. Conservació i rehabilitació de l'edificació.
 - b) Medi ambient urbà: en particular, parcs i jardins públics, gestió dels residus sòlids urbans i protecció contra la contaminació acústica, lumínica i atmosfèrica en les zones urbanes.
 - c) Proveïment d'aigua potable a domicili i evacuació i tractament d'aigües residuals.
 - d) Infraestructura viària i altres equipaments de la seva titularitat.
 - e) Avaluació i informació de situacions de necessitat social i l'atenció immediata a persones en situació o risc d'exclusió social.
 - f) Policia local, protecció civil, prevenció i extinció d'incendis.
 - g) Trànsit, estacionament de vehicles i mobilitat. Transport col·lectiu urbà.
 - h) Informació i promoció de l'activitat turística d'interès i àmbit local.

i) Fires, mercats centrals, places, llotges i comerç ambulat.

j) Protecció de la salubritat pública.

k) Cementiris i activitats funeràries.

l) Promoció de l'esport i instal·lacions esportives i d'ocupació del temps lliure.

m) Promoció de la cultura i equipaments culturals.

n) Participar en la vigilància del compliment de l'escolaritat obligatòria i cooperar amb les administracions educatives corresponents en l'obtenció dels solars necessaris per a la construcció de nous centres docents. La conservació, el manteniment i la vigilància dels edificis de titularitat local destinats a centres públics d'educació infantil, d'educació primària o d'educació especial.

ñ) Promoció en el seu terme municipal de la participació dels ciutadans en l'ús eficient i sostenible de les tecnologies de la informació i les comunicacions.

o) Actuacions en la promoció de la igualtat entre homes i dones així com contra la violència de gènere.

3. Les competències municipals en les matèries enunciades en aquest article s'han de determinar per llei i s'ha d'avaluar la conveniència de la implantació de serveis locals de conformitat amb els principis de descentralització, eficiència, estabilitat i sostenibilitat financera.

4. La llei a què es refereix l'apartat anterior ha d'anar acompanyada d'una memòria econòmica que reflecteixi l'impacte sobre els recursos financers de les administracions públiques afectades i el compliment dels principis d'estabilitat, sostenibilitat financera i eficiència del servei o l'activitat. La llei ha de preveure la dotació dels recursos necessaris per assegurar la suficiència financera de les entitats locals sense que això pugui comportar, en cap cas, un despesa més elevada de les administracions públiques.

Els projectes de lleis estatals s'han d'acompanyar d'un informe del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques en què s'acreditin els criteris assenyalats abans.

5. La llei ha de determinar la competència municipal pròpia de què es tracti, i garantir que no es produeixi una atribució simultània de la mateixa competència a una altra administració pública.

Article 26

1. Els municipis han de prestar, en tot cas, els serveis següents:

a) En tots els municipis: enllumenat públic, cementiri, recollida de residus, neteja viària, proveïment domiciliari d'aigua potable, clavegueram, accés als nuclis de població i pavimentació de les vies públiques.

b) En els municipis amb una població superior a 5.000 habitants, a més: parc públic, biblioteca pública i tractament de residus.

c) En els municipis amb una població superior a 20.000 habitants, a més: protecció civil, avaluació i informació de situacions de necessitat social i l'atenció immediata a persones en situació o risc d'exclusió social, prevenció i extinció d'incendis i instal·lacions esportives d'ús públic.

d) En els municipis amb una població superior a 50.000 habitants, a més: transport col·lectiu urbà de viatgers i medi ambient urbà.

2. En els municipis amb una població inferior a 20.000 habitants és la diputació provincial o entitat equivalent la que ha de coordinar la prestació dels serveis següents:

a) Recollida i tractament de residus.

b) Proveïment d'aigua potable a domicili i evacuació i tractament d'aigües residuals.

c) Neteja viària.

d) Accés als nuclis de població.

e) Pavimentació de vies urbanes.

f) Enllumenat públic.

Per coordinar l'esmentada prestació de serveis la diputació ha de proposar, amb la conformitat dels municipis afectats, *al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques* la forma de prestació, consistent en la prestació directa per la diputació o la implantació de fórmules de gestió compartida a través de consorcis, mancomunitats o altres fórmules. *Per reduir els costos efectius dels serveis el Ministeri ha de decidir sobre la proposta formulada, que ha de tenir l'informe preceptiu de la comunitat autònoma si és l'Administració qui exerceix la tutela financera.*

Quan el municipi justifiqui davant la diputació que pot prestar aquests serveis amb un cost efectiu inferior que el derivat de la forma de gestió proposada per la diputació provincial o entitat equivalent, el municipi pot assumir la prestació i coordinació d'aquests serveis si la diputació ho considera acreditat.

Quan la diputació o entitat equivalent assumeixi la prestació d'aquests serveis ha de repercutir als municipis el cost efectiu del servei en funció del seu ús. Si aquests serveis estan finançats per taxes i assumeix la seva prestació la diputació o entitat equivalent, ha de ser aquesta a qui vagi destinada la taxa per al finançament dels serveis.

3. L'assistència de les diputacions o entitats equivalents als municipis, que preveu l'article 36, s'ha de dirigir preferentment a l'establiment i la prestació adequada dels serveis mínims.

Article 27

1. L'Estat i les comunitats autònomes, en l'exercici de les seves competències respectives, poden delegar en els municipis l'exercici de les seves competències.

La delegació ha de millorar l'eficiència de la gestió pública, contribuir a eliminar duplicitats administratives i ser concorde amb la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

La delegació ha de determinar l'abast, el contingut, les condicions i la durada d'aquesta, que no pot ser inferior a cinc anys, així com el control d'eficiència que es reservi l'Administració delegant i els mitjans personals, materials i econòmics, que aquesta assigni sense que pugui suposar una despesa més gran de les administracions públiques.

La delegació s'ha d'acompanyar d'una memòria econòmica on es justifiquin els principis a què es refereix el paràgraf segon d'aquest apartat i es valori l'impacte en la despesa de les administracions públiques afectades sense que, en cap cas, pugui comportar una despesa més gran d'aquestes.

2. Quan l'Estat o les comunitats autònomes deleguin en dos o més municipis de la mateixa província una o diverses competències comunes, aquesta delegació s'ha de fer seguint criteris homogenis.

L'Administració delegant pot sol·licitar l'assistència de les diputacions provincials o entitats equivalents per a la coordinació i el seguiment de les delegacions que preveu aquest apartat.

3. Amb l'objecte d'evitar duplicitats administratives, millorar la transparència dels serveis públics i el servei a la ciutadania i, en general, contribuir als processos de racionalització administrativa, generant un estalvi net de recursos, l'Administració de l'Estat i les de les comunitats autònomes poden delegar, seguint criteris homogenis, entre d'altres, les competències següents:

- a) Vigilància i control de la contaminació ambiental.
- b) Protecció del medi natural.
- c) Prestació dels serveis socials, promoció de la igualtat d'oportunitats i la prevenció de la violència contra la dona.
- d) Conservació o manteniment de centres sanitaris assistencials de titularitat de la comunitat autònoma.
- e) Creació, manteniment i gestió de les escoles infantils d'educació de titularitat pública de primer cicle d'educació infantil.
- f) Realització d'activitats complementàries en els centres docents.
- g) Gestió d'instal·lacions culturals de titularitat de la comunitat autònoma o de l'Estat, amb estricta subjecció a l'abast i les condicions que deriven de l'article 149.1.28a de la Constitució espanyola.

h) Gestió de les instal·lacions esportives de titularitat de la comunitat autònoma o de l'Estat, incloent-hi les situades en els centres docents quan s'usin fora de l'horari lectiu.

i) Inspecció i sanció d'establiments i activitats comercials.

j) Promoció i gestió turística.

k) Comunicació, autorització, inspecció i sanció dels espectacles públics.

l) Liquidació i recaptació de tributs propis de la comunitat autònoma o de l'Estat.

m) Inscripció d'associacions, empreses o entitats en els registres administratius de la comunitat autònoma o de l'Administració de l'Estat.

n) Gestió d'oficines unificades d'informació i tramitació administrativa.

o) Cooperació amb l'administració educativa a través dels centres associats de la Universitat Nacional d'Educació a Distància.

4. L'Administració delegant, per dirigir i controlar l'exercici dels serveis delegats, pot dictar instruccions tècniques de caràcter general i recollir, en qualsevol moment, informació sobre la gestió municipal, així com enviar comissionats i formular els requeriments pertinents per a la reparació de les deficiències observades. En cas d'incompliment de les directrius, denegació de les informacions sol·licitades, o inobservança dels requeriments formulats, l'Administració delegant pot revocar la delegació o executar per si mateixa la competència delegada en substitució del municipi. Els actes del municipi es poden recórrer davant els òrgans competents de l'Administració delegant.

5. L'efectivitat de la delegació requereix la seva acceptació pel municipi interessat.

6. La delegació ha d'anar acompanyada en tot cas del finançament corresponent, per a la qual cosa és necessària l'existència de dotació pressupostària adequada i suficient en els pressupostos de l'Administració delegant per a cada exercici econòmic, i és nul·la sense aquesta dotació.

L'incompliment de les obligacions financeres per part de l'Administració autonòmica delegant faculta l'entitat local delegada per compensar-les automàticament amb altres obligacions financeres que aquesta tingui amb aquella.

7. La disposició o l'acord de delegació ha d'establir les causes de revocació o renúncia de la delegació. Entre les causes de renúncia s'inclou l'incompliment de les obligacions financeres per part de l'Administració delegant o quan, per circumstàncies sobrevingudes, es justifiqui suficientment la impossibilitat del seu compliment per l'Administració en què han estat delegades sense detriment de l'exercici de les seves competències pròpies. L'acord de renúncia l'adopta el ple de la respectiva entitat local.

8. Les competències delegades s'exerceixen d'acord amb la legislació de l'Estat o de les comunitats

autònomes.

Article 28

[Suprimit]

Capítol IV

Règims especial

Article 29

1. Funcionen en Consell Obert:

a) Els municipis que tradicionalment i voluntàriament comptin amb aquest singular règim de govern i administració.

b) Els altres en els quals per la seva localització geogràfica, la millor gestió dels interessos municipals o altres circumstàncies ho facin aconsellable.

2. La constitució en consell obert dels municipis a què es refereix l'apartat *b* del número anterior, requereix petició de la majoria dels veïns, decisió favorable per majoria de dos terços dels membres de l'Ajuntament i aprovació per la Comunitat Autònoma.

3. En el règim de Consell Obert, el govern i l'administració municipals corresponen a un alcalde i una assemblea veïnal de la qual formen part tots els electors. Ajusten el seu funcionament als usos, costums i tradicions locals i, si no, al que estableixen aquesta Llei i les lleis de les comunitats autònomes sobre règim local.

4. No obstant això, els alcaldes de les corporacions de municipis de menys de 100 residents poden convocar els seus veïns a Consell Obert per a decisions d'especial transcendència per al municipi. Si així ho fan, s'han de sotmetre obligatòriament al criteri de l'assemblea veïnal constituïda a l'efecte.

Els municipis que amb anterioritat estaven obligats per Llei en funció del nombre de residents a funcionar en Consell Obert, poden continuar amb aquest règim especial de govern i administració si després de la sessió constitutiva de la Corporació, convocada l'assemblea veïnal, així ho acorden per unanimitat els tres membres electes i la majoria dels veïns.

Article 30

Les lleis sobre règim local de les comunitats autònomes, en el marc del que estableix aquesta Llei, poden establir règims especials per a municipis petits o de caràcter rural i per a aquells que reuneixin altres característiques que ho facin aconsellable, com el caràcter historicoartístic o el predomini en el seu terme de les activitats turístiques, industrials, mineres o altres de semblants.

Títol III

La província

Article 31

1. La província és una entitat local determinada per l'agrupació de municipis, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat per al compliment dels seus fins.
2. Són fins propis i específics de la província garantir els principis de solidaritat i equilibri intermunicipals, en el marc de la política econòmica i social, i, en particular:
 - a) Assegurar la prestació integral i adequada en la totalitat del territori provincial dels serveis de competència municipal.
 - b) Participar en la coordinació de l'Administració local amb la de la comunitat autònoma i la de l'Estat.
3. El govern i l'administració autònoma de la província corresponen a la diputació o altres corporacions de caràcter representatiu.

Capítol I

Organització

Article 32

L'organització provincial respon a les regles següents:

1. El president, els vicepresidents, la junta de govern i el ple existeixen a totes les diputacions.
2. Així mateix, a totes les diputacions hi ha d'haver òrgans que tinguin per objecte l'estudi, l'informe o la consulta dels assumptes que han de ser sotmesos a la decisió del ple, així com el seguiment de la gestió del president, la junta de govern i els diputats que tinguin delegacions, sempre que la legislació autonòmica respectiva no prevegi una forma organitzativa diferent en aquest àmbit i sense perjudici de les competències de control que corresponen al ple.

Tots els grups polítics integrants de la corporació tenen dret a participar en els òrgans esmentats, mitjançant la presència de diputats que hi pertanyen, en proporció amb el nombre de diputats que tinguin en el ple.

3. La resta dels òrgans complementaris dels anteriors s'estableix i es regula per les pròpies diputacions. Això no obstant, les lleis de les comunitats autònomes sobre règim local poden establir una organització provincial complementària de la que preveu aquest text legal.

Article 32 bis

Personal directiu de diputacions, consells i consells insulars

El nomenament del personal directiu que, si s'escau, hi hagi a les diputacions, consells i consells insulars

s'ha d'efectuar d'acord amb criteris de competència professional i experiència, entre funcionaris de carrera de l'Estat, de les comunitats autònomes, de les entitats locals o amb habilitació de caràcter nacional que pertanyin a cossos o escales classificats en el subgrup A1, llevat que el reglament orgànic corresponent permeti que, en consideració a les característiques específiques de les funcions d'aquests òrgans directius, el seu titular no reuneixi l'esmentada condició de funcionari.

Article 33

1. El ple de la diputació està constituït pel president i els diputats.

2. Correspon en tot cas al ple:

a) L'organització de la diputació.

b) L'aprovació de les ordenances.

c) L'aprovació i la modificació dels pressupostos, la disposició de despeses dins els límits de la seva competència i l'aprovació provisional dels comptes; tot això d'acord amb el que disposa la Llei reguladora de les hisendes locals.

d) L'aprovació dels plans de caràcter provincial.

e) El control i la fiscalització dels òrgans de govern.

f) L'aprovació de la plantilla de personal, la relació de llocs de treball, la fixació de la quantitat de les retribucions complementàries fixes i periòdiques dels funcionaris, i el nombre i el règim del personal eventual.

g) L'alteració de la qualificació jurídica dels béns de domini públic.

h) El plantejament de conflictes de competències a altres entitats locals i altres administracions públiques.

i) L'exercici d'accions judicials i administratives i la defensa de la corporació en matèries de competència plenària.

j) La declaració de lesivitat dels actes de la diputació.

k) La concertació de les operacions de crèdit la quantitat acumulada en l'exercici econòmic de les quals passi del 10 per 100 dels recursos ordinaris, llevat de les de tresoreria, que li corresponen quan l'import acumulat de les operacions vives en cada moment superi el 15 per 100 dels ingressos corrents liquidats en l'exercici anterior, tot això de conformitat amb el que disposa la Llei reguladora de les hisendes locals.

l) [Derogat]

m) L'aprovació dels projectes d'obra i de serveis quan sigui competent per a la seva contractació o la concessió i quan encara no estiguin previstos en els pressupostos.

n) [Derogat]

ñ) Les atribucions que hagin de correspondre al ple perquè la seva aprovació exigeix una majoria especial.

o) Les altres que li atribueixin expressament les lleis.

3. Igualment, correspon al ple la votació sobre la moció de censura al president i sobre la qüestió de confiança plantejada pel president, que han de ser públiques, s'han de dur a terme mitjançant una crida nominal en tots els casos, i es regeixen pel que disposa la legislació electoral general.

4. El ple pot delegar l'exercici de les seves atribucions al president i a la comissió de govern, llevat de les enunciades en el número 2, lletres *a, b, c, d, e, f, h i ñ*, i número 3 d'aquest article.

Article 34

1. Correspon en tot cas al president de la diputació:

a) Dirigir el govern i l'administració de la província.

b) Representar la diputació.

c) Convocar i presidir les sessions del ple, llevat dels casos que preveuen aquesta Llei i la legislació electoral general, de la junta de govern i qualsevol altre òrgan de la diputació, i decidir els empats amb vot de qualitat.

d) Dirigir, inspeccionar i impulsar els serveis i les obres la titularitat o l'exercici dels quals correspon a la diputació provincial.

e) Assegurar la gestió dels serveis propis de la comunitat autònoma la gestió ordinària dels quals estigui encomanada a la diputació.

f) L'exercici de la gestió econòmica d'acord amb el pressupost aprovat, disposar despeses dins dels límits de la seva competència, concertar operacions de crèdit, amb exclusió de les que preveu l'article 158.5 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, sempre que estiguin previstes en el pressupost i el seu import acumulat dins de cada exercici econòmic no superi el 10 per 100 dels seus recursos ordinaris, llevat de les de tresoreria que li corresponen quan l'import acumulat de les operacions vives en cada moment no superi el 15 per 100 dels ingressos corrents liquidats en l'exercici anterior, ordenar pagaments i retre comptes, tot això d'acord amb el que disposa la Llei reguladora de les hisendes locals.

g) Aprovar l'oferta d'ocupació pública d'acord amb el pressupost i la plantilla aprovats pel ple, aprovar les

bases de les proves per a la selecció del personal i per als concursos de provisió de llocs de treball i distribuir les retribucions complementàries que no siguin fixes i periòdiques.

h) Exercir la direcció superior de tot el personal i acordar-ne el nomenament i les sancions, inclosos la separació del servei dels funcionaris de la corporació i l'acomiadament del personal laboral, i donar-ne compte al ple en la primera sessió que faci. Aquesta atribució s'entén sens perjudici del que preveu l'article 99.1 i 3 d'aquesta Llei.

ï) L'exercici de les accions judicials i administratives i la defensa de la diputació en les matèries de la seva competència, fins i tot quan les hagi delegat en un altre òrgan, i, en cas d'urgència, en matèries de la competència del ple; en aquest últim supòsit hi ha de donar compte, en la primera sessió que faci el ple per ratificar-ho.

j) La iniciativa per proposar al ple la declaració de lesivitat en matèria de la competència del president.

k) [Derogat]

l) L'aprovació dels projectes d'obres i de serveis quan sigui competent per a la seva contractació o la concessió i estiguin previstos en el pressupost.

m) [Derogat]

n) Ordenar la publicació i l'execució dels acords de la diputació i fer-los complir.

ñ) Les altres que els atribueixin expressament les lleis.

o) L'exercici de les altres atribucions que la legislació de l'Estat o de les comunitats autònomes assigni a la diputació i no estiguin atribuïdes expressament a altres òrgans.

2. El president pot delegar l'exercici de les seves atribucions, llevat de la de convocar i presidir les sessions del ple i de la junta de govern, decidir els empats amb el vot de qualitat, concertar operacions de crèdit, la direcció superior de tot el personal, la separació del servei de funcionaris i l'acomiadament del personal laboral, i les enunciades als paràgrafs *a*, *i* i *j* del número anterior.

3. Així mateix, correspon al president el nomenament dels vicepresidents.

Article 35

1. La junta de govern s'integra pel president i un nombre de diputats no superior al terç del nombre legal dels diputats nomenats i separats lliurement per aquell, que n'ha de donar compte al ple.

2. Correspon a la junta de govern:

a) L'assistència al president en l'exercici de les seves atribucions.

b) Les atribucions que el president li delegui o li atribueixin les lleis.

3. El president pot delegar l'exercici de determinades atribucions en els membres de la junta de govern, sense perjudici de les delegacions especials que per a tasques específiques pugui fer a favor de qualssevol diputats, encara que no pertanyi a la junta de govern.

4. Els vicepresidents, per l'ordre del seu nomenament i en els casos de vacant, absència o malaltia, substitueixen el president, i són designats lliurement pel president entre els membres de la junta de govern.

Capítol II

Competències

Article 36

1. Són competències pròpies de la diputació o entitat equivalent les que li atribueixin en aquest concepte les lleis de l'Estat i de les comunitats autònomes en els diferents sectors de l'acció pública i, en tot cas, les següents:

a) La coordinació dels serveis municipals entre si per a la garantia de la prestació integral i adequada a què es refereix l'apartat a del número 2 de l'article 31.

b) L'assistència i la cooperació jurídica, econòmica i tècnica als municipis, especialment els que tinguin menys capacitat econòmica i de gestió. En tot cas garanteix en els municipis de menys de 1.000 habitants la prestació dels serveis de secretaria i intervenció.

c) La prestació de serveis públics de caràcter supramunicipal i, si s'escau, supracomarcal i el foment o, si s'escau, la coordinació de la prestació unificada de serveis dels municipis del seu àmbit territorial respectiu. En particular, assumeix la prestació dels serveis de tractament de residus en els municipis de menys de 5.000 habitants, i de prevenció i extinció d'incendis en els de menys de 20.000 habitants, quan aquests no els prestin.

d) La cooperació en el foment del desenvolupament econòmic i social i en la planificació en el territori provincial, d'acord amb les competències de les altres administracions públiques en aquest àmbit.

e) L'exercici de funcions de coordinació en els casos que preveu l'article 116 *bis*.

f) Assistència en la prestació dels serveis de gestió de la recaptació tributària, en període voluntari i executiu, i de serveis de suport a la gestió financera dels municipis amb una població inferior a 20.000 habitants.

g) La prestació dels serveis d'administració electrònica i la contractació centralitzada en els municipis amb una població inferior a 20.000 habitants.

h) El seguiment dels costos efectius dels serveis prestats pels municipis de la seva província. Quan la

diputació detecti que aquests costos són superiors als dels serveis coordinats o prestats per aquesta, ha d'oferir als municipis la seva col·laboració per a una gestió coordinada més eficient dels serveis que permeti reduir aquests costos.

j) La coordinació mitjançant conveni, amb la comunitat autònoma respectiva, de la prestació del servei de manteniment i neteja dels consultoris mèdics en els municipis amb una població inferior a 5.000 habitants.

2. Als efectes del que disposen les lletres *a*, *b* i *c* de l'apartat anterior, la diputació o entitat equivalent:

a) Aprova anualment un pla provincial de cooperació a les obres i serveis de competència municipal, en l'elaboració del qual han de participar els municipis de la província. El pla, que ha de contenir una memòria justificativa dels objectius i dels criteris de distribució dels fons, criteris que en tot cas han de ser objectius i equitatius i entre els quals està l'anàlisi dels costos efectius dels serveis dels municipis, es pot finançar amb mitjans propis de la diputació o entitat equivalent, les aportacions municipals i les subvencions que acordin la comunitat autònoma i l'Estat amb càrrec als seus pressupostos respectius. Sense perjudici de les competències reconegudes en els estatuts d'autonomia i de les anteriorment assumides i ratificades per aquests, la comunitat autònoma assegura, en el seu territori, la coordinació dels diversos plans provincials, d'acord amb el que preveu l'article 59 d'aquesta Llei.

Quan la diputació detecti que els costos efectius dels serveis prestats pels municipis són superiors als dels serveis coordinats o prestats per aquesta, ha d'incloure en el pla provincial fórmules de prestació unificada o supramunicipal per reduir els seus costos efectius. L'Estat i la comunitat autònoma, si s'escau, poden subjectar les seves subvencions a determinats criteris i condicions en la seva utilització o ús i han de tenir en compte l'anàlisi dels costos efectius dels serveis dels municipis.

b) Assegura l'accés de la població de la província al conjunt dels serveis mínims de competència municipal i la màxima eficàcia i economia en la prestació d'aquests serveis mitjançant qualssevol fórmules d'assistència i cooperació municipal.

Amb aquesta finalitat, les diputacions o entitats equivalents poden atorgar subvencions i ajudes amb càrrec als seus recursos propis per a la realització i el manteniment d'obres i serveis municipals, que s'han d'instrumentar a través de plans especials o altres instruments específics.

c) Garanteix l'exercici de les funcions públiques necessàries en els ajuntaments i els presta suport en la selecció i formació del seu personal sense perjudici de l'activitat duta a terme en aquestes matèries per l'Administració de l'Estat i la de les comunitats autònomes.

d) Dóna suport als ajuntaments per a la tramitació de procediments administratius i la realització d'activitats materials i de gestió, i les assumeix quan aquells els les encarreguin.

Article 37

1. Les comunitats autònomes poden delegar competències en les diputacions, així com encomanar-los la gestió ordinària de serveis propis en els termes previstos en els estatuts corresponents. En aquest

últim cas, les diputacions actuen amb subjecció plena a les instruccions generals i particulars de les comunitats.

2. L'Estat també pot delegar, amb la consulta prèvia i informe de la comunitat autònoma interessada, en les diputacions competències de mera execució quan l'àmbit provincial sigui el més idoni per a la prestació dels serveis corresponents.

3. L'exercici per les diputacions de les facultats delegades s'ha d'ajustar al que disposa l'article 27.

Article 38

Les previsions establertes per a la diputació en aquest capítol i en els restants d'aquesta Llei són aplicables a les altres corporacions de caràcter representatiu a les quals correspongui el govern i l'administració autònoma de la província.

Capítol III

Règims especials

Article 39

Els òrgans forals d'Àlaba, Guipúscoa i Biscaia conserven el seu règim peculiar en el marc de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Autònoma del País Basc. No obstant això, les disposicions d'aquesta Llei els són aplicables amb caràcter supletori.

Article 40

Les comunitats autònomes uniprovincials i la Foral de Navarra assumeixen les competències, els mitjans i els recursos que corresponen en el règim ordinari a les diputacions provincials. Se n'exceptua la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en els termes del seu Estatut propi.

Article 41

1. Els cabildos insulars canaris, com a òrgans de govern, administració i representació de cada illa, es regeixen per les normes que inclou la disposició addicional catorzena d'aquesta Llei i supletòriament per les normes que regulen l'organització i el funcionament de les diputacions provincials, i n'assumeixen les competències, sense perjudici del que disposa l'Estatut d'autonomia de les Canàries.

2. A l'arxipèlag canari subsisteixen les mancomunitats provincials interinsulars exclusivament com a òrgans de representació i expressió dels interessos provincials. Integren aquests òrgans els presidents dels ajuntaments insulars de les províncies corresponents, i els presideix el de l'ajuntament de l'illa en què es trobi la capital de la província.

3. Els consells insulars de les illes Balears, als quals són aplicables les normes d'aquesta Llei que regulen l'organització i el funcionament de les diputacions provincials, assumeixen les seves competències d'acord amb el que disposa aquesta Llei i les que els corresponguin, de conformitat amb l'Estatut

d'autonomia de les Balears.

Títol IV

Altres entitats locals

Article 42

1. Les comunitats autònomes, d'acord amb el que disposen els seus estatuts respectius, poden crear en el seu territori comarques o altres entitats que agrupin diversos municipis, les característiques dels quals determinin interessos comuns que requereixin una gestió pròpia o demanin la prestació de serveis d'aquest àmbit.

2. La iniciativa per a la creació d'una comarca pot partir dels mateixos municipis interessats. En qualsevol cas, no es pot crear la comarca si s'hi oposen expressament les dues cinquenes parts dels municipis que s'hi haurien d'agrupar, sempre que, en aquest cas, aquests municipis representin almenys la meitat del cens electoral del territori corresponent. Quan la comarca hagi d'agrupar municipis de més d'una província, és necessari l'informe favorable de les diputacions provincials a l'àmbit territorial de les quals pertanyin els municipis.

3. Les lleis de les comunitats autònomes han de determinar l'àmbit territorial de les comarques, la composició i el funcionament dels seus òrgans de govern, que són representatius dels ajuntaments que agrupen, així com les competències i els recursos econòmics que, en tot cas, se'ls assignin.

4. La creació de les comarques no pot suposar la pèrdua pels municipis de la competència per prestar els serveis esmentats a l'article 26, ni privar-los de qualsevol intervenció en cadascuna de les matèries esmentades a l'apartat 2 de l'article 25.

Article 43

1. Les comunitats autònomes, amb l'audiència prèvia de l'Administració de l'Estat i dels ajuntaments i diputacions afectats, poden crear, modificar i suprimir, mitjançant una llei, àrees metropolitanes, d'acord amb el que disposin els respectius estatuts.

2. Les àrees metropolitanes són entitats locals integrades pels municipis de grans aglomeracions urbanes entre els nuclis de població dels quals hi hagi vinculacions econòmiques i socials que facin necessària la planificació conjunta i la coordinació de determinats serveis i obres.

3. La legislació de la comunitat autònoma ha de determinar els òrgans de govern i administració, on han de ser representats tots els municipis integrats a l'àrea; el règim econòmic i de funcionament, que ha de garantir la participació de tots els municipis en la presa de decisions i una distribució justa de les càrregues entre ells, així com els serveis i les obres de prestació o realització metropolitana i el procediment per a la seva execució.

Article 44

1. Es reconeix als municipis el dret a associar-se amb altres en mancomunitats per a l'execució en comú d'obres i serveis determinats de la seva competència.

2. Les mancomunitats tenen personalitat i capacitat jurídiques per al compliment dels seus fins específics i es regeixen pels seus estatuts propis. Els estatuts han de regular l'àmbit territorial de l'entitat, el seu objecte i competència, els òrgans de govern i els recursos, el termini de durada i tots els altres aspectes que siguin necessaris per al seu funcionament.

En tot cas, els òrgans de govern han de ser representatius dels ajuntaments mancomunats.

3. El procediment d'aprovació dels estatuts de les mancomunitats, el determina la legislació de les comunitats autònomes i s'ha d'ajustar, en tot cas, a les regles següents:

a) L'elaboració correspon als regidors de la totalitat dels municipis promotors de la mancomunitat, constituïts en assemblea.

b) La diputació o diputacions provincials interessades han d'emetre informes sobre el projecte d'estatuts.

c) Els plens de tots els ajuntaments aproven els estatuts.

4. S'ha de seguir un procediment similar per a la modificació o supressió de mancomunitats.

5. Es poden integrar en la mateixa mancomunitat municipis pertanyents a diferents comunitats autònomes, sempre que ho permetin les normatives de les comunitats autònomes afectades.

Article 45

[Sense contingut]

Títol V

Disposicions comunes a les entitats locals

Capítol I

Règim de funcionament

Article 46

1. Els òrgans col·legiats de les entitats locals funcionen en règim de sessions ordinàries de periodicitat preestablerta i extraordinàries, que poden ser, a més, urgents.

2. En tot cas, el funcionament del ple de les corporacions locals s'ajusta a les regles següents:

a) El ple té sessió ordinària com a mínim cada mes als ajuntaments de municipis de més de 20.000 habitants i en les diputacions provincials; cada dos mesos als ajuntaments dels municipis d'una població

entre 5.001 habitants i 20.000 habitants; i cada tres als municipis de fins a 5.000 habitants. Així mateix, el ple té sessió extraordinària quan així ho decideixi el president o ho sol·liciti la quarta part, com a mínim, del nombre legal de membres de la corporació, sense que cap regidor en pugui sol·licitar més de tres anualment. En aquest últim cas, la realització del ple no es pot demorar més de quinze dies hàbils des que sigui sol·licitada, i no es pot incorporar l'assumpte en l'ordre del dia d'un ple ordinari o d'un altre d'extraordinari amb més assumptes si no ho autoritzen expressament els sol·licitants de la convocatòria.

Si el president no convoca el ple extraordinari sol·licitat pel nombre de regidors indicat dins el termini assenyalat, queda convocat automàticament per al desè dia hàbil següent al d'acabament del termini esmentat, a les dotze hores, cosa que el secretari de la corporació ha de notificar a tots els membres l'endemà de l'acabament del termini esmentat anteriorment. En absència del president o de qui legalment l'hagi de substituir, el ple queda constituït vàlidament sempre que hi concorri el quòrum requerit en la lletra c d'aquest precepte, cas en què el presideix el membre de la corporació de més edat entre els presents.

b) Les sessions plenàries s'han de convocar, almenys, amb dos dies hàbils d'antelació, llevat de les extraordinàries que ho hagin estat amb caràcter urgent, la convocatòria de les quals amb aquest caràcter ha de ser ratificada pel ple. La documentació íntegra dels assumptes inclosos a l'ordre del dia, que hagi de servir de base al debat i, si s'escau, votació, ha d'estar a disposició dels regidors o diputats, des del mateix dia de la convocatòria, a la secretaria de la corporació.

c) El Ple es constitueix vàlidament amb l'assistència d'un terç del mínim legal dels seus membres, que mai pot ser inferior a tres. Als municipis de fins a 100 residents, que no funcionin en règim de Consell Obert, el Ple s'ha de constituir vàlidament amb l'assistència del nombre legal dels seus membres, que mai ha de ser inferior a dos. Aquests quòrums s'han de mantenir durant tota la sessió.

En tot cas, es requereix l'assistència del president i del secretari de la Corporació o dels qui legalment els substitueixin.

d) L'adopció d'acords es produeix mitjançant votació ordinària, llevat que el mateix ple acordi, per a un cas concret, la votació nominal. El vot es pot emetre en sentit afirmatiu o negatiu, i els membres de les corporacions es poden abstenir de votar.

L'absència d'un o diversos regidors o diputats, una vegada iniciada la deliberació d'un assumpte, equival, als efectes de la votació corresponent, a l'abstenció.

En el cas de votacions amb resultat d'empat, s'ha de fer una nova votació, i si persisteix l'empat, decideix el vot de qualitat del president.

e) En els plens ordinaris, la part dedicada al control dels altres òrgans de la corporació ha de presentar substantivitat pròpia i diferenciadora de la part resolutiva, i s'ha de garantir de manera efectiva en el seu funcionament i, si s'escau, en la seva regulació, la participació de tots els grups municipals en la formulació de precs, preguntes i mocions.

3. En tot cas, quan concorrin situacions excepcionals de força major, de greu risc col·lectiu, o catàstrofes

públiques que impedeixin o dificultin de manera desproporcionada el funcionament normal del règim presencial de les sessions dels òrgans col·legiats de les entitats locals, aquests, un cop apreciada la concurrència de la situació descrita per l'alcalde o el president o qui vàlidament els substitueixi a l'efecte de la convocatòria d'acord amb la normativa vigent, es poden constituir, fer sessions i adoptar acords a distància per mitjans electrònics i telemàtics, sempre que els seus membres participants es trobin en territori espanyol i en quedi acreditada la identitat. Així mateix, s'ha d'assegurar la comunicació entre ells en temps real durant la sessió, i s'han de disposar els mitjans necessaris per garantir el caràcter públic o secret d'aquelles segons escaigui legalment en cada cas.

Als efectes anteriors, es consideren mitjans electrònics vàlids les audioconferències, les videoconferències, o altres sistemes tecnològics o audiovisuals que garanteixin adequadament la seguretat tecnològica, la participació política efectiva dels seus membres, la validesa del debat i la votació dels acords que s'adoptin.

Article 47

1. Els acords de les corporacions locals, com a regla general, s'adopten per majoria simple dels membres presents. Hi ha majoria simple quan els vots afirmatius són més que els negatius.

2. Es requereix el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal de membres de les corporacions per adoptar acords en les matèries següents:

a) Creació i supressió de municipis i alteració de termes municipals.

b) Creació, modificació i supressió de les entitats a què es refereix l'article 45 d'aquesta Llei.

c) Aprovació de la delimitació del terme municipal.

d) Alteració del nom i de la capitalitat del municipi.

e) Adopció o modificació de la seva bandera, ensenya o escut.

f) Aprovació i modificació del reglament orgànic propi de la corporació.

g) Creació, modificació o dissolució de mancomunitats o altres organitzacions associatives, així com l'adhesió a aquestes i l'aprovació i la modificació dels seus estatuts.

h) Transferència de funcions o activitats a altres administracions públiques, així com l'acceptació de les delegacions o els encàrrecs de gestió fets per altres administracions, llevat que per llei s'imposin obligatòriament.

i) Cessió per qualsevol títol de l'aprofitament dels béns comunals.

- j) Concessió de béns o serveis per més de cinc anys, sempre que la seva quantia passi del 20 per cent dels recursos ordinaris del pressupost.
- k) Municipalització o provincialització d'activitats en règim de monopoli i aprovació de la forma concreta de gestió del servei corresponent.
- l) Aprovacions d'operacions financeres o de crèdit i concessions de quitaments o esperes, quan el seu import superi el 10 per cent dels recursos ordinaris del seu pressupost, així com les operacions de crèdit que preveu l'article 158.5 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.
- l) Els acords que correspongui adoptar a la corporació en la tramitació dels instruments de planejament general que preveu la legislació urbanística.
- m) Alienació de béns, quan la seva quantia passi del 20 per cent dels recursos ordinaris del seu pressupost.
- n) Alteració de la qualificació jurídica dels béns demaniais o comunals.
- ñ) Cessió gratuïta de béns a altres administracions o institucions públiques.
- o) Les restants determinades per la Llei.

3. Les normes relatives a adopció d'acords als municipis que assenyalen l'article 121 d'aquesta Llei són les que conté l'apartat 2 de l'article 123.

Article 48

En els assumptes en què sigui preceptiu el dictamen del Consell d'Estat, la corresponent sol·licitud s'ha de cursar per conducte del president de la comunitat autònoma *i a través del Ministeri d'Administració Territorial*.

Quan el dictamen hagi de ser sol·licitat conjuntament per entitats que pertanyen a l'àmbit territorial de diferents comunitats autònomes, la sol·licitud s'ha de tramitar per conducte del Ministeri d'Administracions Públiques a petició de l'entitat de més població.

Article 49

L'aprovació de les ordenances locals s'ha d'ajustar al procediment següent:

- a) Aprovació inicial pel ple.
- b) Informació pública i audiència als interessats pel termini mínim de trenta dies per a la presentació de reclamacions i suggeriments.
- c) Resolució de totes les reclamacions i suggeriments presentades dins el termini i aprovació definitiva

pel ple.

En el cas que no s'hagi presentat cap reclamació o suggeriment, s'entén adoptat definitivament l'acord fins llavors provisional.

Article 50

1. Els conflictes d'atribucions que sorgeixin entre òrgans i entitats dependents d'una mateixa corporació local, els resol:

a) El ple, quan es tracti de conflictes que afectin òrgans col·legiats, membres d'aquests o entitats locals de les previstes a l'article 45.

b) L'alcalde o president de la corporació, en la resta dels casos.

2. Els conflictes de competències plantejats entre diferents entitats locals, els resol l'Administració de la comunitat autònoma o l'Administració de l'Estat, prèvia audiència de les comunitats autònomes afectades, segons es tracti d'entitats que pertanyin a la mateixa comunitat o a una de diferent, i sense perjudici de la ulterior possibilitat d'impugnar la resolució dictada davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

3. Les qüestions que se suscitin entre municipis que pertanyen a diferents comunitats autònomes sobre delimitació dels seus termes municipals, les ha de decidir l'Administració de l'Estat, amb l'informe previ de l'Institut Geogràfic Nacional, l'audiència dels municipis afectats i de les comunitats autònomes respectives i el dictamen del Consell d'Estat.

Article 51

Els actes de les entitats locals són immediatament executius, llevat dels casos en què una disposició legal estableixi el contrari o quan se'n suspengui l'eficàcia d'acord amb la Llei.

Article 52

1. Contra els actes i els acords de les entitats locals que posin fi a la via administrativa, els interessats poden exercir les accions que siguin procedents davant la jurisdicció competent, i poden, no obstant això, interposar amb caràcter previ i potestatiu recurs de reposició.

2. Posen fi a la via administrativa les resolucions dels òrgans i autoritats següents:

a) Les del ple, els alcaldes o presidents i les juntes de govern, excepte en els casos excepcionals en què una llei sectorial requereixi l'aprovació ulterior de l'Administració de l'Estat o de la comunitat autònoma, o quan sigui procedent un recurs davant d'aquestes en els supòsits de l'article 27.2.

b) Les d'autoritats i òrgans inferiors en els casos que resolguin per delegació de l'alcalde, del president o d'un altre òrgan les resolucions del qual posin fi a la via administrativa.

c) Les de qualsevol altra autoritat o òrgan quan així ho estableixi una disposició legal.

Article 53

Sense perjudici de les previsions específiques contingudes en els articles 65, 67 i 110 d'aquesta Llei, les corporacions locals poden revisar els seus actes i acords en els termes i amb l'abast que, per a l'Administració de l'Estat, estableix la legislació de l'Estat reguladora del procediment administratiu comú.

Article 54

Les entitats locals responen directament dels danys i perjudicis causats als particulars en els seus béns i drets com a conseqüència del funcionament dels serveis públics o de l'actuació de les seves autoritats, funcionaris o agents, en els termes establerts a la legislació general sobre responsabilitat administrativa.

Capítol II

Relacions interadministratives

Article 55

Per a l'efectivitat de la coordinació i l'eficàcia administratives, l'Administració General de l'Estat, així com les administracions autonòmica i local, d'acord amb el principi de lleialtat institucional, en les seves relacions recíproques han de:

a) Respectar l'exercici legítim per les altres administracions de les seves competències i les conseqüències que en derivin per a les pròpies.

b) Ponderar, en l'actuació de les competències pròpies, la totalitat dels interessos públics implicats i, en concret, aquells la gestió dels quals està encomanada a altres administracions.

c) Valorar l'impacte que les seves actuacions, en matèria pressupostària i financera, puguin provocar a la resta d'administracions públiques.

d) Facilitar a les altres administracions la informació sobre la pròpia gestió que sigui rellevant per al desenvolupament adequat per aquestes de les seves tasques.

e) Prestar, en l'àmbit propi, la cooperació i assistència actives que les altres administracions puguin requerir per al compliment eficaç de les seves tasques.

Article 56

1. Les entitats locals tenen el deure de remetre a les administracions de l'Estat i de les comunitats

autònomes, dins els terminis i en la forma que es determinin per reglament, una còpia o, si s'escau, un extracte comprensiu dels actes i acords d'aquestes. Els presidents i, de manera immediata, els secretaris de les corporacions són responsables del compliment d'aquest deure.

2. En tot cas, les administracions de l'Estat i de les comunitats autònomes estan facultades, amb la finalitat de comprovar l'efectivitat, en la seva aplicació i, respectivament, de la legislació estatal i l'autonòmica, per sol·licitar i obtenir informació concreta sobre l'activitat municipal, i poden sol·licitar fins i tot l'exhibició d'expedients i l'emissió d'informes.

3. L'Administració de l'Estat i la de les comunitats autònomes han de facilitar l'accés dels representants legals de les entitats locals als instruments de planificació, programació i gestió d'obres i serveis que els afectin directament.

Article 57

1. La cooperació econòmica, tècnica i administrativa entre l'Administració local i les administracions de l'Estat i de les comunitats autònomes, tant en serveis locals com en assumptes d'interès comú, es desenvolupa amb caràcter voluntari, sota les formes i en els termes previstos en les lleis, i poden tenir lloc, en tot cas, mitjançant els consorcis o els convenis administratius que subscriguin.

Cada acord de cooperació formalitzat per alguna d'aquestes administracions s'ha de comunicar a les altres que, tot i estar-hi interessades, no hi hagin intervingut, als efectes de mantenir una informació recíproca i constant.

2. La subscripció de convenis i constitució de consorcis ha de millorar l'eficiència de la gestió pública, eliminar duplicitats administratives i complir la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

3. La constitució d'un consorci només pot tenir lloc quan la cooperació no es pugui formalitzar a través d'un conveni i sempre que, en termes d'eficiència econòmica, aquella permeti una assignació més eficient dels recursos econòmics. En tot cas, s'ha de verificar que la constitució del consorci no posa en risc la sostenibilitat financera del conjunt de la hisenda de l'entitat local de què es tracti, així com del mateix consorci, que no pot demandar més recursos dels previstos inicialment.

Article 57 bis

Garantia de pagament en l'exercici de competències delegades

1. Si les comunitats autònomes deleguen competències o subscriuen convenis de col·laboració amb les entitats locals que impliquin obligacions financeres o compromisos de pagament a càrrec de les comunitats autònomes, és necessari que aquestes incloguin una clàusula de garantia del compliment d'aquests compromisos consistent en l'autorització a l'Administració General de l'Estat per aplicar retencions en les transferències que els corresponguin per aplicació del seu sistema de finançament. Aquesta clàusula ha d'establir, en tot cas, els terminis per a la realització dels pagaments compromesos, per a la reclamació per part de l'entitat local en cas d'incompliment per part de la comunitat autònoma

de l'obligació que hagi contret i per a la comunicació a l'Administració General de l'Estat que s'ha produït l'incompliment esmentat, tenint en compte el termini que, si s'escau, es pugui establir mitjançant l'Ordre del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article. Per a l'aplicació d'aquesta clàusula no és necessària l'autorització prèvia a què fa referència la disposició addicional setanta-dosena de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013.

2. Els acords de delegació de competències i convenis de col·laboració que, a l'entrada en vigor d'aquesta norma, hagin estat objecte de pròrroga, expressa o tàcita, per un temps determinat, només es poden tornar a prorrogar en cas que s'hi inclogui la clàusula de garantia a què fa referència l'apartat anterior. Aquesta norma és aplicable als acords que es puguin prorrogar, expressament o tàcitament, per primera vegada després de l'esmentada entrada en vigor.

3. El procediment per a l'aplicació de les retencions que esmenta l'apartat 1 anterior i la corresponent posada a disposició a favor de les entitats locals dels fons retinguts a les comunitats autònomes es regula mitjançant l'ordre del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques a què es refereix la disposició addicional setanta-dosena de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013.

Article 58

1. Les lleis de l'Estat o de les comunitats autònomes poden crear, per a la coordinació administrativa, òrgans de col·laboració de les administracions corresponents amb les entitats locals. Aquests òrgans, que són únicament deliberants o consultius, poden tenir àmbit autonòmic o provincial i caràcter general o sectorial.

Per assegurar la col·laboració entre l'Administració de l'Estat i l'Administració local en matèria d'inversions i de prestació de serveis, el Govern pot crear en cada comunitat autònoma una comissió territorial d'administració local. Per reglament, s'ha d'establir la composició, l'organització i el funcionament de la comissió.

2. Tant l'Administració de l'Estat com les de les comunitats autònomes poden participar en els respectius òrgans de col·laboració establerts per cadascuna d'aquestes.

En tot cas, les administracions que tinguin atribuïdes la formulació i aprovació d'instruments de planificació han d'atorgar a les restants una participació que permeti harmonitzar els interessos públics afectats.

La participació dels municipis en la formació dels plans generals d'obres públiques que els afectin s'ha de fer en tot cas de conformitat amb el que disposi la legislació sectorial corresponent. Així mateix, en la determinació d'usos i en l'adopció de resolucions per part d'altres administracions públiques en matèria de concessions o autoritzacions relativa al domini públic de la seva competència, és requisit indispensable per a la seva aprovació l'informe previ dels municipis en el territori dels quals hi hagi el domini públic esmentat, d'acord amb el que estableixen els articles 82 i 83 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 59

1. A fi d'assegurar la coherència de l'actuació de les administracions públiques, en els supòsits previstos al número 2 de l'article 10 i per al cas que aquest fi no es pugui assolir pels procediments previstos als articles anteriors o aquests siguin manifestament inadequats per raó de les característiques de la tasca pública de què es tracti, les lleis de l'Estat i les de les comunitats autònomes, reguladores dels diferents sectors de l'acció pública, poden atribuir al Govern de la Nació, o al consell de govern, la facultat de coordinar l'activitat de l'administració local i, en especial, de les diputacions provincials en l'exercici de les seves competències.

La coordinació s'ha de fer mitjançant la definició concreta i en relació amb una matèria, servei o competència determinats dels interessos generals o comunitaris, a través de plans sectorials per a la fixació dels objectius i la determinació de les prioritats de l'acció pública en la matèria corresponent. En la seva tramitació s'ha d'observar el que disposa el número 2 de l'article anterior.

Les entitats locals han d'exercir les facultats de programació, planificació o ordenació dels serveis o activitats de la seva competència en el marc de les previsions dels plans a què es refereix el paràgraf anterior.

2. En tot cas, la Llei ha de precisar, amb el suficient grau de detall, les condicions i els límits de la coordinació, així com les modalitats de control que es reservin les Corts Generals o les corresponents assemblees legislatives.

Article 60

Quan una entitat local incompleixi les obligacions imposades directament per la Llei de manera que l'incompliment afecti l'exercici de competències de l'Administració de l'Estat o de la comunitat autònoma, la cobertura econòmica de les quals estigui legalment o pressupostàriament garantida, una o altra, segons el respectiu àmbit competencial, li ha de recordar el seu compliment i concedir-li a aquest efecte el termini que sigui necessari. Si, transcorregut aquest termini, mai inferior a un mes, l'incompliment persisteix, s'ha de procedir a adoptar les mesures necessàries per al compliment de l'obligació a costa i en substitució de l'entitat local.

Article 61

1. El Consell de Ministres, a iniciativa pròpia i amb coneixement del Consell de Govern de la comunitat autònoma corresponent o a sol·licitud d'aquest i, en tot cas, previ acord favorable del Senat, pot procedir, mitjançant real decret, a dissoldre els òrgans de les corporacions locals en el cas de gestió greument danyosa per als interessos generals que suposi incompliment de les seves obligacions constitucionals.

2. Es consideren, en tot cas, decisions greument danyoses per als interessos generals en els termes que preveu l'apartat anterior, els acords o les actuacions dels òrgans de les corporacions locals que donin cobertura o suport, exprés o tàcit, de forma reiterada i greu, al terrorisme o als qui participin en la seva

execució, l'enalteixin o el justifiquin, i els que menyspreïn o humiliïn les víctimes o els seus familiars.

3. Acordada la dissolució, és aplicable la legislació electoral general, quan escaigui, en relació amb la convocatòria d'eleccions parcials i, en tot cas, la normativa reguladora de la provisional administració ordinària de la corporació.

Article 62

En els casos en què la naturalesa de l'activitat de què es tracti faci molt difícil o inconvenient una assignació diferenciada i diferent de facultats decisòries en la matèria, les lleis reguladores de l'acció pública en relació amb aquesta han d'assegurar, en tot cas, a les entitats locals la seva participació o integració en actuacions o procediments conjuntament amb l'Administració de l'Estat i/o amb la de la comunitat autònoma corresponent, i atribuir-li a una d'aquestes la decisió final.

En cap cas aquestes tècniques poden afectar la potestat d'autoorganització dels serveis que correspon a l'entitat local.

Capítol III

Impugnació d'actes i acords i exercici d'accions

Article 63

1. Juntament amb els subjectes legitimats en el règim general del procés contenciós administratiu, poden impugnar els actes i acords de les entitats locals que incorrin en infracció de l'ordenament jurídic:

a) L'Administració de l'Estat i la de les comunitats autònomes, en els casos i termes previstos en aquest capítol.

b) Els membres de les corporacions que hagin votat en contra d'aquests actes i acords.

2. També estan legitimades en tot cas les entitats locals territorials per a la impugnació de les disposicions i actes de les administracions de l'Estat i de les comunitats autònomes que lesionin la seva autonomia, tal com aquesta està garantida per la Constitució i aquesta Llei.

3. Així mateix, les entitats locals territorials estan legitimades per promoure, en els termes de l'article 119 d'aquesta Llei, la impugnació davant el Tribunal Constitucional de lleis de l'Estat o de les comunitats autònomes quan es consideri que aquestes són les que lesionen l'autonomia constitucionalment garantida.

Article 64

L'Administració de l'Estat i la de les comunitats autònomes poden sol·licitar ampliació de la informació a la qual es refereix el número 1 de l'article 56, que s'ha de trametre en el termini màxim de vint dies hàbils, excepte en el cas que preveu l'article 67 d'aquesta Llei, en què és de cinc dies hàbils. En aquests casos se suspèn el còmput dels terminis a què es refereixen el número 2 de l'article 65 i l'1 de l'article 67,

que s'han de reprendre a partir de la recepció de la documentació interessada.

Article 65

1. Quan l'Administració de l'Estat o de les comunitats autònomes, en l'àmbit de les competències respectives, consideri que un acte o un acord d'alguna entitat local infringeix l'ordenament jurídic, pot requerir-la, invocant expressament aquest article, perquè anul·li l'acte esmentat en el termini màxim d'un mes.
2. El requeriment ha de ser motivat i expressar la normativa que es consideri vulnerada. S'ha de formular en el termini de quinze dies hàbils a partir de la recepció de la comunicació de l'acord.
3. L'Administració de l'Estat o, si s'escau, la de la comunitat autònoma, pot impugnar l'acte o l'acord davant la jurisdicció contenciosa administrativa dins el termini assenyalat per a la interposició del recurs de la mateixa naturalesa que assenyalava la Llei reguladora de la jurisdicció esmentada, comptat des de l'endemà del dia que venci el requeriment dirigit a l'entitat local, o al de la recepció de la comunicació de l'entitat local que rebutja el requeriment, si es produeix dins el termini assenyalat per a això.
4. L'Administració de l'Estat o, si s'escau, la de la comunitat autònoma, també pot impugnar directament l'acte o l'acord davant la jurisdicció contenciosa administrativa, sense necessitat de formular cap requeriment, en el termini que assenyalava la Llei reguladora de la jurisdicció esmentada.

Article 66

Els actes o els acords de les entitats locals que menyscabin competències de l'Estat o de les comunitats autònomes, que interfereixin en el seu exercici o que sobrepassin la competència de les entitats esmentades, poden ser impugnats per qualsevol dels procediments que preveu l'article anterior.

La impugnació ha de precisar la lesió o, si s'escau, l'extralimitació competencial que la motiva i les normes legals vulnerades en què es fonamenta. En cas que, a més, contingui una petició expressa de suspensió de l'acte o acord impugnat, raonada en la integritat i efectivitat de l'interès general o comunitari afectat, el Tribunal, si la considera fonamentada, ha d'acordar-ne la suspensió en el primer tràmit subsegüent a la presentació de la impugnació. No obstant això, a instància de l'entitat local i havent escoltat l'Administració demandant, pot alçar en qualsevol moment, en tot o en part, la suspensió decretada, en cas que n'hagi de derivar perjudici a l'interès local no justificat per les exigències de l'interès general o comunitari fet valer en la impugnació.

Article 67

1. Si una entitat local adopta actes o acords que atemptin greument contra l'interès general d'Espanya, el delegat del Govern, amb el requeriment previ al president de la corporació perquè els anul·li, efectuat dins els deu dies següents al de la recepció dels actes o els acords, els pot suspendre i pot adoptar les mesures pertinents per protegir aquest interès.
2. El termini concedit al president de la corporació en el requeriment d'anul·lació no pot ser superior a

cinc dies. El de l'exercici de la facultat de suspensió és de deu dies, comptats a partir de l'endemà de l'acabament del termini del requeriment o de la resposta del president de la corporació, si és anterior.

3. Acordada la suspensió d'un acte o un acord, el delegat del Govern l'ha d'impugnar en el termini de deu dies des de la suspensió davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 68

1. Les entitats locals tenen l'obligació d'exercir les accions necessàries per a la defensa dels seus béns i drets.

2. Qualsevol veí que estigui en ple gaudi dels seus drets civils i polítics pot requerir el seu exercici a l'entitat interessada. Aquest requeriment, del qual ha de donar coneixement els qui puguin resultar afectats per les accions corresponents, suspèn el termini per a l'exercici d'aquestes per un període de trenta dies hàbils.

3. Si dins el termini d'aquests trenta dies l'entitat no acorda l'exercici de les accions sol·licitades, els veïns poden exercir l'esmentada acció en nom i interès de l'entitat local.

4. Si prospera l'acció, l'actor té dret a ser reemborsat per l'entitat de les costes processals i a la indemnització de tots els danys i perjudicis l'hagin seguit.

Capítol IV

Informació i participació ciutadanes

Article 69

1. Les corporacions locals han de facilitar la més àmplia informació sobre la seva activitat i la participació de tots els ciutadans en la vida local.

2. Les formes, els mitjans i els procediments de participació que les corporacions estableixin en l'exercici de la seva potestat d'autoorganització no poden en cap cas a menyscar les facultats de decisió que corresponen als òrgans representatius regulats per la Llei.

Article 70

1. Les sessions del ple de les corporacions locals són públiques. Això no obstant, poden ser secrets el debat i la votació dels assumptes que puguin afectar el dret fonamental dels ciutadans als quals es refereix l'article 18.1 de la Constitució, quan així s'acordi per majoria absoluta.

No són públiques les sessions de la junta de govern local.

2. Els acords que adoptin les corporacions locals es publiquen o notifiquen de la manera que preveu la Llei. Les ordenances, inclòs l'articulat de les normes dels plans urbanístics, així com els acords corresponents a aquests l'aprovació definitiva dels quals sigui competència dels ens locals, es publiquen

en el butlletí oficial de la província i no entren en vigor fins que s'hagi publicat completament el seu text i hagi transcorregut el termini que preveu l'article 65.2, llevat dels pressupostos i les ordenances fiscals que es publiquen i entren en vigor en els termes que estableix la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals. Les administracions públiques amb competències urbanístiques han de tenir, a disposició dels ciutadans que ho sol·licitin, còpies completes del planejament vigent en el seu àmbit territorial.

3. Tots els ciutadans tenen dret a obtenir còpies i certificacions acreditatives dels acords de les corporacions locals i els seus antecedents, així com a consultar els arxius i registres en els termes que disposi la legislació de desplegament de l'article 105, paràgraf *b*, de la Constitució. La denegació o limitació d'aquest dret, en tot el que afecti la seguretat i defensa de l'Estat, l'esbrinament dels delictes o la intimitat de les persones, s'ha de verificar mitjançant una resolució motivada.

Article 70 bis

1. Els ajuntaments han d'establir i regular en normes de caràcter orgànic procediments i òrgans adequats per a la participació efectiva dels veïns en els assumptes de la vida pública local, tant en l'àmbit del municipi en el seu conjunt com en el dels districtes, en el cas que hi hagi al municipi les divisions territorials esmentades.

2. Els veïns que gaudeixin del dret de sufragi actiu en les eleccions municipals poden exercir la iniciativa popular presentant propostes d'acords o actuacions o projectes de reglaments en matèries de la competència municipal. Aquestes iniciatives han d'anar subscrietes almenys pel percentatge de veïns del municipi següent:

a) Fins a 5.000 habitants, el 20 per cent.

b) De 5.001 a 20.000 habitants, el 15 per cent.

c) A partir de 20.001 habitants, el 10 per cent.

Aquestes iniciatives han de ser sotmeses a debat i votació en el ple, sense perjudici que siguin resoltes per l'òrgan competent per raó de la matèria. En tot cas, es requereix l'informe previ de legalitat del secretari de l'ajuntament, així com l'informe de l'interventor quan la iniciativa afecti drets i obligacions de contingut econòmic de l'ajuntament. Als municipis a què es refereix l'article 121 d'aquesta Llei, l'informe de legalitat ha de ser emès pel secretari general del ple i quan la iniciativa afecti drets i obligacions de contingut econòmic, l'informe ha de ser emès per l'interventor general municipal.

El que disposa aquest apartat s'entén sense perjudici de la legislació autonòmica en aquesta matèria.

Aquestes iniciatives poden portar incorporada una proposta de consulta popular local, que ha de ser tramitada en aquest cas pel procediment i amb els requisits que preveu l'article 71.

3. Així mateix, les entitats locals i, especialment, els municipis, han d'impulsar la utilització interactiva de les tecnologies de la informació i la comunicació per facilitar la participació i la comunicació amb els

veïns, per a la presentació de documents i per a la realització de tràmits administratius, d'enquestes i, si s'escau, de consultes ciutadanes.

Les diputacions provincials, cabildos i consells insulars han de col·laborar amb els municipis que, per la seva insuficient capacitat econòmica i de gestió, no puguin desenvolupar en grau suficient el deure que estableix aquest apartat.

4. Quan es tracti de procediments i tràmits relatius a una activitat de serveis i al seu exercici inclosa en l'àmbit d'aplicació de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, els prestadors els poden realitzar, per mitjà d'una finestreta única, per via electrònica i a distància, llevat que es tracti de la inspecció del lloc o de l'equip que s'utilitza en la prestació del servei.

Així mateix, les entitats locals han de garantir, dins l'àmbit de les seves competències, que els prestadors de serveis puguin obtenir a través de la finestreta única la informació i els formularis necessaris per a l'accés a una activitat i el seu exercici, i conèixer les resolucions i la resta de comunicacions de les autoritats competents en relació amb les seves sol·licituds. Les entitats locals han d'impulsar la coordinació per a la normalització dels formularis necessaris per a l'accés a una activitat i el seu exercici.

Article 70 ter

1. Les administracions públiques amb competències d'ordenació territorial i urbanística han de tenir a disposició dels ciutadans o ciutadanes que ho sol·licitin còpies completes dels instruments d'ordenació territorial i urbanística vigents en el seu àmbit territorial, dels documents de gestió i dels convenis urbanístics.

2. Les administracions públiques amb competències en la matèria publiquen per mitjans telemàtics el contingut actualitzat dels instruments d'ordenació territorial i urbanística en vigor, de l'anunci de la seva submissió a informació pública i de qualssevol actes de tramitació que siguin rellevants per a la seva aprovació o alteració.

En els municipis de menys de 5.000 habitants, aquesta publicació es pot fer a través dels ens supramunicipals que tinguin atribuïda la funció d'assistència i cooperació tècnica amb ells, que els han de prestar la cooperació esmentada.

3. Quan una alteració de l'ordenació urbanística, que no s'efectuï en el marc d'un exercici ple de la potestat d'ordenació, incrementi l'edificabilitat o la densitat o modifiqui els usos del sòl, s'ha de fer constar en l'expedient la identitat de tots els propietaris o titulars d'altres drets reals sobre les finques afectades durant els cinc anys anteriors a la seva iniciació, segons que consti en el registre o instrument utilitzat als efectes de notificacions als interessats de conformitat amb la legislació en la matèria.

Article 71

De conformitat amb la legislació de l'Estat i de la comunitat autònoma, quan aquesta tingui competència estatutàriament atribuïda per a això, els alcaldes, amb l'acord previ per majoria absoluta del ple i autorització del Govern de la Nació, poden sotmetre a consulta popular els assumptes de la competència pròpia municipal i de caràcter local que siguin d'especial rellevància per als interessos dels veïns, llevat dels relatius a la Hisenda local.

Article 72

Les corporacions locals afavoreixen el desenvolupament de les associacions per a la defensa dels interessos generals o sectorials dels veïns, els faciliten la més àmplia informació sobre les seves activitats i, dins de les seves possibilitats, l'ús dels mitjans públics i l'accés a les ajudes econòmiques per a la realització de les seves activitats i impulsen la seva participació en la gestió de la corporació en els termes del número 2 de l'article 69. A aquests efectes, poden ser declarades d'utilitat pública.

Capítol V

Estatut dels membres de les corporacions locals

Article 73

1. La determinació del nombre de membres de les corporacions locals, el procediment per a la seva elecció, la durada del seu mandat i els supòsits d'inelegibilitat i incompatibilitat es regulen a la legislació electoral.
2. Els membres de les corporacions locals gaudeixen, una vegada prenen possessió del càrrec, dels honors, les prerrogatives i les distincions propis del càrrec que estableixi la llei de l'Estat o de les comunitats autònomes, i estan obligats al compliment estricte dels deures i les obligacions inherents al càrrec.
3. A efectes de la seva actuació corporativa, els membres de les corporacions locals es constitueixen en grups polítics, en la forma i amb els drets i les obligacions que s'estableixin a excepció dels que no s'integrin al grup polític que constitueixi la formació electoral per la qual van ser elegits o que abandonin el seu grup de procedència, que tenen la consideració de membres no adscrits.

El ple de la corporació, amb càrrec als pressupostos anuals d'aquesta, pot assignar als grups polítics una dotació econòmica que ha de comptar amb un component fix, idèntic per a tots els grups, i un altre de variable, en funció del nombre de membres de cada un d'aquests, dins els límits que, si s'escau, estableixin amb caràcter general les lleis de pressupostos generals de l'Estat i sense que es puguin destinar al pagament de remuneracions de personal de qualsevol tipus al servei de la corporació o a l'adquisició de béns que puguin constituir actius fixos de caràcter patrimonial.

Els drets econòmics i polítics dels membres no adscrits no poden ser superiors als que els hagin correspost de romandre al grup de procedència, i s'exerceixen en la forma que determini el reglament orgànic de cada corporació.

Aquesta previsió no és aplicable en el cas de candidatures presentades com a coalició electoral, quan

algun dels partits polítics que la integrin decideixi abandonar-la.

Els grups polítics han de portar amb una comptabilitat específica de la dotació a què es refereix el paràgraf segon d'aquest apartat 3, que han de posar a disposició del ple de la corporació, sempre que aquest ho demani.

Quan la majoria dels regidors d'un grup polític municipal abandonin la formació política que va presentar la candidatura per la qual van concórrer a les eleccions o en siguin expulsats, han de ser els regidors que romanguin en aquesta formació política els integrants legítims de l'esmentat grup polític a tots els efectes. En qualsevol cas, el secretari de la corporació es pot adreçar al representant legal de la formació política que va presentar la candidatura corresponent a efectes que notifiqui l'acreditació de les circumstàncies assenyalades.

Article 74

1. Els membres de les corporacions locals queden en situació de serveis especials en els casos següents:

a) Quan siguin funcionaris de la mateixa corporació per a la qual han estat elegits.

b) Quan siguin funcionaris de carrera d'altres administracions públiques i ocupin a la corporació per a la qual han estat elegits un càrrec retribuït i de dedicació exclusiva.

En tots dos casos, les corporacions afectades han d'abonar les cotitzacions de les mutualitats obligatòries corresponents per als funcionaris que deixin de prestar el servei que motivava la seva pertinença a aquelles, cosa que s'estén a les quotes de classes passives.

2. Per al personal laboral regeixen les mateixes regles, d'acord amb el que preveu la legislació específica.

3. Els membres de les corporacions locals que no tinguin dedicació exclusiva en aquesta condició tenen garantida, durant el període del seu mandat, la permanència al centre o centres de treball públics o privats en què estiguin prestant serveis en el moment de l'elecció, sense que puguin ser traslladats o obligats a concursar a altres places vacants en diferents llocs.

Article 75

1. Els membres de les corporacions locals perceben retribucions per l'exercici dels seus càrrecs quan siguin de dedicació exclusiva, cas en què són donats d'alta en el règim general de la Seguretat Social, i les corporacions han d'assumir el pagament de les quotes empresarials que correspongui, llevat del que disposa l'article anterior.

En el supòsit d'aquestes retribucions, la percepció és incompatible amb la d'altres retribucions amb càrrec als pressupostos de les administracions públiques i dels ens, organismes o empreses que en depenen, així com per a l'exercici d'altres activitats, tot això en els termes de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.

2. Els membres de les corporacions locals que exerceixin els seus càrrecs amb dedicació parcial per fer funcions de presidència, vicepresidència o ostentar delegacions, o exercir responsabilitats que així ho requereixin, perceben retribucions pel temps que hi dediquin efectivament, cas en què són igualment donats d'alta en el règim general de la Seguretat Social en aquest concepte, i les corporacions han d'assumir les quotes empresarials que correspongui, llevat del que disposa l'article anterior. Les retribucions esmentades no poden superar en cap cas els límits que fixin, si s'escau, les lleis de pressupostos generals de l'Estat. Els acords plenaris de determinació dels càrrecs que comportin aquesta dedicació parcial i de les seves retribucions han de contenir el règim de la dedicació mínima necessària per a la percepció de les dites retribucions.

Els membres de les corporacions locals que siguin personal de les administracions públiques i dels ens, els organismes i les empreses que en depenen només poden percebre retribucions per la seva dedicació parcial a les seves funcions fora de la seva jornada als seus respectius centres de treball, en els termes que assenyala l'article 5 de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, sens perjudici del que disposa l'apartat sisè d'aquest article.

3. Només els membres de la corporació que no tinguin dedicació exclusiva ni dedicació parcial perceben assistències per la concurrència efectiva a les sessions dels òrgans col·legiats de la corporació de què formin part, en la quantia que assenyali el ple.

4. Els membres de les corporacions locals perceben indemnitzacions per les despeses efectivament ocasionades en l'exercici del seu càrrec, segons les normes d'aplicació general a les administracions públiques i les que per al seu desplegament aprovi el ple corporatiu.

5. Les corporacions locals han de consignar en els seus pressupostos les retribucions, les indemnitzacions i les assistències a què es fa referència en els quatre números anteriors, dins dels límits que amb caràcter general s'estableixin, si s'escau. També s'han de publicar íntegrament en el butlletí oficial de la província i fixar al tauler d'anuncis de la corporació els acords plenaris referents a retribucions dels càrrecs amb dedicació exclusiva i parcial i el règim de dedicació d'aquests últims, indemnitzacions i assistències, així com els acords del president de la corporació que en determinen els membres que fan les seves funcions en règim de dedicació exclusiva o parcial.

6. Als efectes del que disposen l'article 37.3.d de l'Estatut dels treballadors i l'article 30.2 de la Llei 30/1984, s'entén per temps indispensable per a l'exercici del càrrec electiu d'una corporació local el necessari per a l'assistència a les sessions del ple de la corporació o de les comissions i atenció a les delegacions de què formi part o que exerceixi l'interessat.

7. Els representants locals, així com els membres no electes de la Junta de Govern Local, formulen declaració sobre causes de possible incompatibilitat i sobre qualsevol activitat que els proporcioni o pugui proporcionar ingressos econòmics.

Formulen així mateix declaració dels seus béns patrimonials i de la participació en societats de tot tipus, amb informació de les societats participades per aquestes i de les autoliquidacions dels impostos sobre la renda, patrimoni i, si s'escau, societats.

Aquestes declaracions, efectuades en els models aprovats pels plens respectius, es porten a terme abans de la presa de possessió, en ocasió del cessament i al final del mandat, així com quan es modifiquin les circumstàncies de fet.

Les declaracions anuals de béns i activitats es publiquen amb caràcter anual, i en tot cas en el moment de la finalització del mandat, en els termes que fixa l'Estatut municipal.

Aquestes declaracions s'inscriuen en els registres d'interessos següents, que tenen caràcter públic:

a) La declaració sobre causes de possible incompatibilitat i activitats que proporcionin o puguin proporcionar ingressos econòmics s'inscriu en el Registre d'activitats constituït a cada entitat local.

b) La declaració sobre béns i drets patrimonials s'inscriu en el Registre de béns patrimonials de cada entitat local, en els termes que estableix el seu respectiu estatut.

Els representants locals i membres no electes de la Junta de Govern Local respecte dels que, en virtut del seu càrrec, en resulti amenaçada la seguretat personal o la dels seus béns o negocis, la dels seus familiars, socis, empleats o persones amb qui tinguin relació econòmica o professional poden fer la declaració dels seus béns i drets patrimonials davant el secretari o la secretària de la Diputació Provincial o, si s'escau, davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma corresponent. Aquestes declaracions s'inscriuen en el Registre especial de béns patrimonials, creat a aquests efectes en aquelles institucions.

En aquest supòsit, aporten al secretari o secretària de la seva respectiva entitat una mera certificació simple i succinta, acreditativa d'haver emplenat les seves declaracions, i que aquestes estan inscrites en el Registre especial d'interessos a què es refereix el paràgraf anterior, que expedeixi el funcionari encarregat d'aquest.

8. Durant els dos anys següents a la finalització del seu mandat, als representants locals a què es refereix l'apartat primer d'aquest article que hagin tingut responsabilitats executives en les diferents àrees en què s'organitzi el govern local els són aplicables en l'àmbit territorial de la seva competència les limitacions a l'exercici d'activitats privades que estableix l'article 15 de la Llei 3/2015, de 30 de març, reguladora de l'exercici de l'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat.

A aquests efectes, els ajuntaments poden preveure una compensació econòmica durant aquest període per a aquells que, com a conseqüència del règim d'incompatibilitats, no puguin exercir la seva activitat professional, ni percebin retribucions econòmiques per altres activitats.

Article 75 bis

Règim retributiu dels membres de les corporacions locals i del personal al servei de les entitats locals

1. Els membres de les corporacions locals són retribuïts per l'exercici del seu càrrec en els termes que estableix l'article anterior. Els pressupostos generals de l'Estat determinen, anualment, el límit màxim total que poden percebre els membres de les corporacions locals per tots els conceptes retributius i assistències, exclosos els triennis a què si s'escau tenen dret els funcionaris de carrera que estiguin en

situació de serveis especials, atenent, entre altres criteris, la naturalesa de la corporació local i la seva població segons la taula següent:

Habitants	Referència
Més de 500.000	Secretari d'Estat.
300.001 a 500.000	Secretari d'Estat -10%.
150.001 a 300.000	Secretari d'Estat -20%.
75.001 a 150.000	Secretari d'Estat -25%.
50.001 a 75.000	Secretari d'Estat -35%.
20.001 a 50.000	Secretari d'Estat -45%.
10.001 a 20.000	Secretari d'Estat -50%.
5.001 a 10.000	Secretari d'Estat -55%.
1.000 a 5.000	Secretari d'Estat -60%.

Els membres de corporacions locals de població inferior a 1.000 habitants no tenen dedicació exclusiva. Excepcionalment, poden exercir els seus càrrecs amb dedicació parcial, i percebre les seves retribucions dins dels límits màxims que assenyala a aquest efecte la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

2. Sense perjudici de la regla general que estableix l'apartat anterior, en el cas de les retribucions dels presidents de les diputacions provincials o entitats equivalents, tenen un límit màxim per tots els conceptes retributius i assistències que és igual a la retribució del tram corresponent a l'alcalde o president de la corporació municipal més poblada de la seva província.

En el cas dels consells i consells insulars, els seus presidents tenen un límit màxim per tots els conceptes retributius i assistències referenciat a la retribució del tram corresponent a l'alcalde o president de la corporació municipal més poblada de la seva província, segons la taula següent:

Habitants	Referència
Més de 150.000	Alcalde o president de la corporació municipal més poblada de la seva província.
25.000 a 150.000	70% de l'alcalde o president de la corporació municipal més poblada de la seva província.
0 a 25.000	50% de l'alcalde o president de la corporació municipal més poblada de la seva província.

Els regidors que siguin proclamats diputats provincials o equivalents han d'optar per mantenir el règim de dedicació exclusiva en una o altra entitat local, sense que en cap cas es puguin acumular tots dos règims de dedicació.

3. Només els membres de la corporació que no tinguin dedicació exclusiva ni dedicació parcial perceben assistències per la concurrència efectiva a les sessions dels òrgans col·legiats de la corporació de què

formin part, en la quantia assenyalada pel seu ple.

4. En el marc del que estableixen la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, i l'article 93.2 d'aquesta Llei, les lleis anuals de pressupostos generals de l'Estat poden establir un límit màxim i mínim total que per tots els conceptes retributius pugui percebre el personal al servei de les entitats locals i entitats que en depenen en funció del grup professional dels funcionaris públics o equivalent del personal laboral, així com d'altres factors que puguin determinar les lleis de pressupostos generals de l'Estat de cada any.

Article 75 ter

Limitació en el nombre dels càrrecs públics de les entitats locals amb dedicació exclusiva

1. De conformitat amb el que estableix l'article 75 d'aquesta Llei, la prestació de serveis en els ajuntaments en règim de dedicació exclusiva per part dels seus membres s'ha d'ajustar en tot cas als límits següents:

a) En els ajuntaments de municipis amb una població inferior a 1.000 habitants, cap membre pot prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva.

b) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 1.001 i 2.000 habitants, només un membre pot prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva.

c) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 2.001 i 3.000 habitants, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir els dos.

d) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 3.001 i 10.000 habitants, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir els tres.

e) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 10.001 i 15.000 habitants, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir els cinc.

f) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 15.001 i 20.000 habitants, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir els set.

g) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 20.001 i 35.000 habitants, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir els deu.

h) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 35.001 i 50.000 habitants, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir els onze.

i) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 50.001 i 100.000 habitants, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir els quinze.

j) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 100.001 i 300.000 habitants, els

membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir els divuit.

k) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 300.001 i 500.000 habitants, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir els vint.

l) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 500.001 i 700.000 habitants, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir els vint-i-dos.

m) En els ajuntaments de municipis amb una població compresa entre 700.001 i 1.000.000 habitants, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir els vint-i-cinc.

n) En els ajuntaments dels municipis de Madrid i Barcelona, els membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva no han d'excedir, respectivament, els quaranta-cinc i els trenta-dos.

2. El nombre màxim de membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva a les diputacions provincials és el mateix que el del tram corresponent a la corporació del municipi més poblat de la seva província.

3. En els consells i els consells insulars el nombre màxim de membres que poden prestar els seus serveis en règim de dedicació exclusiva es determina en funció del criteri següent: a les illes amb més de 800.000 habitants es redueix en 2 respecte al nombre actual de membres de consell, i a les de menys de 800.000 habitants el 60% dels càrrecs electes en cada consell insular.

Article 76

Sense perjudici de les causes d'incompatibilitat establertes per la Llei, els membres de les corporacions locals s'han d'abstenir de participar en la deliberació, votació, decisió i execució de qualsevol tema quan es doni alguna de les causes a què es refereix la legislació de procediment administratiu i contractes de les administracions públiques. L'actuació dels membres en què es donin aquests motius implica, quan hagi estat determinant, la invalidesa dels actes en què hagin intervingut.

Article 77

Tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o president o de la comissió de govern tots els antecedents, dades o informacions que estiguin en poder dels serveis de la corporació i siguin necessaris per al desenvolupament de la seva funció.

La sol·licitud d'exercici del dret que preveu el paràgraf anterior s'ha de resoldre motivadament en els cinc dies naturals següents al dia en què s'hagi presentat.

Article 78

1. Els membres de les corporacions locals estan subjectes a responsabilitat civil i penal pels actes i omissions realitzats en l'exercici del seu càrrec. Les responsabilitats s'exigeixen davant els tribunals de justícia competents i es tramiten pel procediment ordinari aplicable.
2. Són responsables dels acords de les corporacions locals els membres d'aquestes que els hagin votat favorablement.
3. Les corporacions locals poden exigir la responsabilitat dels seus membres quan, per dol o culpa greu, hagin causat danys i perjudicis a la corporació o a tercers, si aquests han estat indemnitzats per aquella.
4. Els presidents de les corporacions locals poden sancionar amb una multa els membres d'aquestes, per falta no justificada d'assistència a les sessions o incompliment reiterat de les seves obligacions, en els termes que determini la Llei de la comunitat autònoma, i supletòriament, la de l'Estat.

Títol VI

Béns, activitats i serveis, i contractació

Capítol I

Béns

Article 79

1. El patrimoni de les entitats locals està constituït pel conjunt de béns, drets i accions que els pertanyen.
2. Els béns de les entitats locals són de domini públic o patrimonials.
3. Són béns de domini públic els destinats a un ús o servei públic. Tenen la consideració de comunals aquells l'aprofitament dels quals correspon al comú dels veïns.

Article 80

1. Els béns comunals i altres béns de domini públic són inalienables, inembargables i imprescriptibles i no estan subjectes a cap tribut.
2. Els béns patrimonials es regeixen per la seva legislació específica i, si no, per les normes de dret privat.

Article 81

1. L'alteració de la qualificació jurídica dels béns de les entitats locals requereix expedient en el qual s'acreditin la seva oportunitat i legalitat.
2. No obstant això, l'alteració es produeix automàticament en els casos següents:
 - a) Aprovació definitiva dels plans d'ordenació urbana i dels projectes d'obres i serveis.

b) Adscripció de béns patrimonials per més de vint-i-cinc anys a un ús o servei públics.

Article 82

Les entitats locals gaudeixen, respecte als seus béns, de les prerrogatives següents:

a) La de recuperar per si mateixes la seva possessió en qualsevol moment quan es tracti dels de domini públic, i en el termini d'un any, els patrimonials.

b) La de delimitació, que s'ha d'ajustar al que disposa la legislació del patrimoni de l'Estat i, si s'escau, la legislació de les forests.

Article 83

Les forests veïnals en mancomú es regulen per la legislació específica.

Capítol II

Activitats i serveis

Article 84

1. Les entitats locals poden intervenir l'activitat dels ciutadans a través dels mitjans següents:

a) Ordenances i bàndols.

b) Submissió a llicència prèvia i altres actes de control preventiu. No obstant això, quan es tracti de l'accés i l'exercici d'activitats de serveis incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, cal atènyer-se al que disposa aquesta.

c) Submissió a comunicació prèvia o a declaració responsable, de conformitat amb el que estableix l'article 71 *bis* de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

d) Submissió a control posterior a l'inici de l'activitat, als efectes de verificar el compliment de la normativa reguladora d'aquesta.

e) Ordres individuals constitutives de mandat per a l'execució d'un acte o la prohibició d'aquest.

2. L'activitat d'intervenció de les entitats locals s'ha d'ajustar, en tot cas, als principis d'igualtat de tracte, necessitat i proporcionalitat amb l'objectiu que es persegueix.

3. Les llicències o autoritzacions atorgades per altres administracions públiques no eximeixen els titulars d'obtenir les corresponents llicències de les entitats locals, i s'han de respectar en tot cas el que disposen les corresponents lleis sectorials.

Article 84 bis

1. Sense perjudici del que disposa l'article anterior, amb caràcter general, l'exercici d'activitats no se sotmet a l'obtenció d'una llicència o un altre mitjà de control preventiu.

No obstant això, es pot exigir una llicència o un altre mitjà de control preventiu respecte a les activitats econòmiques:

a) Quan estigui justificat per raons d'ordre públic, seguretat pública, salut pública o protecció del medi ambient en el lloc concret on es fa l'activitat, i aquestes raons no es puguin salvaguardar mitjançant la presentació d'una declaració responsable o d'una comunicació.

b) Quan per l'escassetat de recursos naturals, la utilització de domini públic, l'existència d'impediments tècnics inequívocs o en funció de l'existència de serveis públics sotmesos a tarifes regulades, el nombre d'operadors econòmics del mercat sigui limitat.

2. Les instal·lacions o infraestructures físiques per a l'exercici d'activitats econòmiques només se sotmeten a un règim d'autorització quan ho estableixi una llei que defineixi els seus requisits essencials i aquestes siguin susceptibles de generar danys sobre el medi ambient i l'entorn urbà, la seguretat o la salut públiques i el patrimoni històric i sigui proporcionat. L'avaluació d'aquest risc es determina en funció de les característiques de les instal·lacions, entre les quals estan les següents:

a) La potència elèctrica o energètica de la instal·lació.

b) La capacitat o l'aforament de la instal·lació.

c) La contaminació acústica.

d) La composició de les aigües residuals que emeti la instal·lació i la seva capacitat de depuració.

e) L'existència de materials inflamables o contaminants.

f) Les instal·lacions que afectin béns declarats integrants del patrimoni històric.

3. En cas d'existència de llicències o autoritzacions concurrents entre una entitat local i una altra administració, l'entitat local ha de motivar expressament en la justificació de la necessitat de l'autorització o llicència l'interès general concret que es pretén protegir i que aquest no està cobert mitjançant una altra autorització existent.

Article 84 ter

Quan l'exercici d'activitats no necessiti autorització habilitadora i prèvia, les entitats locals han d'establir i planificar els procediments de comunicació necessaris, així com els de verificació posterior del compliment dels requisits necessaris perquè les exerceixin els interessats que preveu la legislació sectorial.

Article 85

1. Són serveis públics locals els que presten les entitats locals en l'àmbit de les seves competències.

2. Els serveis públics de competència local s'han de gestionar de la forma més sostenible i eficient d'entre les que s'enumeren a continuació:

A) Gestió directa:

a) Gestió per la mateixa entitat local.

b) Organisme autònom local.

c) Entitat pública empresarial local.

d) Societat mercantil local, el capital social de la qual sigui de titularitat pública.

Només es pot fer ús de les formes que preveuen les lletres *c* i *d* quan quedi acreditat mitjançant memòria justificativa elaborada a aquest efecte que són més sostenibles i eficients que les formes que disposen les lletres *a* i *b*, per a la qual cosa s'han de tenir en compte els criteris de rendibilitat econòmica i recuperació de la inversió. A més, a l'expedient hi ha de constar la memòria justificativa de l'assessorament rebut que s'ha d'elevat al ple per a la seva aprovació, on s'han d'incloure els informes sobre el cost del servei, així com el suport tècnic rebut, que s'han de publicar. A aquests efectes, s'ha d'obtenir l'informe de l'interventor local, el qual ha de valorar la sostenibilitat financera de les propostes plantejades, de conformitat amb el que preveu l'article 4 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

B) Gestió indirecta, mitjançant les diferents formes que preveu per al contracte de gestió de serveis públics el text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.

La forma de gestió per la qual s'opti ha de tenir en compte el que disposa l'article 9 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat per la Llei 7/2007, de 12 d'abril, pel que fa a l'exercici de funcions que corresponen en exclusiva a funcionaris públics.

3. [Suprimit]

Article 85 bis

1. La gestió directa dels serveis de la competència local mitjançant les formes d'organismes autònoms locals i d'entitats públiques empresarials locals es regeixen, respectivament, pel que disposen els articles

45 a 52 i 53 a 60 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, quan els sigui aplicable, amb les especialitats següents:

- a) La seva creació, modificació, refosa i supressió correspon al ple de l'entitat local, el qual aprova els seus estatuts. Han de quedar adscrites a una regidoria, àrea o òrgan equivalent de l'entitat local, si bé, en el cas de les entitats públiques empresarials, també poden estar-ho a un organisme autònom local. Excepcionalment, poden existir entitats públiques empresarials els estatuts de les quals els assignin la funció de dirigir o coordinar altres ens de la mateixa naturalesa o d'una de diferent.
- b) El titular del màxim òrgan de direcció d'aquests ha de ser un funcionari de carrera o laboral de les administracions públiques o un professional del sector privat, titulats superiors en ambdós casos, i amb més de cinc anys d'exercici professional en el segon. Als municipis que assenyala el títol X, té la consideració d'òrgan directiu.
- c) En els organismes autònoms locals hi ha d'haver un consell rector, la composició del qual la determinen els seus estatuts.
- d) A les entitats públiques empresarials locals hi ha d'haver un consell d'administració, la composició del qual la determinen els seus estatuts. El secretari del Consell d'Administració, que ha de ser un funcionari públic al qual s'exigeixi titulació superior per ingressar, exerceix les funcions de fe pública i assessorament legal dels òrgans unipersonals i col·legiats d'aquestes entitats.
- e) La determinació i modificació de les condicions retributives, tant del personal directiu com de la resta del personal s'han d'ajustar en tot cas a les normes que sobre això aprovi el ple o la junta de govern, segons correspongui.
- f) Estan sotmesos a controls específics sobre l'evolució de les despeses de personal i de la gestió dels seus recursos humans per les corresponents regidories, àrees o òrgans equivalents de l'entitat local.
- g) El seu inventari de béns i drets s'ha de remetre anualment a la regidoria, àrea o òrgan equivalent de l'entitat local.
- h) És necessària l'autorització de la regidoria, àrea o òrgan equivalent de l'entitat local a la qual estiguin adscrits, per subscriure contractes d'una quantia superior de les quantitats fixades prèvia ment per aquella.
- i) Estan sotmesos a un control d'eficàcia per la regidoria, àrea o òrgan equivalent de l'entitat local a la qual estiguin adscrits.
- j) Qualsevol altra referència a òrgans estatals efectuada a la Llei 6/1997, de 14 d'abril, i altra normativa estatal aplicable, s'entén realitzada als òrgans competents de l'entitat local.

Les referències efectuades en aquest article a la junta de govern s'entenen efectuades al ple als municipis en què aquella no existeixi.

2. Els estatuts dels organismes autònoms locals i de les entitats públiques empresarials locals han d'incloure els punts següents:

a) La determinació dels màxims òrgans de direcció de l'organisme, ja siguin unipersonals o col·legiats, així com la seva forma de designació, amb respecte en tot cas al que disposa l'apartat anterior, amb indicació dels actes i les resolucions que exhaureixin la via administrativa.

b) Les funcions i competències de l'organisme, amb indicació de les potestats administratives generals que aquest pot exercir.

c) En el cas de les entitats públiques empresarials, els estatuts també han de determinar els òrgans als quals es confereixi l'exercici de les potestats administratives.

d) El patrimoni que se'ls assigni per al compliment de les seves finalitats i els recursos econòmics que financen l'organisme.

e) El règim relatiu a recursos humans, patrimoni i contractació.

f) El règim pressupostari, economicofinancer, de comptabilitat, d'intervenció, control financer i control d'eficàcia, que han de ser, en tot cas, conformes amb la legislació sobre les hisendes locals i amb el que disposa el capítol III del títol X d'aquesta Llei.

3. Els estatuts s'han d'aprovar i s'han de publicar amb caràcter previ a l'entrada en funcionament efectiu de l'organisme públic corresponent.

Article 85 ter

1. Les societats mercantils locals es regeixen íntegrament, sigui quina sigui la seva forma jurídica, per l'ordenament jurídic privat, llevat de les matèries en què els sigui aplicable la normativa pressupostària, comptable, de control financer, de control d'eficàcia i contractació, i sense perjudici del que assenyala l'apartat següent d'aquest article.

2. La societat ha d'adoptar una de les formes que preveu el text refós de la Llei de societats de capital aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, i a l'escriptura de constitució hi ha de constar el capital que han d'aportar les administracions públiques o les entitats del sector públic que en depenen a les quals correspongui la seva titularitat.

3. Els estatuts han de determinar la forma de designació i el funcionament de la junta general i del consell d'administració, així com els màxims òrgans de direcció d'aquestes.

Article 86

1. Les entitats locals poden exercir la iniciativa pública per a l'exercici d'activitats econòmiques, sempre que estigui garantit el compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària i de la sostenibilitat financera de l'exercici de les seves competències. A l'expedient acreditatiu de la conveniència i oportunitat de la

mesura s'hi ha de justificar que la iniciativa no genera risc per a la sostenibilitat financera del conjunt de la hisenda municipal i ha de contenir una anàlisi del mercat, relatiu a l'oferta i a la demanda existent, a la rendibilitat i als possibles efectes de l'activitat local sobre la concurrència empresarial.

Correspon al ple de la respectiva corporació local l'aprovació de l'expedient, que ha de determinar la forma concreta de gestió del servei.

2. Es declara la reserva a favor de les entitats locals de les activitats o serveis essencials següents: proveïment domiciliari i depuració d'aigües; recollida, tractament i aprofitament de residus, i transport públic de viatgers, de conformitat amb el que preveu la legislació sectorial aplicable. L'Estat i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències respectives, poden establir, mitjançant una llei, la mateixa reserva per a altres activitats i serveis.

L'execució efectiva d'aquestes activitats en règim de monopoli requereix, a més de l'acord d'aprovació del ple de la corporació local corresponent, l'aprovació per l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

3. En tot cas, l'Administració de l'Estat pot impugnar els actes i els acords previstos en aquest article, d'acord amb el que disposa el capítol III del títol V d'aquesta Llei, quan incompleixin la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Article 87

[Derogat]

Capítol III

Contractació

Article 88

[Derogat]

Títol VII

Personal al servei de les entitats locals

Capítol I

Disposicions generals

Article 89

El personal al servei de les entitats locals està integrat per funcionaris de carrera, contractats en règim de dret laboral i personal eventual que ocupa llocs de confiança o assessorament especial.

Article 90

1. Correspon a cada corporació local aprovar anualment, a través del pressupost, la plantilla, que

comprèn tots els llocs de treball reservats a funcionaris, personal laboral i eventual.

Les plantilles han de respondre als principis de racionalitat, economia i eficiència, i establir-se d'acord amb l'ordenació general de l'economia, sense que les despeses de personal puguin excedir els límits que es fixin amb caràcter general.

2. Les corporacions locals han de formar la relació de tots els llocs de treball existents en la seva organització, en els termes previstos a la legislació bàsica sobre funció pública.

Correspon a l'Estat establir les normes d'acord amb les quals s'han de confeccionar les relacions de llocs de treball, la descripció de llocs de treball tipus i les condicions requerides per a la seva creació, així com les normes bàsiques de la carrera administrativa, especialment pel que fa a la promoció dels funcionaris a nivells i grups superiors.

3. Les corporacions locals han de constituir registres de personal, coordinats amb els de les altres administracions públiques, segons les normes aprovades pel Govern. Les dades inscrites en aquest registre determinen les nòmines, als efectes de la deguda justificació de totes les retribucions.

Article 91

1. Les corporacions locals han de formular públicament la seva oferta d'ocupació, ajustant-se als criteris que fixa la normativa bàsica estatal.

2. La selecció de tot el personal, sigui funcionari o laboral, s'ha de fer d'acord amb l'oferta d'ocupació pública, mitjançant convocatòria pública i a través del sistema de concurs, oposició o concurs oposició lliure en què s'ha de garantir, en tot cas, els principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat, així com el de publicitat.

Capítol II

Disposicions comunes als funcionaris de carrera

Article 92

Funcions al servei de l'Administració local

1. Els funcionaris al servei de l'Administració local es regeixen, en tot el que no disposa en aquesta Llei, per la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, per la resta de legislació de l'Estat en matèria de funció pública, així com per la legislació de les comunitats autònomes, en els termes de l'article 149.1.18a de la Constitució.

2. Amb caràcter general, els llocs de treball a l'Administració local i els seus organismes autònoms els ha d'ocupar personal funcionari.

3. Correspon exclusivament als funcionaris de carrera al servei de l'Administració local l'exercici de les funcions que impliquin la participació directa o indirecta en l'exercici de les potestats públiques o en la

salvaguarda dels interessos generals. Igualment són funcions públiques, el compliment de les quals queda reservat a funcionaris de carrera, les que impliquin l'exercici d'autoritat, i en general, les que en desplegament d'aquesta Llei es reservin als funcionaris per a la millor garantia de l'objectivitat, la imparcialitat i la independència en l'exercici de la funció.

Article 92 bis

Funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional

1. Són funcions públiques necessàries en totes les corporacions locals, la responsabilitat administrativa de les quals està reservada a funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional:

a) La de secretaria, comprensiva de la fe pública i l'assessorament legal preceptiu.

b) El control i la fiscalització interna de la gestió economicofinancera i pressupostària, i la comptabilitat, tresoreria i recaptació.

No obstant això, en els municipis de gran població s'ha de tenir en compte el que disposa el títol X d'aquesta Llei i als municipis de Madrid i de Barcelona, la regulació que contenen les Lleis 22/2006, de 4 de juliol, de capitalitat i de règim especial de Madrid, i 1/2006, de 13 de març, per la qual es regula el règim especial del municipi de Barcelona, respectivament.

2. L'escala de funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional se subdivideix en les subescales següents:

a) Secretaria, a la qual corresponen les funcions que conté l'apartat 1.a anterior.

b) Intervenció tresoreria, a la qual corresponen les funcions que conté l'apartat 1.b.

c) Secretaria intervenció, a la qual corresponen les funcions que contenen els apartats 1.a i 1.b.

3. Els funcionaris de les subescales de secretaria i intervenció-tresoreria han d'estar integrats en una d'aquestes dues categories: entrada o superior.

4. El Govern, mitjançant reial decret, ha de regular les especialitats de la creació, classificació i supressió de llocs reservats a funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional així com les que puguin correspondre al seu règim disciplinari i de situacions administratives.

5. L'aprovació de l'oferta d'ocupació pública, selecció, formació i habilitació dels funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional correspon a l'Estat, a través del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, de conformitat amb les bases i els programes aprovats reglamentàriament.

6. El Govern, mitjançant reial decret, regula les especialitats corresponents de la forma de provisió de llocs reservats a funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional. En tot cas, el concurs és el sistema normal de provisió de llocs de treball. L'àmbit territorial dels concursos és de

caràcter estatal.

Els mèrits generals, de valoració preceptiva, els determina l'Administració de l'Estat, i la seva puntuació ha d'arribar a un mínim del 80 % del total possible d'acord amb el barem corresponent. Els mèrits corresponents a les especialitats de la comunitat autònoma els fixa cadascuna d'aquestes i la seva puntuació pot arribar fins a un 15 % del total possible. Els mèrits corresponents a les especialitats de la corporació local els fixa aquesta, i la seva puntuació ha d'arribar fins a un 5 % del total possible.

Hi ha dos concursos anuals: el concurs ordinari i el concurs unitari. El concurs unitari el convoca l'Administració de l'Estat. Les corporacions locals amb llocs vacants han d'aprovar les bases del concurs ordinari, d'acord amb el model de convocatòria i bases comunes que aprovi el reial decret que preveu l'apartat anterior, i han d'efectuar les convocatòries i remetre-les a la comunitat autònoma corresponent per a la seva publicació simultània en els diaris oficials.

Excepcionalment, els llocs de treball reservats a funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional es poden cobrir pel sistema de lliure designació, en els municipis inclosos en l'àmbit subjectiu que defineixen els articles 111 i 135 del text refós de la Llei reguladora d'hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, així com les diputacions provincials, àrees metropolitanes, consells i consells insulars i les ciutats amb estatut d'autonomia de Ceuta i Melilla, entre funcionaris de la subescala i categoria corresponent. Quan es tracti de llocs de treball que tinguin assignades les funcions que conté l'apartat 1.b d'aquest article, és necessària l'autorització expressa de l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat en matèria d'hisendes locals.

Igualment, és necessari l'informe preceptiu previ de l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat en matèria d'hisendes locals per al cessament dels funcionaris que tinguin assignades les funcions que conté l'apartat 1.b d'aquest article i que hagin estat nomenats per lliure designació.

En cas de cessament d'un càrrec de lliure designació, la corporació local ha d'assignar al funcionari cessat un lloc de treball del seu mateix grup de titulació.

7. Les comunitats autònomes han d'efectuar, d'acord amb la normativa establerta per l'Administració de l'Estat, els nomenaments provisionals de funcionaris amb habilitació de caràcter nacional, així com les comissions de serveis, acumulacions, nomenaments de personal interí i de personal accidental.

8. Els funcionaris han de romandre en cada lloc de treball, obtingut per concurs, un mínim de dos anys per poder participar en els concursos de provisió de llocs de treball o ser nomenats amb caràcter provisional en un altre lloc de treball, excepte en l'àmbit d'una mateixa entitat local.

Excepcionalment, abans del transcurs d'aquest termini, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques pot efectuar nomenaments amb caràcter provisional, sempre que hi hagi raons i circumstàncies que requereixin la cobertura del lloc amb caràcter urgent per aquests funcionaris, i la impossibilitat d'efectuar un nomenament provisional de conformitat amb el que estableix el paràgraf anterior.

Reglamentàriament s'han d'establir les circumstàncies excepcionals que justifiquin la sol·licitud d'un

nomenament provisional, i s'ha de tenir en compte, en tot cas, el possible perjudici o detriment que es generaria a l'entitat local en què s'ocupi el càrrec en el moment de la sol·licitud.

9. Al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques hi ha d'haver un registre de funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional integrat amb les comunitats autònomes, on s'han d'inscriure i anotar tots els actes que afectin la vida administrativa d'aquests funcionaris.

10. Són òrgans competents per a la incoació d'expedients disciplinaris als funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional els següents:

- a) L'òrgan corresponent de la corporació on el funcionari hagi comès els fets que se li imputen, quan puguin ser constitutius de falta lleu.
- b) La comunitat autònoma respecte a funcionaris de corporacions locals en el seu àmbit territorial, excepte quan els fets denunciats puguin ser constitutius de faltes molt greus tipificades en la normativa bàsica estatal.
- c) El Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques quan els fets denunciats puguin ser constitutius de faltes molt greus, tipificades en la normativa bàsica estatal.

L'òrgan competent per acordar la incoació de l'expedient també ho és per nomenar-ne un instructor i decretar o alçar la suspensió provisional de l'expedientat, així com per instruir diligències prèvies abans de decidir sobre aquesta incoació.

La instrucció de l'expedient l'ha d'efectuar un funcionari de carrera de qualsevol dels cossos o escales del subgrup A1 de titulació, inclosa l'escala de funcionaris amb habilitació de caràcter nacional, que tingui coneixements en la matèria a què es refereixi la infracció.

11. Són òrgans competents per a la imposició de sancions disciplinàries als funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional els següents:

- a) El ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, quan la sanció que recaigui sigui per falta molt greu, tipificada en la normativa bàsica estatal.
- b) La comunitat autònoma, quan es tracti d'imposar sancions de suspensió de funcions i destitució, no compreses en el paràgraf anterior.
- c) L'òrgan local competent, quan es tracti d'imposar sancions per faltes lleus.

La sanció imposada s'ha d'executar en els seus propis termes, encara que en el moment de l'execució el funcionari estigui ocupant un lloc diferent a aquell en què es van produir els fets que van donar lloc a la sanció.

La sanció de destitució implica la pèrdua del lloc de treball, amb la prohibició d'obtenir destinació en la mateixa corporació en què va tenir lloc la sanció, en el termini que es fixi, amb el màxim de sis anys, per

a les faltes molt greus, i de tres anys per a les faltes greus.

La sanció de suspensió de funcions té una durada màxima de sis anys, per a les faltes molt greus, i de tres anys per a les faltes greus.

Article 93

1. Les retribucions bàsiques dels funcionaris locals tenen la mateixa estructura i idèntica quantia que les establertes amb caràcter general per a tota la funció pública.

2. Les retribucions complementàries s'han d'atenir, així mateix, a l'estructura i els criteris de valoració objectiva de les de la resta dels funcionaris públics. La seva quantia global, la fixa el ple de la corporació dins els límits màxims i mínims que assenyali l'Estat.

3. Les corporacions locals han de reflectir anualment en els seus pressupostos la quantia de les retribucions dels seus funcionaris en els termes previstos en la legislació bàsica sobre funció pública.

Article 94

La jornada de treball dels funcionaris de l'Administració local és en còmput anual la mateixa que es fixa per als funcionaris de l'Administració civil de l'Estat.

Se'ls apliquen les mateixes normes sobre equivalència i reducció de jornada.

Article 95

La participació dels funcionaris, a través de les seves organitzacions sindicals, en la determinació de les seves condicions d'ocupació, és l'establerta amb caràcter general per a totes les administracions públiques a l'Estatut bàsic de la funció pública.

Article 96

L'Institut d'Estudis d'Administració Local ha de dur a terme cursos de perfeccionament, especialització i promoció per als funcionaris al servei de les entitats locals, i col·laborar en aquestes funcions amb els instituts o escoles de funcionaris de les comunitats autònomes, així com amb les institucions d'aquest tipus que acordin constituir les mateixes corporacions.

Article 97

Els anuncis de convocatòries de proves d'accés a la funció pública local i de concursos per a la provisió de llocs de treball s'han de publicar en el *Butlletí Oficial de l'Estat*.

Les bases s'han de publicar en el butlletí oficial de la província, llevat de les relatives a les convocatòries de proves selectives per a l'obtenció de l'habilitació de caràcter nacional, que s'han de publicar en el *Butlletí Oficial de l'Estat*.

Capítol III

Selecció i formació dels funcionaris amb habilitació de caràcter nacional i sistema de provisió de places

[Derogat]

Article 98

[Derogat]

Article 99

[Derogat]

Capítol IV

Selecció dels altres funcionaris i regles sobre provisió de llocs de treball

Article 100

1. És de competència de cada corporació local la selecció dels funcionaris amb l'excepció dels funcionaris amb habilitació de caràcter nacional.

2. No obstant això, correspon a l'Administració de l'Estat establir per reglament:

a) Les regles bàsiques i els programes mínims a què s'ha d'ajustar el procediment de selecció i formació d'aquests funcionaris.

b) Els títols acadèmics requerits per prendre part en les proves selectives, així com els diplomes expedits per l'Institut d'Estudis d'Administració Local o pels instituts o escoles de funcionaris establerts per les comunitats autònomes, complementaris dels títols acadèmics, que es puguin exigir per participar-hi.

Article 101

Els llocs de treball vacants que hagin de cobrir els funcionaris a què es refereix l'article anterior s'han de proveir en convocatòria pública pels procediments de concurs de mèrits o de lliure designació, d'acord amb les normes que regulin aquests procediments en totes les administracions públiques.

En les convocatòries de provisió de llocs de treball, a més a més de la participació dels funcionaris propis de l'entitat convocant, hi poden participar els funcionaris que pertanyin a qualsevol de les administracions públiques; en aquest cas la participació queda supeditada al que estableixin les relacions de llocs de treball sobre això.

Article 102

1. Les proves de selecció i els concursos per a la provisió de llocs de treball, a què es refereix el present

capítol, es regeixen per les bases que aprovi el president de la corporació, a qui correspon convocar-les.

2. A les proves selectives, el tribunal o l'òrgan similar ha d'elevat la corresponent relació d'aprovat al president de la corporació per fer el nomenament, i també li correspon la resolució motivada dels concursos per a la provisió de llocs de treball, amb la proposta prèvia d'aquells òrgans de selecció.

Capítol V

Del personal laboral i eventual

Article 103

El personal laboral ha de ser seleccionat per la mateixa corporació que s'ha d'atenir, en tot cas, al que disposa l'article 91, amb el màxim respecte al principi d'igualtat d'oportunitats de tots els que reuneixin els requisits exigits.

Article 103 bis

Massa salarial del personal laboral del sector públic local

1. Les corporacions locals han d'aprovar anualment la massa salarial del personal laboral del sector públic local respectant els límits i les condicions que estableixi amb caràcter bàsic la corresponent Llei de pressupostos generals de l'Estat.

2. L'aprovació que indica l'apartat anterior ha de comprendre la referent a la mateixa entitat local, organismes, entitats públiques empresarials i altres ens públics i societats mercantils locals que en depenen, així com les dels consorcis adscrits a aquesta en virtut del que preveu la legislació bàsica de règim jurídic de les administracions públiques i de les fundacions en què concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) Que es constitueixin amb una aportació majoritària, directa o indirecta, de les entitats esmentades en aquest apartat.

b) Que el seu patrimoni fundacional, amb un caràcter de permanència, estigui format en més d'un 50 per 100 per béns o drets aportats o cedits per les referides entitats.

3. La massa salarial aprovada s'ha de publicar a la seu electrònica de la corporació i en el Butlletí Oficial de la Província o, si s'escau, de la comunitat autònoma uniprovincial en el termini de 20 dies.

Article 104

1. El nombre, les característiques i les retribucions del personal eventual, els ha de determinar el ple de cada corporació al començament del mandat. Aquestes determinacions només es poden modificar amb motiu de l'aprovació dels pressupostos anuals.

2. El nomenament i cessament d'aquests funcionaris és lliure i correspon a l'alcalde o al president de l'entitat local corresponent. Cessen automàticament en tot cas quan es produeixi el cessament o expiri

el mandat de l'autoritat a la qual prestin la funció de confiança o assessorament.

3. Els nomenaments de funcionaris d'ocupació, el règim de les seves retribucions i la dedicació s'han de publicar en el butlletí oficial de la província i, si s'escau, en el mateix de la corporació.

Article 104 bis

Personal eventual de les entitats locals

1. Les dotacions de llocs de treball la cobertura dels quals correspongui a personal eventual en els ajuntaments s'han d'ajustar als límits i les normes següents:

a) Els municipis de població entre 2.000 i 5.000 habitants excepcionalment poden disposar d'un lloc de treball la cobertura del qual correspongui a personal eventual quan no hi hagi membres de la corporació local amb dedicació exclusiva.

b) Els ajuntaments de municipis amb una població superior a 5.000 i no superior a 10.000 habitants poden incloure en les seves plantilles llocs de treball de personal eventual per un nombre que no pot excedir l'u.

c) Els ajuntaments de municipis amb una població superior a 10.000 i no superior a 20.000 habitants poden incloure en les seves plantilles llocs de treball de personal eventual per un nombre que no pot excedir els dos.

d) Els ajuntaments de municipis amb una població superior a 20.000 i no superior a 50.000 habitants poden incloure en les seves plantilles llocs de treball de personal eventual per un nombre que no pot excedir els set.

e) Els ajuntaments de municipis amb una població superior a 50.000 i no superior a 75.000 habitants poden incloure en les seves plantilles llocs de treball de personal eventual per un nombre que no pot excedir la meitat de regidors de la corporació local.

f) Els ajuntaments de municipis amb una població superior a 75.000 i no superior a 500.000 habitants poden incloure en les seves plantilles llocs de treball de personal eventual per un nombre que no pot excedir el nombre de regidors de la corporació local.

g) Els ajuntaments de municipis amb una població superior a 500.000 habitants poden incloure en les seves plantilles llocs de treball de personal eventual per un nombre que no pot excedir el 0,7 per cent del nombre total de llocs de treball de la plantilla de les respectives entitats locals, considerant, a aquests efectes, els ens que tinguin la consideració d'Administració pública en el marc del Sistema Europeu de Comptes.

Aquests ajuntaments, si ho són del municipi de més població dins d'una àrea metropolitana, poden incloure en les seves plantilles un nombre addicional de llocs de treball de personal eventual, que no pot excedir el nombre següent:

- Sis, si el municipi té una població d'entre 500.000 i 1.000.000 d'habitants.
- Dotze, si el municipi té una població d'entre 1.000.001 i 1.500.000 habitants.
- Divuit, si el municipi té una població de més d'1.500.000 habitants.

2. El nombre de llocs de treball la cobertura dels quals correspongui a personal eventual en les diputacions provincials ha de ser el mateix que el del tram corresponent a la corporació del municipi més poblat de la seva província. En el cas dels consells i els consells insulars, no pot excedir el que resulti d'aplicar el criteri següent: a les illes amb més de 800.000 habitants, es redueix en 2 respecte al nombre actual de membres de consell, i, en les de menys de 800.000 habitants, el 60 % dels càrrecs electes en cada consell o consell insular.

3. La resta d'entitats locals o dels organismes que en depenen no poden incloure a les seves plantilles llocs de treball la cobertura dels quals correspongui a personal eventual.

4. El personal eventual a què es refereixen els apartats anteriors s'ha d'assignar sempre als serveis generals de les entitats locals en la plantilla dels quals aparegui consignat. Només es poden assignar excepcionalment, amb caràcter funcional, a altres serveis o departaments de l'estructura pròpia de l'entitat local si ho reflecteix expressament el seu reglament orgànic.

5. Les corporacions locals han de publicar semestralment en la seva seu electrònica i en el *Butlletí Oficial de la Província* o, si s'escau, de la comunitat autònoma uniprovincial el nombre dels llocs de treball reservats a personal eventual.

6. El president de l'entitat local ha d'informar el ple amb caràcter trimestral del compliment del que preveu aquest article.

Títol VIII

Hisendes locals

Article 105

1. De conformitat amb la legislació prevista a l'article cinquè, s'ha de dotar les hisendes locals de recursos suficients per al compliment dels fins de les entitats locals.
2. Les hisendes locals es nodreixen, a més de tributs propis i de les participacions reconegudes en els de l'Estat i en els de les comunitats autònomes, dels altres recursos que preveu la llei.

Article 106

1. Les entitats locals tenen autonomia per establir i exigir tributs d'acord amb el que preveuen la legislació de l'Estat reguladora de les hisendes locals i les lleis que dictin les comunitats autònomes en els supòsits expressament previstos en aquella.
2. La potestat reglamentària de les entitats locals en matèria tributària s'exerceix a través de les ordenances generals de gestió, recaptació i inspecció. De les corporacions locals poden emanar

disposicions interpretatives i aclaridores d'aquestes.

3. És competència de les entitats locals la gestió, recaptació i inspecció dels tributs propis, sense perjudici de les delegacions que puguin atorgar a favor de les entitats locals d'àmbit superior o de les respectives comunitats autònomes, i de les fórmules de col·laboració amb altres entitats locals, amb les comunitats autònomes o amb l'Estat, d'acord amb el que estableixi la legislació de l'Estat.

Article 107

1. Les ordenances fiscals reguladores dels tributs locals es comencen a aplicar en el moment de la seva publicació definitiva en el butlletí oficial de la província o, si s'escau, de la comunitat autònoma uniprovincial, llevat que en aquestes s'assenyali una altra data.

2. Les ordenances fiscals obliguen en el territori de la respectiva entitat local i s'apliquen de conformitat amb els principis de residència efectiva i de territorialitat, segons els casos.

Article 108

Contra els actes sobre aplicació i efectivitat dels tributs locals, i dels ingressos restants de dret públic de les entitats locals, com ara prestacions patrimonials de caràcter públic no tributàries, preus públics, i multes i sancions pecuniàries, s'ha de formular el recurs de reposició específicament que a aquest efecte preveu la Llei reguladora de les hisendes locals. Aquest recurs té caràcter potestatiu als municipis als quals es refereix el títol X d'aquesta Llei.

Article 109

1. L'extinció total o parcial dels deutes que l'Estat, les comunitats autònomes, la Seguretat Social i qualssevol entitats de dret públic que en depenen tinguin respectivament amb les entitats locals, o viceversa, es pot acordar per via de compensació, quan es tracti de deutes vençuts, líquids i exigibles.

El que preveu aquest apartat s'ha d'aplicar de conformitat amb el que disposa la normativa específica de la Seguretat Social i de la hisenda pública en matèria de compensació de deutes.

2. L'extinció total o parcial dels deutes de dret públic que les comunitats autònomes i qualssevol altres entitats de dret públic que en depenen tinguin amb les entitats de dret públic o societats vinculades, dependents o íntegrament participades per les entitats locals, o viceversa, es pot acordar per via de compensació, quan es tracti de deutes vençuts, líquids i exigibles.

Article 110

1. Correspon al ple de la corporació la declaració de nul·litat de ple dret i la revisió dels actes dictats en via de gestió tributària, en els casos i d'acord amb el procediment establert en els articles 153 i 154 de la Llei general tributària.

2. En els altres casos, les entitats locals no poden anul·lar els seus propis actes declaratius de drets, i la

seva revisió requereix la prèvia declaració de lesivitat per a l'interès públic i la seva impugnació en la via contenciosa administrativa, d'acord amb la Llei de l'esmentada jurisdicció.

Article 111

Els acords d'establiment, supressió i ordenació de tributs locals, així com les modificacions de les corresponents ordenances fiscals, han de ser aprovats, publicats i entren en vigor, d'acord amb el que disposen les normes especials reguladores de la imposició i ordenació de tributs locals, sense que els sigui aplicable el que preveu l'article 70.2 en relació amb el 65.2, tots dos d'aquesta Llei.

Article 112

1. Les entitats locals aproven anualment un pressupost únic que constitueix l'expressió xifrada, conjunta i sistemàtica de les obligacions que, com a màxim, poden reconèixer, i dels drets amb venciment o que es prevegin realitzar durant el corresponent exercici econòmic. El pressupost coincideix amb l'any natural i està integrat pel de la mateixa entitat i els de tots els organismes i empreses locals amb personalitat jurídica pròpia que en depenen.
2. L'Administració de l'Estat ha de determinar amb caràcter general l'estructura dels pressupostos de les entitats locals.
3. Aprovat inicialment el pressupost, s'ha d'exposar al públic durant el termini que assenyali la legislació de l'Estat reguladora de les hisendes locals, amb finalitat que els interessats hi puguin interposar reclamacions. Una vegada resoltes les que s'hagin presentat, en els termes que preveu la llei, el pressupost definitivament aprovat ha de ser inserit en el butlletí oficial de la corporació, si en té, i resumit, en el de la província.
4. L'aprovació definitiva del pressupost pel ple de la corporació s'ha de fer abans del 31 de desembre de l'any anterior al de l'exercici en què s'hagi d'aplicar.
5. Si el pressupost no és aprovat abans del primer dia de l'exercici econòmic corresponent, queda automàticament prorrogada la vigència de l'anterior.

Article 113

1. Contra els actes que posin fi a les reclamacions formulades en relació amb els acords de les corporacions en matèria de pressupostos, imposició, aplicació i efectivitat de tributs o aprovació i modificació d'ordenances fiscals, els interessats hi poden interposar directament el recurs contenciós administratiu.
2. El Tribunal de Comptes n'ha d'emetre en tot cas informe quan la impugnació afecti l'anivellament pressupostari o s'hi refereixi.
3. La interposició del recurs previst en el paràgraf primer i de les reclamacions establertes en els articles 49, 108 i 112, número 3, no suspèn per si sola l'efectivitat de l'acte o acord impugnat.

Article 114

Les entitats locals queden sotmeses al règim de comptabilitat pública. L'Administració de l'Estat ha d'establir, amb caràcter general, el pla de comptes de les entitats locals.

Article 115

La fiscalització externa dels comptes i de la gestió econòmica de les entitats locals correspon al Tribunal de Comptes, amb l'abast i les condicions que estableix la llei orgànica que el regula, i sense perjudici dels supòsits de delegació que s'hi preveuen.

Article 116

Els comptes anuals s'han de sotmetre abans de l'1 de juny a informe de la Comissió Especial de Comptes de l'entitat local, la qual està constituïda pels membres dels diferents grups polítics integrants de la corporació, i també ha de ser objecte d'informació pública abans de sotmetre's a l'aprovació del ple, a fi que s'hi puguin formular reclamacions, inconvenients o observacions en contra. Tot això sense perjudici que es pugui denunciar davant el Tribunal de Comptes l'existència d'irregularitats en la gestió econòmica i en els comptes aprovats.

Article 116 bis

Contingut i seguiment del pla economicofinancer

1. Quan per incompliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, de l'objectiu de deute públic o de la regla de despesa, les corporacions locals incomplidores formulin el seu pla economicofinancer ho han de fer de conformitat amb els requisits formals que determini el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

2. Addicionalment al que preveu l'article 21 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, aquest pla ha d'incloure almenys les mesures següents:

a) Supressió de les competències que exerceixi l'entitat local que siguin diferents de les pròpies i de les exercides per delegació.

b) Gestió integrada o coordinada dels serveis obligatoris que presta l'entitat local per reduir els seus costos.

c) Increment d'ingressos per finançar els serveis obligatoris que presta l'entitat local.

d) Racionalització organitzativa.

e) Supressió d'entitats d'àmbit territorial inferior al municipi que, en l'exercici pressupostari immediatament anterior, incompleixin l'objectiu d'estabilitat pressupostària o l'objectiu de deute públic o que el període mitjà de pagament a proveïdors superi en més de trenta dies el termini màxim que

preveu la normativa de morositat.

f) Una proposta de fusió amb un municipi adjacent de la mateixa província.

3. La diputació provincial o entitat equivalent ha d'assistir la resta de corporacions locals i col·laborar amb l'Administració que exerceixi la tutela financera, segons que correspongui, en l'elaboració i el seguiment de l'aplicació de les mesures contingudes en els plans economicofinancers. La diputació o entitat equivalent ha de proposar i coordinar les mesures que recull l'apartat anterior quan tinguin caràcter supramunicipal, que han de ser valorades abans que s'aprovi el pla economicofinancer, així com altres mesures supramunicipals diferents que s'hagin previst, inclòs el seguiment de la fusió d'entitats locals que s'hagi acordat.

Article 116 ter

Cost efectiu dels serveis

1. Totes les entitats locals han de calcular abans del dia 1 de novembre de cada any el cost efectiu dels serveis que presten, partint de les dades contingudes en la liquidació del pressupost general i, si s'escau, dels comptes anuals aprovats de les entitats vinculades o que en depenen, corresponent a l'exercici immediatament anterior.

2. El càlcul del cost efectiu dels serveis ha de tenir en compte els costos reals directes i indirectes dels serveis d'acord amb les dades d'execució de despeses que esmenta l'apartat anterior. Aquests criteris de càlcul s'han de desplegar per ordre del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

3. Totes les entitats locals han de comunicar els costos efectius de cadascun dels serveis al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques per a la seva publicació.

Títol IX

Organitzacions per a la cooperació entre les administracions públiques en matèria d'Administració local

Article 117

1. La Comissió Nacional d'Administració Local és l'òrgan permanent per a la col·laboració entre l'Administració General de l'Estat i l'Administració local.

2. La Comissió està formada, sota la presidència del ministre d'administracions públiques, per un nombre igual de representants de les entitats locals i de l'Administració General de l'Estat. La designació dels representants de les entitats locals correspon en tot cas a l'associació d'àmbit estatal amb una implantació més gran.

La seva composició, funcionament i règim d'adopció d'acords s'ha de determinar reglamentàriament, mitjançant un reial decret aprovat pel Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Administracions Públiques.

3. La Comissió es reuneix, amb la convocatòria prèvia del seu president, a iniciativa pròpia o a sol·licitud

de la representació local. A les seves reunions poden assistir, quan siguin convocats pel seu president, representants de les comunitats autònomes.

4. El ple de la Comissió Nacional d'Administració Local pot delegar funcions a les seves subcomissions, a excepció de l'informe dels avantprojectes de Llei que versin sobre les matèries següents:

a) Normativa bàsica de règim local.

b) Hisendes locals.

c) Lleis orgàniques que afectin l'Administració local.

Article 118

1. Correspon a la Comissió:

A) Emetre informe en els casos següents:

a) Avantprojectes de Llei i projectes de disposicions administratives de competència de l'Estat en les matèries que afectin l'Administració local, com ara les referents al seu règim organitzatiu i de funcionament; règim substantiu de les seves funcions i els serveis —inclosa l'atribució o la supressió de competències—; règim estatutari dels seus funcionaris; procediment administratiu, contractes, concessions i altres formes de prestació dels serveis públics; expropiació i responsabilitat patrimonial; règim dels seus béns i hisendes locals.

b) Criteris per a les autoritzacions d'operacions d'endeutament de les corporacions locals.

c) Prèviament i en els casos en què el Consell de Ministres acordi l'aplicació del que disposa l'article 61 d'aquesta Llei.

B) Fer propostes i suggeriments al Govern en matèria d'Administració local i, en especial, sobre:

a) Atribució i delegació de competències a favor de les entitats locals.

b) Distribució de les subvencions, crèdits i transferències de l'Estat a l'Administració local.

c) Participació de les hisendes locals en els tributs de l'Estat.

d) Previsions dels pressupostos generals de l'Estat que afectin les entitats locals.

2. La Comissió, per al compliment de les seves funcions, pot requerir a l'Institut d'Estudis d'Administració Local la realització d'estudis i l'emissió d'informes.

Article 119

La Comissió pot sol·licitar als òrgans constitucionalment legitimats per a això la impugnació davant el Tribunal Constitucional de les lleis de l'Estat o de les comunitats autònomes que consideri lesives per a l'autonomia local garantida constitucionalment.

Aquesta mateixa sol·licitud la pot fer la representació de les entitats locals a la Comissió.

Article 120

1. L'Institut d'Estudis d'Administració Local, adscrit al Ministeri d'Administració Territorial, és una entitat de dret públic, dotada de personalitat i capacitat jurídiques i patrimoni propis, que actua amb plena autonomia funcional per al compliment dels seus fins.

Són fins essencials de l'Institut la recerca, l'estudi, la informació i la difusió sobre totes les matèries que afectin l'Administració local, així com la selecció, formació i perfeccionament de funcionaris de les entitats locals.

2. Són òrgans de govern de l'Institut el director i el Consell Rector. El director n'assumeix les funcions representatives, executives, de programació i coordinació, així com de direcció dels serveis. El Consell Rector, al qual correspon l'aprovació del pressupost, programa d'activitats i memòria anuals, està integrat pel director, que el presideix, i per vuit representants de les entitats locals designats per l'associació d'aquestes comunitats autònomes designats per un període anual i per l'ordre cronològic d'aprovació dels estatuts d'autonomia i cinc representants de l'Administració de l'Estat designats pel Ministeri d'Administració Territorial.

3. L'Institut, comprès entre les entitats a què es refereix l'article 5 de la Llei d'entitats estatals autònomes de 26 de desembre de 1958, té la consideració d'organisme autònom de caràcter administratiu als efectes del que estableix l'article 4 de la Llei general pressupostària de 4 de gener de 1977.

El Reglament de règim interior en regula l'organització i el funcionament, i ha de ser aprovat pel Ministeri d'Administració Territorial, a proposta del Consell Rector.

Article 120 bis

L'Estat impulsa la col·laboració amb les comunitats autònomes a fi de crear òrgans de cooperació conjunts en matèria de règim local, tant sota la forma jurídica de conferència sectorial com d'una altra naturalesa, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Títol X

Règim d'organització dels municipis de gran població

Capítol I

Àmbit d'aplicació

Article 121

Àmbit d'aplicació

1. Les normes que preveu aquest títol són aplicables:

a) Als municipis la població dels quals superi els 250.000 habitants.

b) Als municipis capitals de província la població de les quals sigui de més de 175.000 habitants.

c) Als municipis que siguin capitals de província, capitals autonòmiques o seus de les institucions autonòmiques.

d) Així mateix, als municipis la població dels quals superi els 75.000 habitants, que tinguin circumstàncies econòmiques, socials, històriques o culturals especials.

En els casos que preveuen els paràgrafs *c* i *d*, s'exigeix que així ho decideixin les assemblees legislatives corresponents a iniciativa dels ajuntaments respectius.

2. Quan un municipi, d'acord amb les xifres oficials de població resultants de la revisió del padró municipal aprovades pel Govern amb referència a l'1 de gener de l'any anterior al de l'inici de cada mandat del seu ajuntament, assoleixi la població requerida per a l'aplicació del règim que preveu aquest títol, la nova corporació disposa d'un termini màxim de sis mesos des de la seva constitució per adaptar la seva organització al contingut de les disposicions d'aquest títol. A aquests efectes, s'ha de tenir en compte exclusivament la població resultant de la revisió del padró indicada, i no la corresponent a altres anys de cada mandat.

3. Els municipis als quals sigui aplicable el règim que preveu aquest títol es continuen regint per aquest, encara que la seva xifra oficial de població es redueixi posteriorment per sota del límit que estableix aquesta Llei.

Capítol II

Organització i funcionament dels òrgans municipals necessaris

Article 122

Organització del ple

1. El ple format per l'alcalde i els regidors és l'òrgan de màxima representació política dels ciutadans al govern municipal.

2. El ple es convoca i el presideix l'alcalde, excepte en els casos que preveuen aquesta Llei i la legislació electoral general, al qual correspon decidir els empats amb vot de qualitat. L'alcalde pot delegar exclusivament la convocatòria i la presidència del ple, quan ho consideri oportú, en un dels regidors.

3. El ple s'ha de dotar del seu propi reglament, que té la naturalesa d'orgànic. Això no obstant, la regulació de la seva organització i funcionament la pot contenir també el reglament orgànic municipal.

En tot cas, el ple ha de tenir un secretari general i disposar de comissions, formades pels membres que designin els grups polítics en proporció amb el nombre de regidors que tinguin en el ple.

4. Corresponen a les comissions les funcions següents:

a) L'estudi, l'informe o la consulta dels assumptes que hagin de ser sotmesos a la decisió del ple.

b) El seguiment de la gestió de l'alcalde i del seu equip de govern, sense perjudici del control superior i fiscalització que, amb caràcter general, correspon al ple.

c) Les que el ple els delegui, d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

En tot cas, són aplicables a aquestes comissions les previsions que conté per al ple l'article 46.2, paràgrafs *b*, *c* i *d*.

5. Correspon al secretari general del ple, que ho és també de les comissions, les funcions següents:

a) La redacció i custòdia de les actes, així com la supervisió i l'autorització d'aquestes, amb el vist-i-plau del president del ple.

b) L'expedició, amb el vist-i-plau del president del ple, de les certificacions dels actes i acords que s'adoptin.

c) L'assistència al president del ple per assegurar la convocatòria de les sessions, l'ordre en els debats i la celebració correcta de les votacions, així com la col·laboració en el desenvolupament normal dels treballs del ple i de les comissions.

d) La comunicació, publicació i execució dels acords plenaris.

e) L'assessorament legal al ple i a les comissions, que és preceptiu en els casos següents:

1r. Quan així ho ordeni el president o quan ho sol·liciti un terç dels seus membres amb antelació suficient a la celebració de la sessió en la qual l'assumpte s'hagi de tractar.

2n. Sempre que es tracti d'assumptes sobre matèries per a les quals s'exigeixi una majoria especial.

3r. Quan una llei així ho exigeixi en les matèries de la competència plenària.

4t. Quan, en l'exercici de la funció de control i fiscalització dels òrgans de govern, ho sol·liciti el president o la quarta part, almenys, dels regidors.

Aquestes funcions queden reservades a funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional. El seu nomenament correspon al president en els termes que preveu la disposició addicional vuitena, i tenen la mateixa equiparació que els òrgans directius que preveu l'article 130 d'aquesta Llei, sense perjudici del que determinin referent a això les normes orgàniques que regulin el ple.

Article 123

Atribucions del ple

1. Corresponen al ple les atribucions següents:

a) El control i la fiscalització dels òrgans de govern.

b) La votació de la moció de censura a l'alcalde i de la qüestió de confiança plantejada per aquest, que ha de ser pública i s'ha de fer mitjançant una crida nominal en tot cas i que es regeix en tots els aspectes pel que disposa la legislació electoral general.

c) L'aprovació i la modificació dels reglaments de naturalesa orgànica. En tot cas tenen naturalesa orgànica:

La regulació del ple.

La regulació del Consell Social de la ciutat.

La regulació de la Comissió Especial de Suggeriments i Reclamacions.

La regulació dels òrgans complementaris i dels procediments de participació ciutadana.

La divisió del municipi en districtes, i la determinació i regulació dels òrgans dels districtes i de les competències dels seus òrgans representatius i participatius, sense perjudici de les atribucions de l'alcalde per determinar l'organització i les competències de la seva administració executiva.

La determinació dels nivells essencials de l'organització municipal, entenent com a tals les grans àrees de govern, els coordinadors generals, dependents directament dels membres de la junta de govern local, amb funcions de coordinació de les diferents direccions generals o òrgans similars integrades a la mateixa àrea de govern, i de la gestió dels serveis comuns d'aquestes o altres funcions anàlogues i les direccions generals o òrgans similars que culminin l'organització administrativa, sense perjudici de les atribucions de l'alcalde per determinar el nombre de cada un d'aquests òrgans i establir nivells complementaris inferiors.

La regulació de l'òrgan per a la resolució de les reclamacions economicoadministratives.

d) L'aprovació i la modificació de les ordenances i els reglaments municipals.

e) Els acords relatius a la delimitació i alteració del terme municipal; la creació o supressió de les entitats

a les quals es refereix l'article 45 d'aquesta Llei; l'alteració de la capitalitat del municipi i el canvi de denominació d'aquest o d'aquelles entitats, i l'adopció o la modificació de la seva bandera, ensenya o escut.

f) Els acords relatius a la participació en organitzacions supramunicipals.

g) La determinació dels recursos propis de caràcter tributari.

h) L'aprovació dels pressupostos, de la plantilla de personal, així com l'autorització de despeses en les matèries de la seva competència. Així mateix, aprova el compte general de l'exercici corresponent.

i) L'aprovació inicial del planejament general i l'aprovació que posi fi a la tramitació municipal dels plans i altres instruments d'ordenació que preveu la legislació urbanística.

j) La transferència de funcions o activitats a altres administracions públiques, així com l'acceptació de les delegacions o encàrrecs de gestió realitzades per altres administracions, llevat que per llei s'imposin obligatòriament.

k) La determinació de les formes de gestió dels serveis, així com l'acord de creació d'organismes autònoms, d'entitats públiques empresarials i de societats mercantils per a la gestió dels serveis de competència municipal, i l'aprovació dels expedients de municipalització.

l) Les facultats de revisió d'ofici dels seus propis actes i disposicions de caràcter general.

m) L'exercici d'accions judicials i administratives i la defensa jurídica del ple en les matèries de la seva competència.

n) Establir el règim retributiu dels membres del ple, del seu secretari general, de l'alcalde, dels membres de la junta de govern local i dels òrgans directius municipals.

ñ) El plantejament de conflictes de competència a altres entitats locals i altres administracions públiques.

o) Acordar la iniciativa que preveu l'últim incís de l'article 121.1 perquè el municipi pugui ser inclòs en l'àmbit d'aplicació del títol X d'aquesta Llei.

p) Les altres que expressament li confereixin les lleis.

2. Es requereix el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal de membres del ple, per a l'adopció dels acords referits en els paràgrafs *c*, *e*, *f*, *j* i *o* i per als acords que correspongui adoptar al ple

en la tramitació dels instruments de planejament general que preveu la legislació urbanística.

Els altres acords s'adopten per majoria simple de vots.

3. Únicament es poden delegar les competències del ple referides en els paràgrafs *d*, *k*, *m* i *ñ* a favor de les comissions referides a l'apartat 4 de l'article anterior.

Article 124

L'alcalde

1. L'alcalde té la màxima representació del municipi.
2. L'alcalde és responsable de la seva gestió política davant el ple.
3. L'alcalde té el tractament d'excel·lència.
4. En particular, correspon a l'alcalde l'exercici de les funcions següents:
 - a) Representar l'ajuntament.
 - b) Dirigir la política, el govern i l'administració municipal, sense perjudici de l'acció col·legiada de col·laboració en la direcció política que, mitjançant l'exercici de les funcions executives i administratives que li atribueix aquesta Llei, faci la junta de govern local.
 - c) Establir directrius generals de l'acció de govern municipal i assegurar-ne la continuïtat.
 - d) Convocar i presidir les sessions del ple i les de la junta de govern local i decidir els empats amb vot de qualitat.
 - e) Nomenar i fer cessar els tinents d'alcalde i els presidents dels districtes.
 - f) Ordenar la publicació, l'execució i el compliment dels acords dels òrgans executius de l'ajuntament.
 - g) Dictar bans, decrets i instruccions.
 - h) Adoptar les mesures necessàries i adequades en casos de necessitat extraordinària i urgent, i donar-ne compte immediat al ple.
 - i) Exercir la direcció del personal superior al servei de l'Administració municipal.
 - j) Exercir el comandament de la Policia Municipal.
 - k) Establir l'organització i l'estructura de l'Administració municipal executiva, sense perjudici de les competències atribuïdes al ple en matèria d'organització municipal, d'acord amb el que disposa el

paràgraf c de l'apartat 1 de l'article 123.

l) L'exercici de les accions judicials i administratives en matèria de la seva competència i, en cas d'urgència, en matèries de la competència del ple; en aquest cas n'ha de donar compte en la primera sessió que es faci per a la seva ratificació.

m) Les facultats de revisió d'ofici dels seus propis actes.

n) L'autorització i la disposició de despeses en les matèries de la seva competència.

ñ) Les altres que li atribueixin expressament les lleis i les que la legislació de l'Estat o de les comunitats autònomes assignin al municipi i no atribueixin a altres òrgans municipals.

5. L'alcalde pot delegar mitjançant un decret les competències anteriors a la junta de govern local als seus membres, als altres regidors i, si s'escau, als coordinadors generals, directors generals o òrgans similars, a excepció de les que assenyalen els paràgrafs b, e, h i j, així com la de convocar i presidir la junta de govern local, decidir els empats amb vot de qualitat i la de dictar bans. Les atribucions que preveuen els paràgrafs c i k només són delegables a la junta de govern local.

Article 125

Els tinentes d'alcalde

1. L'alcalde pot nomenar entre els regidors que formin part de la junta de govern local els tinentes d'alcalde, que l'han de substituir, seguint l'ordre del seu nomenament, en els casos de vacant, absència o malaltia.

2. Els tinentes d'alcalde tenen el tractament d'il·lustríssim.

Article 126

Organització de la junta de govern local

1. La junta de govern local és l'òrgan que, sota la presidència de l'alcalde, col·labora de forma col·legiada en la funció de direcció política que correspon a aquest i exerceix les funcions executives i administratives que assenyalava l'article 127 d'aquesta Llei.

2. Correspon a l'alcalde nomenar i separar lliurement els membres de la junta de govern local, el nombre dels quals no pot superar en un terç el nombre legal de membres del ple, a més de l'alcalde.

L'alcalde pot nomenar membres de la junta de govern local persones que no tinguin la condició de regidors, sempre que el seu nombre no superi un terç dels seus membres, exclòs l'alcalde. Els seus drets econòmics i prestacions socials són els dels membres electius.

En tot cas, per a la constitució vàlida de la junta de govern local es requereix que el nombre de membres de la junta de govern local que tenen la condició de regidors presents sigui superior al nombre dels membres presents que no tenen aquesta condició.

Els membres de la junta de govern local poden assistir a les sessions del ple i intervenir en els debats, sense perjudici de les facultats que corresponen al seu president.

3. La junta de govern local respon políticament davant el ple de la seva gestió de forma solidària, sense perjudici de la responsabilitat directa de cada un dels seus membres per la seva gestió.

4. La secretaria de la junta de govern local correspon a un dels seus membres que tingui la condició de regidor, designat per l'alcalde, que ha de redactar les actes de les sessions i certificar sobre els seus acords. Hi ha d'haver un òrgan de suport a la junta de govern local i al regidor-secretari d'aquesta, el titular del qual és nomenat entre funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional. Les seves funcions són les següents:

- a) Assistir el regidor secretari de la junta de govern local.
- b) Trametre les convocatòries als membres de la junta de govern local.
- c) Arxivar i custodiar les convocatòries, ordres del dia i actes de les reunions.
- d) Vetllar per la comunicació correcta i fidel dels acords.

5. Les deliberacions de la junta de govern local són secretes. A les seves sessions poden assistir els regidors no pertanyents a la junta i els titulars dels òrgans directius, en ambdós casos quan siguin convocats expressament per l'alcalde.

Article 127

Atribucions de la junta de govern local

1. Correspon a la junta de govern local:

- a) L'aprovació dels projectes d'ordenances i dels reglaments, inclosos els orgànics, a excepció de les normes reguladores del ple i les seves comissions.
- b) L'aprovació del projecte de pressupost.
- c) L'aprovació dels projectes d'instruments d'ordenació urbanística l'aprovació definitiva o provisional dels quals correspongui al ple.
- d) Les aprovacions dels instruments de planejament de desenvolupament del planejament general no atribuïdes expressament al ple, així com dels instruments de gestió urbanística i dels projectes d'urbanització.
- e) La concessió de qualsevol tipus de llicència, llevat que la legislació sectorial l'atribueixi expressament a un altre òrgan.

f) [Derogat]

g) El desenvolupament de la gestió econòmica, autoritzar i disposar despeses en matèria de la seva competència, disposar despeses prèviament autoritzades pel ple, i la gestió del personal.

h) Aprovar la relació de llocs de treball, les retribucions del personal d'acord amb el pressupost aprovat pel ple, l'oferta d'ocupació pública, les bases de les convocatòries de selecció i provisió de llocs de treball, el nombre i el règim del personal eventual, la separació del servei dels funcionaris de l'Ajuntament, sense perjudici del que disposa l'article 99 d'aquesta Llei, l'acomiadament del personal laboral, el règim disciplinari i les altres decisions en matèria de personal que no estiguin expressament atribuïdes a un altre òrgan.

La composició dels tribunals d'oposicions és predominantment tècnica, i tots els seus membres han de tenir un nivell de titulació igual o superior a l'exigit per a l'ingrés a les places convocades. El seu president pot ser nomenat entre els membres de la corporació o entre el personal al servei de les administracions públiques.

i) El nomenament i la cessació dels titulars dels òrgans directius de l'Administració municipal, sense perjudici del que disposa la disposició addicional vuitena per als funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional.

j) L'exercici de les accions judicials i administratives en matèria de la seva competència.

k) Les facultats de revisió d'ofici dels seus propis actes.

l) Exercir la potestat sancionadora llevat que per llei estigui atribuïda a un altre òrgan.

m) Designar els representants municipals en els òrgans col·legiats de govern o administració dels ens, fundacions o societats, sigui quina sigui la seva naturalesa, en què l'ajuntament sigui partícip.

n) Les altres que li corresponguin, d'acord amb les disposicions legals vigents.

2. La junta de govern local pot delegar en els tinents d'alcalde, en els altres membres de la junta de govern local, si s'escau, en els altres regidors, en els coordinadors generals, directors generals o òrgans similars, les funcions que enumeren els paràgrafs *e*, *f*, *g*, *h* a excepció de l'aprovació de la relació de llocs de treball, de les retribucions del personal, de l'oferta d'ocupació pública, de la determinació del nombre i del règim del personal eventual i de la separació del servei dels funcionaris, i *l* de l'apartat anterior.

Article 128

Els districtes

1. Els ajuntaments han de crear districtes, com a divisions territorials pròpies, dotades d'òrgans de gestió desconcentrada, per impulsar i desenvolupar la participació ciutadana en la gestió dels assumptes municipals i la seva millora, sense perjudici de la unitat de govern i gestió del municipi.

2. Correspon al ple de la corporació la creació dels districtes i la seva regulació, en els termes i amb l'abast que preveu l'article 123, així com determinar, en una norma de caràcter orgànic, el percentatge mínim dels recursos pressupostaris de la corporació que han de gestionar els districtes, en el seu conjunt.

3. La presidència del districte ha de correspondre en tot cas a un regidor.

Article 129

L'assessoria jurídica

1. Sense perjudici de les funcions reservades al secretari del ple pel paràgraf e de l'apartat 5 de l'article 122 d'aquesta Llei, hi ha d'haver un òrgan administratiu responsable de l'assistència jurídica a l'alcalde, a la junta de govern local i als òrgans directius, comprensiva de l'assessorament jurídic i de la representació i defensa en judici de l'ajuntament, sense perjudici del que disposa l'apartat segon de l'article 447 de la Llei 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

2. El seu titular és nomenat i separat per la junta de govern local, entre persones que compleixin els requisits següents:

a) Estar en possessió del títol de llicenciat en dret.

b) Tenir la condició de funcionari d'administració local amb habilitació de caràcter nacional, o bé funcionari de carrera de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals, als quals s'exigeixi per al seu ingrés el títol de doctor, llicenciat, enginyer, arquitecte o equivalent.

Article 130

Òrgans superiors i directius

1. Són òrgans superiors i directius municipals els següents:

A) Òrgans superiors:

a) L'alcalde.

b) Els membres de la junta de govern local.

B) Òrgans directius:

a) Els coordinadors generals de cada àrea o regidoria.

b) Els directors generals o òrgans similars que culminin l'organització administrativa dins de cada una de les grans àrees o regidories.

c) El titular de l'òrgan de suport a la junta de govern local i al regidor secretari d'aquesta.

d) El titular de l'assessoria jurídica.

e) El secretari general del ple.

f) L'interventor general municipal.

g) Si s'escau, el titular de l'òrgan de gestió tributària.

2. També tenen la consideració d'òrgans directius els titulars dels màxims òrgans de direcció dels organismes autònoms i de les entitats públiques empresarials locals, de conformitat amb el que estableix l'article 85 *bis*, paràgraf *b*.

3. El nomenament dels coordinadors generals i dels directors generals, atenent criteris de competència professional i experiència, s'ha d'efectuar entre funcionaris de carrera de l'Estat, de les comunitats autònomes, de les entitats locals o amb habilitació de caràcter nacional que pertanyin a cossos o escales classificats en el subgrup A1, llevat que el Reglament orgànic municipal permeti que, en consideració a les característiques específiques de les funcions d'aquests òrgans directius, el seu titular no reuneixi l'esmentada condició de funcionari.

4. Els òrgans superiors i directius queden sotmesos al règim d'incompatibilitats que estableixen la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, i altres normes estatals o autonòmiques que siguin aplicables.

Article 131

El consell social de la ciutat

1. Als municipis assenyalats en aquest títol, hi ha d'haver un consell social de la ciutat, integrat per representants de les organitzacions econòmiques, socials, professionals i de veïns més representatives.

2. Correspon a aquest consell, a més de les funcions que determini el ple mitjançant normes orgàniques, l'emissió d'informes, estudis i propostes en matèria de desenvolupament econòmic local, planificació estratègica de la ciutat i grans projectes urbans.

Article 132

Defensa dels drets dels veïns

1. Per a la defensa dels drets dels veïns davant l'Administració municipal, el ple ha de crear una comissió especial de suggeriments i reclamacions, el funcionament de la qual es regula en normes de caràcter orgànic.

2. La comissió especial de suggeriments i reclamacions ha d'estar formada per representants de tots els grups que integrin el ple, de forma proporcional al nombre de membres que en formin part.

3. Aquesta Comissió pot supervisar l'activitat de l'Administració municipal, i ha de donar compte al ple, mitjançant un informe anual, de les queixes presentades i de les deficiències observades en el funcionament dels serveis municipals, amb especificació dels suggeriments o recomanacions no admeses per l'Administració municipal. Això no obstant, també pot realitzar informes extraordinaris quan la gravetat o la urgència dels fets ho aconsellin.

4. Per al desenvolupament de les seves funcions, tots els òrgans de govern i de l'Administració municipal estan obligats a col·laborar amb la comissió de suggeriments i reclamacions.

Capítol III

Gestió economicofinancera

Article 133

Criteris de la gestió economicofinancera

La gestió economicofinancera s'ha d'ajustar als criteris següents:

- a) Compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, d'acord amb el que disposa la legislació que el reguli.
- b) Separació de les funcions de comptabilitat i de fiscalització de la gestió economicofinancera.
- c) La comptabilitat s'ha d'ajustar en tot cas a les previsions que en aquesta matèria conté la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.
- d) L'àmbit en què es realitza la fiscalització i el control de legalitat pressupostària és el pressupost o l'estat de previsió d'ingressos i despeses, segons escaigui.
- e) Introducció de l'exigència del seguiment dels costos dels serveis.
- f) L'assignació de recursos, d'acord amb els principis d'eficàcia i eficiència, s'ha de fer en funció de la definició i el compliment d'objectius.
- g) L'administració i la rendibilització dels excedents líquids i la concertació d'operacions de tresoreria s'han de fer d'acord amb les bases d'execució del pressupost i el pla financer aprovat.
- h) Tots els actes, documents i expedients de l'Administració municipal i de totes les entitats que en depenen, sigui quina sigui la seva naturalesa jurídica, dels quals derivin drets i obligacions de contingut econòmic estan subjectes al control i fiscalització interna per l'òrgan que determina aquesta Llei, en els termes que estableixen els articles 194 a 203 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

Article 134

Òrgan o òrgans de gestió economicofinancera i pressupostària

1. Les funcions de pressupostació, comptabilitat, tresoreria i recaptació les exerceix l'òrgan o els òrgans que determini el Reglament orgànic municipal.
2. El titular o titulars de l'òrgan o òrgans esmentats ha de ser un funcionari d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, llevat del de l'òrgan que desenvolupi les funcions de pressupostació.

Article 135

Òrgan de gestió tributària

1. Per a la consecució d'una gestió integral del sistema tributari municipal, regit pels principis d'eficiència, suficiència, agilitat i unitat en la gestió s'habilita el ple dels ajuntaments dels municipis de gran població per crear un òrgan de gestió tributària, responsable d'exercir com a pròpies les competències que a l'Administració tributària local li atribueix la legislació tributària.

2. Corresponen a aquest òrgan de gestió tributària, almenys, les competències següents:

a) La gestió, liquidació, inspecció, recaptació i revisió dels actes tributaris municipals.

b) La recaptació en període executiu dels altres ingressos de dret públic de l'ajuntament.

c) La tramitació i resolució dels expedients sancionadors tributaris relatius als tributs la competència gestora dels quals tingui atribuïda.

d) L'anàlisi i el disseny de la política global d'ingressos públics pel que fa al sistema tributari municipal.

e) La proposta, l'elaboració i la interpretació de les normes tributàries pròpies de l'ajuntament.

f) El seguiment i l'ordenació de l'execució del pressupostos d'ingressos pel que fa a ingressos tributaris.

3. En el cas que el ple faci ús de l'habilitació que preveu l'apartat 1, la funció de recaptació i el seu titular queden adscrits a aquest òrgan, i queden sense efecte el que disposa l'article 134.1 respecte a la funció de recaptació.

Article 136

Òrgan responsable del control i de la fiscalització interna

1. La funció pública de control i fiscalització interna de la gestió economicofinancera i pressupostària, en la seva triple accepció de funció interventora, funció de control financer i funció de control d'eficàcia, correspon a un òrgan administratiu, amb la denominació d'intervenció general municipal.

2. La intervenció general municipal exerceix les seves funcions amb plena autonomia respecte dels òrgans i entitats municipals i càrrecs directius la gestió dels quals fiscalitzi, tenint complet accés a la comptabilitat i a tots els documents que siguin necessaris per a l'exercici de les seves funcions.

3. El seu titular ha de ser nomenat entre funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional.

Article 137

Òrgan per a la resolució de les reclamacions economicoadministratives

1. Hi ha d'haver un òrgan especialitzat en les funcions següents:

a) El coneixement i la resolució de les reclamacions sobre actes de gestió, liquidació, recaptació i

inspecció de tributs i ingressos de dret públic, que siguin de competència municipal.

b) El dictamen sobre els projectes d'ordenances fiscals.

c) En el cas de ser requerit pels òrgans municipals competents en matèria tributària, l'elaboració d'estudis i propostes en aquesta matèria.

2. La resolució que es dicti posa fi a la via administrativa i contra aquesta només es pot interposar recurs contenciós administratiu.

3. Això no obstant, els interessats poden presentar, amb caràcter potestatiu, prèviament contra els actes que preveu l'apartat 1.a el recurs de reposició que regula l'article 14 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals. Contra la resolució, si s'escau, d'aquest recurs de reposició, s'hi pot interposar reclamació economicoadministrativa davant l'òrgan que preveu aquest article.

4. Ha d'estar constituït per un nombre senar de membres, amb un mínim de tres, designats pel ple, amb el vot favorable de la majoria absoluta dels membres que legalment l'integrin, entre persones de competència tècnica reconeguda, que cessen per alguna de les causes següents:

a) A petició pròpia.

b) Quan ho acordi el ple amb la mateixa majoria que per al seu nomenament.

c) Quan siguin condemnats mitjançant sentència ferma per delictes dolós.

d) Quan siguin sancionats mitjançant una resolució ferma per la comissió d'una falta disciplinària molt greu o greu. Només el ple pot acordar la incoació i la resolució de l'expedient disciplinari corresponent, que es regeix, en tots els seus aspectes, per la normativa aplicable en matèria de règim disciplinari als funcionaris de l'ajuntament.

5. El seu funcionament s'ha de basar en criteris d'independència tècnica, celeritat i gratuïtat. La seva composició, competències, organització i funcionament, així com el procediment de les reclamacions s'han de regular per reglament aprovat pel ple, d'acord en tot cas amb el que estableixen la Llei general tributària i la normativa estatal reguladora de les reclamacions economicoadministratives, sense perjudici de les adaptacions necessàries en consideració a l'àmbit d'actuació i funcionament de l'òrgan.

6. La reclamació que regula aquest article s'entén sense perjudici dels casos en els quals la Llei preveu la reclamació economicoadministrativa davant els tribunals economicoadministratius.

Capítol IV

Conferència de ciutats

Article 138

Al si de la Conferència Sectorial per a Assumptes Locals, hi ha d'haver una conferència de ciutats de la qual formin part l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes i els alcaldes dels municipis compresos en l'àmbit d'aplicació del títol X d'aquesta Llei.

Títol XI

Tipificació de les infraccions i sancions per les entitats locals en determinades matèries

Article 139

Tipificació d'infraccions i sancions en determinades matèries

Per a l'ordenació adequada de les relacions de convivència d'interès local i de l'ús dels seus serveis, equipaments, infraestructures, instal·lacions i espais públics, els ens locals poden establir, en defecte de normativa sectorial específica, els tipus de les infraccions i imposar sancions per l'incompliment de deures, prohibicions o limitacions que contenen les ordenances corresponents, d'acord amb els criteris que estableixen els articles següents.

Article 140

Classificació de les infraccions

1. Les infraccions a les ordenances locals a què es refereix l'article anterior es classifiquen com a molt greus, greus i lleus.

Són molt greus les infraccions que suposin:

a) Una pertorbació rellevant de la convivència que afecti de manera greu, immediata i directa la tranquil·litat o l'exercici de drets legítims d'altres persones, el desenvolupament normal d'activitats de tota classe conformes amb la normativa aplicable o la salubritat o ornament públics, sempre que es tracti de conductes no subsumibles en els tipus que preveu el capítol IV de la Llei 1/1992, de 21 de febrer, de protecció de la seguretat ciutadana.

b) L'impediment de l'ús d'un servei públic per una altra o altres persones amb dret a la seva utilització.

c) L'impediment o la greu i rellevant obstrucció al funcionament normal d'un servei públic.

d) Els actes de deteriorament greu i rellevant d'equipaments, infraestructures, instal·lacions o elements d'un servei públic.

e) L'impediment de l'ús d'un espai públic per una altra o altres persones amb dret a la seva utilització.

f) Els actes de deteriorament greu i rellevant d'espais públics o de qualsevol de les seves instal·lacions i elements, siguin mobles o immobles, no derivats d'alteracions de la seguretat ciutadana.

2. Les altres infraccions es classifiquen com a greus i lleus, d'acord amb els criteris següents:

a) La intensitat de la pertorbació ocasionada en la tranquil·litat o en l'exercici pacífic dels drets d'altres persones o activitats.

b) La intensitat de la pertorbació causada a la salubritat o ornament públics.

c) La intensitat de la pertorbació ocasionada en l'ús d'un servei o d'un espai públic per part de les persones amb dret a utilitzar-los.

d) La intensitat de la pertorbació ocasionada en el funcionament normal d'un servei públic.

e) La intensitat dels danys ocasionats als equipaments, infraestructures, instal·lacions o elements d'un servei o d'un espai públic.

Article 141

Límits de les sancions econòmiques

Llevat que hi hagi una previsió legal diferent, les multes per infracció d'ordenances locals han de respectar les quanties següents:

Infraccions molt greus: fins a 3.000 euros.

Infraccions greus: fins a 1.500 euros.

Infraccions lleus: fins a 750 euros.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera

1. Les competències legislatives o de desplegament de la legislació de l'Estat sobre règim local assumides, segons el que disposen els respectius estatuts, per les comunitats autònomes del principat d'Astúries, Cantàbria, la Rioja, Múrcia, Aragó, Castella-la Manxa, Castella i Lleó, Illes Balears, Extremadura i Madrid, s'exerceixen, segons els casos, en el marc del que estableixen l'article 13 i el títol IV d'aquesta Llei, així com, si és procedent, en els termes i amb l'abast previstos en els articles 20.2, 32.2, 29 i 30 de la mateixa Llei.

2. Les funcions administratives que aquesta Llei atribueix a les comunitats autònomes s'entenen transferides a les esmentades al número anterior que tinguin, així mateix, totes les altres funcions de la

mateixa índole que els transfereixi la legislació estatal que s'ha de dictar de conformitat amb el que estableix la disposició final primera d'aquesta.

Disposició addicional segona

Règim foral basc

Les disposicions d'aquesta Llei, d'acord amb la Constitució i l'Estatut d'autonomia per al País Basc, s'apliquen als territoris històrics d'Araba/Álava, Gipuzkoa i Bizkaia, sense perjudici de les peculiaritats següents:

1. D'acord amb la disposició addicional primera de la Constitució i amb el que disposen els articles 3, 24.2 i 37 de l'Estatut basc, els territoris històrics d'Araba/Álava, Gipuzkoa i Bizkaia organitzen lliurement les seves pròpies institucions i dicten les normes necessàries per al seu funcionament, emparant i garantint, així mateix, les peculiaritats històriques de les entitats locals dels seus territoris, sense que els siguin aplicables les contingudes en aquesta Llei en matèria d'organització provincial.
2. Els territoris històrics d'Araba/Álava, Gipuzkoa i Bizkaia exerceixen les competències que els atribueixen l'Estatut basc i la legislació interna de la Comunitat Autònoma que es dicti en el seu desplegament i aplicació, així com les que aquesta Llei assigna amb caràcter general a les diputacions provincials.
3. En l'exercici de les competències que l'Estatut i la legislació de la Comunitat Autònoma que es dicti en el seu desplegament i aplicació els assignin, correspon a les institucions forals dels territoris històrics el desplegament normatiu i l'execució de la legislació bàsica de l'Estat en les matèries corresponents, quan així se'ls atribueixin.
4. Quan les institucions forals dels territoris històrics realitzin activitats en camps la titularitat competencial dels quals correspon a l'Administració de l'Estat o a la Comunitat Autònoma, els són aplicables les normes d'aquesta Llei que regulin les relacions de les diputacions provincials amb l'Administració de l'Estat i l'Administració autònoma, si s'escau, sempre que aquestes activitats les exerceixin en qualitat de diputacions provincials ordinàries, i no com a institucions forals d'acord amb el seu règim especial privatiu, cas en què només són aplicables aquestes normes quan despleguin o apliquin la legislació bàsica de l'Estat o n'envaeixin les competències.
5. En matèria d'hisenda, les relacions dels territoris històrics amb l'Administració de l'Estat s'han d'ajustar al que disposa la Llei 12/2002, de 23 de maig, per la qual s'aprova el concert econòmic amb la Comunitat Autònoma del País Basc. Les funcions que els articles 7.4 i 26.2 atribueixen a l'Administració que exerceixi la tutela financera, les han d'exercir al País Basc les seves institucions competents de conformitat amb l'article 48.5 de l'esmentada Llei 12/2002, de 23 de maig.
6. Els territoris històrics del País Basc continuen conservant el seu règim especial en matèria municipal pel que fa al règim economicofinancer en els termes de la Llei del Concert econòmic, sense que això pugui significar un nivell d'autonomia de les corporacions locals basques inferior al que tinguin les altres corporacions locals, sense perjudici de l'aplicació del que disposa l'article 115 d'aquesta Llei i de les competències que sobre això puguin correspondre a la Comunitat Autònoma.

A aquests efectes, les diputacions forals han de desenvolupar els criteris de càlcul de conformitat amb el que estableix l'article 116 ter d'aquesta Llei i han de rebre la comunicació del cost efectiu dels serveis que presten les entitats locals dels seus territoris respectius.

Així mateix, en relació amb l'article 116 *bis* d'aquesta Llei, en exercici de les facultats de tutela financera, correspon a les diputacions forals l'aprovació, concretant les regles necessàries per a la seva formulació, dels plans economicofinancers de les seves corporacions respectives, de conformitat amb la normativa dictada a aquest efecte per l'Estat.

Igualment, d'acord amb el que preveu la disposició transitòria quarta de la Llei 27/2013, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local, les entitats d'àmbit territorial inferior al municipi han de comunicar a les institucions forals els seus comptes i són aquestes institucions forals les qui n'han d'acordar la dissolució si és procedent en aplicació de la disposició esmentada.

7. En l'àmbit de la Comunitat Autònoma del País Basc, la normativa reguladora dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional que preveuen l'article 92.bis i concordants d'aquesta Llei s'ha d'aplicar de conformitat amb la disposició addicional primera de la Constitució, amb l'article 149.1.18a d'aquesta i amb la Llei orgànica 3/1979, de 18 de desembre, per la qual s'aprova l'Estatut d'autonomia per al País Basc, tenint en compte que totes les facultats que preveu l'esmentat article 92.bis respecte a aquest personal s'han d'assumir en els termes que estableixi la normativa autonòmica, incloent-hi la facultat de selecció, l'aprovació de l'oferta pública d'ocupació per cobrir les vacants existents de les places corresponents a aquestes en el seu àmbit territorial, convocar exclusivament per al seu territori els processos de provisió per a les places vacants en aquest, la facultat de nomenament del personal funcionari en aquests processos de provisió, l'assignació de la primera destinació i les situacions administratives.

8. El percentatge de barem reservat a l'Estat a l'article 92 bis.6 s'estableix en el 65 per 100, i s'atribueix un 30 per 100 del total possible a les institucions competents de la comunitat autònoma del País Basc perquè fixi els mèrits que corresponguin al coneixement de les especialitats jurídiques i economicoadministratives que deriven dels seus drets històrics i especialment del Concert econòmic. Dins del 5 per 100 restant, la corporació local interessada pot establir lliurement els mèrits específics que consideri convenients per les característiques locals.

9. En el conveni que s'estableix entre institucions que tinguin encomanada la formació d'aquest personal en l'àmbit nacional i l'Institut Basc d'Administració Pública (IVAP) per a la formació per aquest últim dels funcionaris a què es refereix l'article 92 *bis* d'aquesta Llei, la Comunitat Autònoma del País Basc pot incloure matèries o disciplines pròpies de les seves peculiaritats específiques, amb l'única condició del compliment dels requisits mínims d'ordre acadèmic que estiguin establerts amb caràcter general per a les qüestions d'exigència comuna en tot l'Estat, mai superiors als que regeixin per al mateix Institut Nacional d'Administració Pública.

10. El control i la fiscalització interna de la gestió economicofinancera i pressupostària i la comptabilitat, tresoreria i recaptació de les diputacions forals s'organitza lliurement per aquestes en el marc del Concert econòmic sense que hi sigui aplicable el que disposa l'article 92 *bis* d'aquesta Llei.

11. En el marc dels objectius d'estabilitat pressupostària i en virtut de les competències i facultats que en matèria de règim local i finançament local els confereix la disposició addicional primera de la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia, la Llei del Concert econòmic i la disposició addicional segona de la Llei de bases del règim local, els òrgans forals dels territoris històrics bascos han de determinar els límits màxims totals del conjunt de les retribucions i assistències dels membres de les corporacions locals, del personal eventual i de la resta de personal al servei de les corporacions locals i el seu sector públic i dels funcionaris amb habilitació de caràcter nacional. La determinació d'aquestes retribucions ha d'atendre els principis i l'estructura establerts, si s'escau, per la legislació estatal.

Disposició addicional tercera

Aquesta Llei regeix a Navarra en tot el que no s'oposi al règim que per a la seva Administració local estableix l'article 46 de la Llei orgànica 13/1982, de 10 d'agost, de reintegració i amillorament del règim foral de Navarra. A aquests efectes, la normativa estatal que, d'acord amb les lleis esmentades en l'esmentat precepte, regeix a Navarra, s'entén modificada per les disposicions que conté aquesta Llei.

D'acord amb el que disposa el número 1 de l'esmentat article 46, és aplicable a la Comunitat Foral de Navarra el que estableix el número 2 de la disposició addicional primera d'aquesta Llei.

Disposició addicional quarta

En el cas que, en aplicació del que preveu el número 2 de l'article 42 d'aquesta Llei, s'impedeixi de manera parcial i minoritària l'organització comarcal del conjunt del territori de la comunitat autònoma, la Generalitat de Catalunya, pel fet d'haver tingut aprovada en el passat una organització comarcal per a la totalitat del seu territori i preveure el seu Estatut, així mateix, una organització comarcal de caràcter general, pot acordar, mitjançant una llei aprovada per majoria absoluta de la seva assemblea legislativa, la constitució de la comarca o les comarques que restin per estendre aquesta organització a tot el seu àmbit territorial.

Disposició addicional cinquena

1. Les entitats locals poden constituir associacions, d'àmbit estatal o autonòmic, per a la protecció i promoció dels seus interessos comuns, a les quals se'ls aplica la seva normativa específica i, en el que no s'hi preveu, la legislació de l'Estat en matèria d'associacions.

2. Les associacions d'entitats locals es regeixen pels seus estatuts aprovats pels representants de les entitats associades, els quals han de garantir la participació dels seus membres en les tasques associatives i la representativitat dels seus òrgans de govern. Així mateix, cal assenyalar en els estatuts la periodicitat amb què han de fer-se les assemblees generals ordinàries, en cas que aquesta periodicitat sigui superior que la que preveu, amb caràcter general, l'article 11.3 de la Llei orgànica 1/2002, de 22 de març, reguladora del dret d'associació.

3. Aquestes associacions, en l'àmbit propi de les seves funcions, poden subscriure convenis amb les diferents administracions públiques. Així mateix, de conformitat amb el que estableix l'article 12.2 de la

Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, poden actuar com a entitats col·laboradores de l'Administració en la gestió de les subvencions de les quals puguin ser beneficiàries les entitats locals i els organismes que en depenen.

Les associacions d'entitats locals es poden adherir al sistema de contractació centralitzada estatal que regula l'article 206 del Text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, en els mateixos termes que les entitats locals.

De conformitat amb el que preveu l'article 203 del Text refós de la Llei de contractes del sector públic, aquestes associacions poden crear centrals de contractació. Les entitats locals que hi estan associades es poden adherir a les centrals esmentades per als serveis, els subministraments i les obres la contractació dels quals l'hagin efectuat aquelles, d'acord amb les normes que preveu aquest Text refós, per a la preparació i l'adjudicació dels contractes de les administracions públiques.

4. Les associacions d'entitats locals d'àmbit estatal amb més implantació en tot el territori tenen la representació institucional de l'Administració local en les seves relacions amb l'Administració General de l'Estat.

Disposició addicional sisena

1. El règim especial del municipi de Madrid, contingut en el text articulat aprovat pel Decret 1674/1963, d'11 de juliol, modificat pel Decret 2482/1970, de 22 d'agost, continua vigent, fins que no es dicti la Llei prevista a l'article 6è de la Llei orgànica 3/1983, de 25 de febrer, de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat de Madrid, llevat del que s'oposi, contradigui o sigui incompatible amb el que estableix aquesta Llei. En particular, queden expressament derogats els articles 2n, apartat c; paràgraf 2, incís final; 11, 12, 13 i 39, paràgraf 2 de l'esmentada Llei especial, així com tots els que configuren un sistema de relacions interadministratives diferent del que preveu aquesta Llei.

2. El règim especial del municipi de Barcelona, contingut en el text articulat aprovat pel Decret 1166/1960, de 23 de maig; el Decret Llei 5/1974, de 24 d'agost, i el Decret 3276/1974, de 28 de novembre, de constitució i desenvolupament de l'Entitat Metropolitana de Barcelona, i les seves disposicions concordants continuen vigents llevat del que s'oposi, contradigui o sigui incompatible amb el que estableix aquesta Llei.

3. Sens perjudici del que estableixen els apartats anteriors, mitjançant una llei de les comunitats autònomes respectives, es poden actualitzar els règims especials esmentats, per a la qual cosa es poden establir, amb el respecte del principi d'autonomia local i a instància dels ajuntaments corresponents, les especialitats següents al règim general d'organització municipal que preveu aquesta Llei:

1a. Es pot modificar la denominació dels òrgans necessaris que preveu l'article 20.1 d'aquesta Llei.

2a. El ple o l'òrgan equivalent pot funcionar també mitjançant comissions. En aquest cas, corresponen a les comissions, a més de les funcions que preveu l'article 20.1.c d'aquesta Llei per als òrgans complementaris que tinguin com a funció l'estudi, l'informe o la consulta dels assumptes que hagin de ser sotmesos a la decisió del ple, les funcions que els atribueixi o delegui el ple, llevat de les que

contenen els apartats 2 i 3 de l'article 47 i les atribucions que conté l'apartat 3 de l'article 22 d'aquesta Llei.

3a. Es poden atribuir a la comissió de govern que preveu l'article 23 d'aquesta Llei, com a pròpies, competències en les matèries següents:

a) Les que aquesta Llei no reservi en exclusiva al ple, perquè són delegables o perquè no requereixen una majoria específica per a l'adopció d'acords.

b) Les que aquesta Llei atribueix a l'alcalde en relació amb l'urbanisme, la contractació, el personal i l'adquisició i l'alienació de béns.

c) L'aprovació de projectes, reglaments i ordenances i el projecte de pressupost.

4a. Es poden atribuir a l'alcalde, com a pròpies, les competències que aquesta Llei no reserva en exclusiva al ple, perquè són delegables o perquè no requereixen una majoria específica per a l'adopció d'acords.

Disposició addicional setena

Accés a les dades del padró

Per a la finalitat exclusiva d'exercir les competències que estableix la Llei orgànica de drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, sobre control i permanència d'estrangers a Espanya, la Direcció General de la Policia accedeix a les dades d'inscripció padronal dels estrangers que hi ha en els padrons municipals, preferentment per via telemàtica.

A fi d'assegurar el compliment estricte de la legislació de protecció de dades de caràcter personal, els accessos s'han de fer amb les mesures màximes de seguretat. A aquests efectes, en la Direcció General de la Policia queda constància de cada accés, la identificació d'usuari, la data i hora en la qual es va fer, així com de les dades consultades.

A fi de mantenir actualitzades les dades d'inscripció padronal d'estrangers en els padrons municipals, la Direcció General de la Policia ha de comunicar mensualment a l'Institut Nacional d'Estadística, perquè exerceixi les seves competències, les dades dels estrangers anotades en el Registre central d'estrangers.

S'habilita els ministres d'Economia i de l'Interior per dictar les disposicions que regulin les comunicacions de les dades dels estrangers anotades en el Registre central d'estrangers per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics a l'Institut Nacional d'Estadística.

Disposició addicional vuitena

Especialitats de les funcions corresponents als funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional als municipis inclosos en l'àmbit d'aplicació del títol X i en els cabildos insulars canaris que regula la disposició addicional catorzena

En els municipis inclosos en l'àmbit d'aplicació del títol X d'aquesta Llei i en els cabildos insulars canaris

que regula la disposició addicional catorzena, s'apliquen les normes següents:

- a) Les funcions reservades en el títol esmentat als funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional les han d'exercir funcionaris de les subescales que corresponguin, d'acord amb el que disposa la seva normativa reglamentària.
- b) La provisió dels llocs reservats a aquests funcionaris s'ha de fer pels sistemes que preveuen l'article 99 d'aquesta Llei i les disposicions reglamentàries de desplegament, i requereix en tot cas una convocatòria pública prèvia.
- c) Les funcions que la legislació electoral general assigna als secretaris dels ajuntaments, així com la gestió i custòdia del registre d'interessos de membres de la corporació, les exerceix el secretari del ple.
- d) Les funcions de fe pública dels actes i acords dels òrgans unipersonals i les altres funcions de fe pública, llevat de les que siguin atribuïdes al secretari general del ple, al regidor secretari de la junta de govern local i al secretari del consell d'administració de les entitats públiques empresarials, les exerceix el titular de l'òrgan de suport al secretari de la junta de govern local, sense perjudici que pugui delegar-ne l'exercici en altres funcionaris de l'ajuntament.
- e) Les funcions que la legislació sobre contractes de les administracions públiques assigna als secretaris dels ajuntaments corresponen al titular d'assessoria jurídica, llevat de les de formalització dels contractes en document administratiu.
- f) El secretari general del ple i el titular de l'òrgan de suport al secretari de la junta de govern local, dins els seus àmbits d'actuació respectius, han de remetre a l'Administració de l'Estat i a la de la comunitat autònoma una còpia o, si s'escau, un extracte, dels actes i acords dels òrgans decisoris de l'ajuntament.

Disposició addicional novena

Redimensionament del sector públic local

1. Les entitats locals de l'article 3.1 d'aquesta Llei i els organismes autònoms que en depenen no poden adquirir, constituir o participar en la constitució, directament o indirectament, de nous organismes, entitats, societats, consorcis, fundacions, unitats i altres ens durant el temps de vigència del seu pla economicofinancer o del seu pla d'ajust.

Les entitats esmentades en el paràgraf anterior durant el temps de vigència del seu pla economicofinancer o del seu pla d'ajust no poden fer aportacions patrimonials ni subscriure ampliacions de capital d'entitats públiques empresarials o de societats mercantils locals que tinguin necessitats de finançament. Excepcionalment les entitats locals poden fer les esmentades aportacions patrimonials si, en l'exercici pressupostari immediatament anterior, han complert els objectius d'estabilitat pressupostària i deute públic i el seu període mitjà de pagament a proveïdors no supera en més de trenta dies el termini màxim que preveu la normativa de morositat.

2. Les entitats que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei duguin a terme activitats econòmiques, estiguin adscrites als efectes del Sistema Europeu de Comptes a qualssevol de les entitats locals de l'article 3.1

d'aquesta Llei o dels seus organismes autònoms, i estiguin en desequilibri financer, disposen del termini de dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei per aprovar, amb l'informe previ de l'òrgan interventor de l'entitat local, un pla de correcció d'aquest desequilibri. A aquests efectes, i com a part de l'esmentat pla de correcció, l'entitat local de la qual depengui pot fer aportacions patrimonials o subscriure ampliacions de capital de les seves entitats només si, en l'exercici pressupostari immediatament anterior, aquesta entitat local ha complert els objectius d'estabilitat pressupostària i deute públic i el seu període mitjà de pagament a proveïdors no supera en més de trenta dies el termini màxim que preveu la normativa de morositat.

Si aquesta correcció no es compleix a 31 de desembre de 2014, l'entitat local en el termini màxim dels sis mesos següents a comptar de l'aprovació dels comptes anuals o de la liquidació del pressupost de l'exercici 2014 de l'entitat, segons que correspongui, ha de dissoldre cadascuna de les entitats que continuï en situació de desequilibri. Si no ho fa, aquestes entitats queden dissoltes automàticament l'1 de desembre de 2015.

Els terminis que esmenta el paràgraf anterior d'aquest apartat 2 s'amplien fins al 31 de desembre de 2015 i l'1 de desembre de 2016, respectivament, quan les entitats en desequilibri estiguin prestant algun dels següents serveis essencials: proveïment domiciliari i depuració d'aigües, recollida, tractament i aprofitament de residus, i transport públic de viatgers.

Aquesta situació de desequilibri financer es refereix, per als ens que tinguin la consideració d'Administració pública als efectes del Sistema Europeu de Comptes, a la seva necessitat de finançament en termes del Sistema Europeu de Comptes, mentre que per als altres ens s'entén com la situació de desequilibri financer manifestada en l'existència de resultats negatius d'explotació en dos exercicis comptables consecutius.

3. Els organismes, les entitats, les societats, els consorcis, les fundacions, les unitats i altres ens que estiguin adscrits o vinculats, als efectes del Sistema Europeu de Comptes, a qualsevol de les entitats locals de l'article 3.1 d'aquesta Llei o dels seus organismes autònoms, o que en depenguin, no poden constituir, participar en la constitució ni adquirir nous ens de qualsevol tipologia, independentment de la seva classificació sectorial en termes de comptabilitat nacional.

4. Els organismes, les entitats, les societats, els consorcis, les fundacions, les unitats i els altres ens que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei no estiguin en situació de superàvit, equilibri o resultats positius d'explotació, estiguin controlats exclusivament per unitats adscrites o vinculades, als efectes del Sistema Europeu de Comptes, a qualsevol de les entitats locals de l'article 3.1 d'aquesta Llei, o dels seus organismes autònoms, o en depenguin, han d'estar adscrits o vinculats directament a les entitats locals de l'article 3.1 d'aquesta Llei, o n'han de dependre, o bé ser dissolts, en tots dos casos, en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i iniciar, si es dissol, el procés de liquidació en el termini de tres mesos a comptar de la data de dissolució. Si no ho fan, aquestes entitats queden dissoltes automàticament transcorreguts sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

En cas que aquell control no s'exerceixi amb caràcter exclusiu les esmentades unitats dependents han de procedir a la transmissió de la seva participació en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Els terminis per al canvi d'adscripció, vinculació o dependència, la dissolució i per procedir a la transmissió de la participació corresponent que esmenten els dos paràgrafs anteriors d'aquest apartat 4 s'amplien en un any més quan les entitats en desequilibri estiguin prestant algun dels següents serveis essencials: proveïment domiciliari i depuració d'aigües, recollida, tractament i aprofitament de residus, i transport públic de viatgers.

Disposició addicional desena

Policies locals

En el marc del que disposen les lleis orgàniques 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial; 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat; 1/1992, de 21 de febrer, sobre protecció de la seguretat ciutadana, i les disposicions legals reguladores del règim local, s'ha de potenciar la participació dels cossos de policia local en el manteniment de la seguretat ciutadana, com a policia de proximitat, així com en l'exercici de les funcions de policia judicial, i a aquests efectes el Govern de la Nació ha de promoure les actuacions necessàries per elaborar una norma que defineixi i concreti l'àmbit material de la participació esmentada.

Disposició addicional onzena

Règim especial dels municipis de gran població

Les disposicions que conté el títol X per als municipis de gran població prevalen respecte de les altres normes del mateix rang o inferior en tot el que s'hi oposin, les contradiguin o hi siguin incompatibles.

Disposició addicional dotzena

Retribucions en els contractes mercantils i d'alta direcció del sector públic local i nombre màxim de membres dels òrgans de govern

1. Les retribucions a fixar en els contractes mercantils o d'alta direcció subscrits pels ens, els consorcis, les societats, els organismes i les fundacions que conformen el sector públic local es classifiquen, exclusivament, en bàsiques i complementàries.

Les retribucions bàsiques ho són en funció de les característiques de l'entitat i inclouen la retribució mínima obligatòria assignada a cada màxim responsable, directiu o personal contractat.

Les retribucions complementàries comprenen un complement de lloc i un complement variable. El complement de lloc retribuiria les característiques específiques de les funcions o càrrecs directius i el complement variable retribuiria la consecució d'uns objectius establerts prèviament.

2. Correspon al ple de la corporació local la classificació de les entitats vinculades o que en depenen que integrin el sector públic local, en tres grups, atenent les característiques següents: volum o xifra de negoci, nombre de treballadors, necessitat o no de finançament públic, volum d'inversió i característiques del sector en què duu a terme la seva activitat.

Aquesta classificació determina el nivell en què l'entitat se situa als efectes de:

a) Nombre màxim de membres del consell d'administració i dels òrgans superiors de govern o administració de les entitats, si s'escau.

b) Estructura organitzativa, amb fixació del nombre mínim i màxim de directius, així com la quantia màxima de la retribució total, amb determinació del percentatge màxim del complement de lloc i variable.

3. Les retribucions en espècie que, si s'escau, es percebin computen a l'efecte de complir els límits de la quantia màxima de la retribució total. La quantia màxima de la retribució total no pot superar els límits que fixa anualment la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

4. El nombre màxim de membres del consell d'administració i òrgans superiors de govern o administració d'aquestes entitats no pot excedir:

a) Els 15 membres a les entitats del grup 1.

b) Els 12 membres a les entitats del grup 2.

c) Els 9 membres a les entitats del grup 3.

5. Sense perjudici de la publicitat legal a què estiguin obligades, les entitats incloses en el sector públic local han de difondre a través de la seva pàgina web la composició dels seus òrgans d'administració, gestió, direcció i control, incloent-hi les dades i l'experiència professional dels seus membres.

Les retribucions que percebin els membres d'aquests òrgans s'han de recollir anualment en la memòria d'activitats de l'entitat.

6. El contingut dels contractes mercantils o d'alta direcció subscrits abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han d'adaptar a aquesta en el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor.

L'adaptació no pot produir cap increment, en relació amb la seva situació anterior.

Les entitats han d'adoptar les mesures necessàries per adaptar els seus estatuts o normes de funcionament intern al que preveu aquesta Llei en el termini màxim de tres mesos comptats des de la comunicació de la classificació.

7. L'extinció dels contractes mercantils o d'alta direcció no genera cap dret a integrar-se en l'estructura de l'Administració local de la qual depengui l'entitat del sector públic en què es prestaven aquests serveis, fora dels sistemes ordinaris d'accés.

Disposició addicional tretzena

El Govern ha d'adoptar les mesures necessàries per fer efectiva la participació de les entitats locals, mitjançant l'associació d'àmbit estatal més representativa, en la formació de la voluntat nacional en la

fase ascendent del procés d'elaboració de totes les polítiques comunitàries que afecten de manera directa les competències locals.

Disposició addicional catorzena

Règim especial d'organització dels cabildos insulars canaris

1. Les normes que contenen els capítols II i III del títol X d'aquesta Llei, llevat dels articles 128, 132 i 137, són aplicables:

a) Als cabildos insulars canaris d'illes la població de les quals sigui de més de 175.000 habitants.

b) Als restants cabildos insulars d'illes la població de les quals sigui de més de 75.000 habitants, sempre que així ho decideixi mitjançant una llei el Parlament canari a iniciativa dels plens dels respectius cabildos.

2. Són òrgans insulars necessaris dels cabildos el ple, el president i el Consell de Govern Insular.

3. Les referències que contenen els articles 122, 123, 124, 125 i 126 a l'alcalde s'entenen fetes al president del cabildo; les que contenen els articles 124, 125 i 127 als tinentes d'alcalde, als vicepresidents; les que contenen els articles 123, 126, 127, 129 i 130 a la junta de govern local, al Consell de Govern Insular, i les que contenen els articles 122, 124 i 126 als regidors, als consellers.

4. Les competències atribuïdes als òrgans esmentats a l'apartat anterior les assumeix l'òrgan insular del cabildo respectiu, sempre que aquestes no siguin matèries estrictament municipals.

5. L'Assessoria Jurídica, els òrgans superiors i directius i el Consell Social Insular tenen les competències que els assignen els articles 129, 130 i 131. El nomenament dels titulars de l'Assessoria Jurídica i dels òrgans directius s'efectua tenint en compte els requisits que exigeixen els articles 129 i 130.

Disposició addicional quinzena

Règim d'incompatibilitats i declaracions d'activitats i béns dels directius locals i altre personal al servei de les entitats locals

1. Els titulars dels òrgans directius queden sotmesos al règim d'incompatibilitats que estableix la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, i altres normes estatals o autonòmiques que siguin aplicables.

No obstant això, els són aplicables les limitacions a l'exercici d'activitats privades que estableix l'article 15 de la Llei 3/2015, de 30 de març, reguladora de l'exercici de l'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat, en els termes que estableix l'article 75.8 d'aquesta Llei.

A aquests efectes, tenen la consideració de personal directiu els titulars d'òrgans que exerceixin funcions de gestió o execució de caràcter superior, i s'ajusten a les directrius generals que fixa l'òrgan de govern de la Corporació, adopten a aquest efecte les decisions oportunes i disposen per a això d'un marge d'autonomia, dins d'aquestes directrius generals.

2. El règim que preveu l'article 75.7 d'aquesta Llei és aplicable al personal directiu local i als funcionaris de les corporacions locals amb habilitació de caràcter estatal que, d'acord amb el que preveu l'article 5.2 de la disposició addicional segona de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, exerceixin en les entitats locals llocs que s'hagin proveït mitjançant lliure designació en atenció al caràcter directiu de les seves funcions o a la responsabilitat especial que assumeixin.

Disposició addicional setzena

Majoria requerida per a l'adopció d'acords en les corporacions locals

1. Excepcionalment, quan el ple de la corporació local no assoleixi, en una primera votació, la majoria necessària per a l'adopció d'acords que preveu aquesta Llei, la junta de govern local té competència per aprovar:

a) El pressupost de l'exercici immediatament següent, sempre que prèviament hi hagi un pressupost prorrogat.

b) Els plans economicofinancers, els plans de reequilibri i els plans d'ajust a què es refereix la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril.

c) Els plans de sanejament de la corporació local o els plans de reducció de deutes.

d) L'entrada de la corporació local en els mecanismes extraordinaris de finançament vigents a què es refereix la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, i, en particular, l'accés a les mesures extraordinàries de suport a la liquiditat que preveu el Reial decret llei 8/2013, de 28 de juny, de mesures urgents contra la morositat de les administracions públiques i de suport a entitats locals amb problemes financers.

2. La junta de govern local ha de retre compte al ple en la primera sessió que se celebri amb posterioritat a l'adopció dels acords que esmenta l'apartat anterior, els quals han de ser objecte de publicació de conformitat amb les normes generals que els siguin aplicables.

Disposició derogatòria

Queden derogades, quan s'oposin, contradiguin o siguin incompatibles amb les disposicions d'aquesta Llei:

a) La Llei de règim local, text articulat i refós, aprovat pel Decret de 24 de juny de 1955.

b) El text articulat parcial de la Llei 41/1975, de bases de l'Estatut de règim local, aprovat pel Reial decret 3046/1977, de 6 d'octubre.

c) La Llei 40/1981, de 28 d'octubre, sobre règim jurídic de les corporacions locals, sense perjudici de la vigència transitòria del règim de reclamacions economicoadministratives en els termes previstos a la disposició transitòria desena.

d) La Llei 11/1960, de 12 de maig, per la qual es crea i es regula la Mutualitat Nacional de Previsió de l'Administració Local.

e) Totes les altres normes, del mateix rang o inferior, que incorrin en l'oposició, contradicció o incompatibilitat a què es refereix el paràgraf inicial d'aquesta disposició.

Disposicions transitòries

Disposició transitòria primera

Les disposicions que ha de refondre el Govern en l'ús de l'autorització que li confereix la disposició final primera d'aquesta Llei constitueixen la legislació de l'Estat transitòriament aplicable en els termes dels diferents apartats del seu article 5, i com a conseqüència, segons els diversos supòsits que aquest preveu, tenen el caràcter de normativa estatal bàsica o, si s'escau, supletòria de la que puguin aprovar les comunitats autònomes.

Disposició transitòria segona

Fins que la legislació de l'Estat i la de les comunitats autònomes que es dicti de conformitat amb el que estableixen els articles 5, apartat *b*, lletra *a*; 25, apartat 2; i 36 d'aquesta Llei, no disposi una altra cosa, els municipis, les províncies i les illes conserven les competències que els atribueix la legislació sectorial vigent en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Els municipis tenen, a més, en les matèries a què es refereix l'article 28 d'aquesta Llei, totes les competències d'execució que no estiguin conferides per l'esmentada legislació sectorial a altres administracions públiques.

Disposició transitòria tercera

Les comissions permanents municipals i les comissions de govern de les diputacions provincials constituïdes d'acord amb la Llei 39/1978, de 17 de juliol, d'eleccions locals, cessen en les seves funcions en el moment en què quedin designades pel president de la corporació les respectives comissions de govern, cosa que s'ha de fer dins el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei en tots els ajuntaments i diputacions en què, d'acord amb aquesta, l'existència d'aquest òrgan sigui preceptiva.

Disposició transitòria quarta

Els municipis que en què l'organització actual quedi afectada pel que estableix la lletra a) del número 1 de l'article 29 d'aquesta Llei, la mantenen fins a la celebració de les pròximes eleccions locals.

Disposició transitòria cinquena

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'Administració de l'Estat ha d'organitzar el Registre previst a l'article 14, i inscriure-hi, en un primer moment, totes les entitats locals

a què es refereix aquesta Llei, sota la seva actual denominació.

Disposició transitòria sisena

1. Dins dels cinc mesos següents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar el Reglament d'organització i funcionament de la Comissió Nacional d'Administració Local.
2. Dins del mateix termini indicat al número anterior, el ministre d'Administració Territorial ha d'aprovar el Reglament de l'Institut d'Estudis d'Administració Local.
3. Dins els tres mesos següents a l'entrada en vigor dels reglaments a què fan referència els números anteriors, han de quedar constituïts la Comissió Nacional d'Administració Local i el Consell Rector de l'Institut d'Estudis d'Administració Local d'acord amb les seves previsions i amb el que disposa aquesta Llei.

Disposició transitòria setena

1. Mentre no es desplegui el que disposa aquesta Llei per als funcionaris públics que requereixin habilitació nacional, és aplicable als qui integren els actuals cossos nacionals d'Administració local el règim estatutari vigent en tot el que sigui compatible i no quedi derogat per aquesta Llei i per la legislació general de l'Estat en matèria de funció pública. Els actuals membres dels cossos nacionals de secretaris, interventors i dipositaris tenen a tots els efectes l'habilitació de caràcter nacional que regula aquesta Llei.
2. S'autoritza el Govern perquè, a iniciativa del ministre d'Administració Territorial i a proposta del ministre de la Presidència, declari a extingir determinats cossos quan ho exigeixi el procés general de racionalització o el degut compliment d'aquesta Llei, establint els criteris, requisits i condicions perquè els funcionaris d'aquests cossos s'integrin en altres.
3. Els funcionaris de l'actual cos nacional de directors de bandes de música civils, que queda suprimit en virtut del que disposa aquesta Llei, passen a formar part de la plantilla de la respectiva corporació com a funcionaris propis d'aquesta, amb respecte íntegre dels seus drets i la situació jurídica sorgits a l'empara de la legislació anterior, inclòs el de trasllat a altres corporacions locals, per a la qual cosa tenen preferència absoluta en els concursos que aquestes convoquin per cobrir places d'aquesta naturalesa.

Disposició transitòria vuitena

1. Les administracions locals no poden subscriure contractes de col·laboració temporal en règim de dret administratiu, ni renovar els existents.
2. En el termini de sis mesos, a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, les administracions locals han de procedir a fer la classificació de les funcions desenvolupades fins aquell moment pel personal contractat administratiu.

Aquesta classificació ha de determinar els llocs a ocupar, segons els casos, per funcionaris públics o per

personal laboral fix o temporal.

D'aquesta classificació poden derivar-ne les modificacions necessàries a la plantilla.

3. Tot el personal que hagi prestat serveis com a contractat administratiu de col·laboració temporal o com a funcionari d'ocupació interí pot participar en les proves d'accés per cobrir les places corresponents.

En tot cas, aquestes convocatòries d'accés han de respectar els criteris de mèrit i capacitat, mitjançant les proves selectives que es determinin per reglament, en les quals s'han de valorar els serveis efectius prestats per aquest personal.

4. Mentre hi hagi en vigor contractes administratius i nomenaments de funcionaris d'ocupació en qualsevol Administració pública, aquests queden suspesos durant el temps en què els qui els ocupen ocupin en una corporació local un càrrec electiu retribuït i de dedicació exclusiva. Durant els trenta dies següents al cessament en aquestes condicions, aquests tenen dret a reintegrar-se en el lloc de treball que ocupaven fins a la suspensió, sempre que es continuïn donant les condicions legals per al restabliment ple de les relacions corresponents.

Així mateix, conserven els drets adquirits fins al moment de la suspensió i se'ls reconeixen, a títol personal, els que puguin haver adquirit durant aquesta per l'aplicació de disposicions de caràcter general.

Disposició transitòria novena

En el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei el Govern ha de disposar, mitjançant reial decret, la dissolució de la Mancomunitat de Diputacions de Règim Comú, i establir el que sigui necessari per a la liquidació del patrimoni, les obligacions i el personal d'aquesta.

Disposició transitòria desena

1. Als acords d'aprovació de pressupostos i d'ordenances fiscals d'imposició i ordenació de tributs locals, així com als actes d'aplicació i efectivitat de les ordenances, aprovats o dictats per les corporacions locals dins el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els és aplicable el règim de reclamacions economicoadministratives actualment vigent.

2. Així mateix, es continuen en tot cas tramitant en la via economicoadministrativa les reclamacions interposades davant els tribunals economicoadministratius provincials i els recursos d'alçada presentats davant el tribunal economicoadministratiu central, amb anterioritat a la data assenyalada al número anterior i que per llavors estiguin pendents de resolució.

Disposicions finals

Disposició final primera

S'autoritza el Govern de la Nació per refundre en el termini d'un any, i en un sol text, les disposicions legals vigents d'acord amb el que estableix la disposició derogativa. La refosa ha també comprèn la regularització, l'aclariment i l'harmonització d'aquestes disposicions.

El Govern, dins el mateix termini, ha de procedir a actualitzar i ajustar al que disposa aquesta totes les normes reglamentàries que continuïn vigents i, en particular, els reglaments següents:

- a) El Reglament de població i demarcació territorial de les entitats locals, aprovat pel Decret de 17 de maig de 1952, amb les modificacions de què hagi estat objecte per disposicions posteriors.
- b) El Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les corporacions locals, aprovat pel Decret de 17 de maig de 1952, amb les modificacions de què hagi estat objecte per disposicions posteriors.
- c) El Reglament de funcionaris d'Administració local, aprovat pel Decret de 30 de maig de 1952, amb les modificacions de què hagi estat objecte per disposicions posteriors.
- d) El Reglament de contractació de les corporacions locals, aprovat pel Decret de 9 de gener de 1953, amb les modificacions de què hagi estat objecte per disposicions posteriors.
- e) El Reglament de béns de les entitats locals, aprovat pel Decret de 27 de maig de 1955, amb les modificacions de què hagi estat objecte per disposicions posteriors.
- f) El Reglament de serveis de les corporacions locals, aprovat pel Decret de 17 de juny de 1955, amb les modificacions de què hagi estat objecte per disposicions anteriors.

Disposició final segona

1. Els funcionaris públics de l'Administració local tenen la mateixa protecció social, en extensió i intensitat, que la que es dispensi als funcionaris públics de l'Administració de l'Estat i està integrada en el sistema de Seguretat Social.
2. L'aportació dels funcionaris de l'Administració local per al finançament de la seva Seguretat Social és la mateixa que s'estableix per als funcionaris públics de l'Administració de l'Estat, si és idèntica l'acció protectora.
3. La gestió de la Seguretat Social dels funcionaris de l'Administració local és a càrrec de la MUNPAL, persona jurídica i patrimoni propi per al compliment dels seus fins, adscrita orgànicament al Ministeri d'Administració Territorial, al qual correspon la seva superior direcció i tutela.

La MUNPAL gaudeix dels mateixos beneficis de pobresa, franquícia postal i telegràfica i exempcions tributàries, reconeguts a les entitats gestores de la Seguretat Social, d'acord amb el que estableix la Llei general de Seguretat Social, i pel que fa a la resta li és aplicable la Llei 11/1960, en tot el que no s'oposi a aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

Disposició final tercera

El personal de les policies municipals i dels cossos de bombers ha de tenir un estatut específic, aprovat per reglament, tenint en compte respecte als primers la Llei de forces i cossos de seguretat de l'Estat.

Disposició final quarta

1. Queden expressament derogats els articles 344 a 360, tots dos inclusivament, de la Llei de règim local, de 24 de juny de 1955, sobre el Servei Nacional d'Inspecció i Assessorament de les Corporacions Locals.
2. El Govern ha de regular en el termini de tres mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les peculiaritats del règim orgànic i funcional del personal anteriorment adscrit a l'esmentat Servei, que es regeix per la legislació de funcionaris civils de l'Estat.
3. Per al compliment degut de les funcions que competeixen a l'Administració de l'Estat, en relació amb les entitats locals, el Govern pot adscriure als seus serveis funcionaris de les corporacions locals.

Disposició final cinquena

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els municipis que siguin cap de partit judicial on no hi hagi cap establiment penitenciari assumeixen, en règim de competència delegada, l'execució del servei de dipòsit de detinguts a disposició judicial, i la custòdia dels detinguts correspon a la policia municipal en funcions de policia judicial.

L'Administració competent en matèria penitenciària ha de posar a disposició dels municipis a què es refereix el paràgraf anterior els mitjans econòmics suficients per al manteniment d'aquest servei en els termes que preveu la legislació sectorial corresponent.

Afectacions passives (224)

Disposició addicional segona apartat 7 modificat per la disposició final 1a de la Llei 22/2021, de 28 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2022.

Article 46 apartat 3 afegit per la disposició final 2a del Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19.

Article 25 apartat 2, lletra o afegida per la disposició final primera del Reial decret llei 9/2018, de 3 d'agost, de mesures urgents per al desenvolupament del Pacte d'Estat contra la violència de gènere.

Article 104 bis apartats 3 i 4 declarats inconstitucionals i nuls, en la redacció donada per la Llei 27/2013, de 27 de desembre, per la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 54/2017, d'11 de maig, que resol el recurs d'inconstitucionalitat núm. 1996/2014 (BOE núm. 142, de 15 de juny de 2017).

Article 87 derogat per la disposició derogatòria única.a de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

Article 26 apartat 2, incisos marcats declarats inconstitucionals i nuls, en la redacció donada per l'art. 1.9 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, per la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 111/2016, de 9 de juny, que resol el recurs d'inconstitucionalitat núm. 1959/2014 (BOE núm. 170, de 15 de juliol de 2016).

Disposició addicional setzena declarada inconstitucional i nul·la, amb els efectes assenyalats en el fonament jurídic 8.f, per la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 111/2016, de 9 de juny, que resol el recurs d'inconstitucionalitat núm. 1959/2014 (BOE núm. 170, de 15 de juliol de 2016).

Article 57 bis declarat inconstitucional i nul per la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 41/2016, de 3 de març, que resol el recurs d'inconstitucionalitat núm. 1792/2014 (BOE núm. 85, de 8 d'abril de 2016).

Article 104 bis apartat 1, lletra g modificada per la disposició final dinovena de la Llei 48/2015, de 29 d'octubre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2016.

Capítol III derogat, amb l'abast que estableix la disposició final 4.2, per la disposició derogatòria única.d del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic. Cal tenir en compte que aquest capítol ja havia estat derogat de la mateixa manera per la Llei 7/2007, de 12 d'abril.

Article 98 derogat, amb l'abast que estableix la disposició final 4.2, per la disposició derogatòria única.d del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic. Cal tenir en compte que aquest article ja havia estat derogat de la mateixa manera per la Llei 7/2007, de 12 d'abril.

Article 99 derogat, amb l'abast que estableix la disposició final 4.2, per la disposició derogatòria única.d del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic. Cal tenir en compte que aquest article ja havia estat derogat de la mateixa manera per la Llei 7/2007, de 12 d'abril.

Article 22 apartat 2 modificat per la disposició addicional 9a.1 del Reial decret legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de sòl i rehabilitació urbana.

Article 70 ter afegit per la disposició addicional 9a.2 del Reial decret legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de sòl i rehabilitació urbana. Cal tenir en compte que aquest article ja havia estat afegit per la Llei 8/2007, de 28 de maig.

Article 75 apartats 7 i 8 modificats per la disposició addicional 9a.3 i 4 del Reial decret legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de sòl i rehabilitació urbana.

Disposició addicional quinzena afegida per la disposició addicional 9a.5 del Reial decret legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de sòl i rehabilitació urbana. Cal tenir en compte que aquesta disposició ja havia estat afegida per la Llei 8/2007, de 28 de maig.

Article 92 bis apartat 2 modificat per l'article 3 del Reial decret llei 10/2015, d'11 de setembre, pel qual es concedeixen crèdits extraordinaris i suplementos de crèdit en el pressupost de l'Estat i s'adopten altres

mesures en matèria d'ocupació pública i d'estímul a l'economia.

Article 2 apartat 1 modificat per l'article 1.1 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 3 apartat 2 modificat per l'article 1.2 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 7 modificat per l'article 1.3 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 10 apartat 4 afegit per l'article 1.4 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 10 apartat 3 modificat per l'article 1.4 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 13 modificat per l'article 1.5 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 16 apartat 2, lletra f modificada per l'article 1.6 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 24 bis afegit per l'article 1.7 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 25 modificat per l'article 1.8 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 26 modificat per l'article 1.9 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 27 modificat per l'article 1.10 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 28 suprimit per l'article 1.11 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 32 bis afegit per l'article 1.12 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 36 modificat per l'article 1.13 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 45 deixat sense contingut per l'article 1.14 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 55 modificat per l'article 1.15 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i

sostenibilitat de l'Administració local.

Article 57 modificat per l'article 1.16 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 57 bis afegit per l'article 1.17 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 75 bis afegit per l'article 1.18 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 75 ter afegit per l'article 1.19 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 84 bis modificat per l'article 1.20 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 85 apartat 3 suprimit per l'article 1.21 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 85 apartat 2 modificat per l'article 1.21 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 85 ter apartat 2 modificat per l'article 1.22 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 86 modificat per l'article 1.23 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 92 modificat per l'article 1.24 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 92 bis afegit per l'article 1.25 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 100 apartat 1 modificat per l'article 1.26 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 103 bis afegit per l'article 1.27 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 104 bis afegit per l'article 1.28 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 109 modificat per l'article 1.29 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 116 bis afegit per l'article 1.30 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i

sostenibilitat de l'Administració local.

Article 116 ter afegit per l'article 1.31 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 127 apartat 1, lletra n afegida per l'article 1.32 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 127 apartat 1, lletra m modificada per l'article 1.32 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 130 apartat 3 modificat per l'article 1.33 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Disposició addicional segona modificada per l'article 1.34 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Disposició addicional cinquena apartat 4 afegit per l'article 1.35 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Disposició addicional cinquena apartat 3 modificat per l'article 1.35 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Disposició addicional novena modificada per l'article 1.36 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Disposició addicional dotzena modificada per l'article 1.37 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Disposició addicional setzena afegida per l'article 1.38 de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local.

Article 126 apartat 2, incís marcat declarat inconstitucional i nul per la Sentència del Tribunal Constitucional 103/2013, de 25 d'abril de 2013, que resol el recurs d'inconstitucionalitat 1523/2004 (BOE núm. 123, de 23 de maig de 2013, suplement del Tribunal Constitucional).

Article 84 bis afegit per l'article 41.1 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.

Article 84 ter afegit per l'article 41.2 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.

Article 29 modificat per la disposició final 1a.1 de la Llei orgànica 2/2011, de 28 de gener, per la qual es modifica la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general.

Article 46 apartat 2, lletra c modificada per la disposició final 1a.2 de la Llei orgànica 2/2011, de 28 de gener, per la qual es modifica la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general.

Article 70 bis apartat 4 afegit per l'article 1.1 de la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu

exercici.

Article 84 modificat per l'article 1.2 de la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici.

Article 22 apartat 2 modificat per la disposició addicional 9a.1 del Reial decret legislatiu 2/2008, de 20 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de sòl.

Article 70 ter afegit per la disposició addicional 9a.2 del Reial decret legislatiu 2/2008, de 20 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de sòl. Cal tenir en compte que aquest article ja l'havia afegit la Llei 8/2007, de 20 de maig.

Article 75 apartat 7 modificat per la disposició addicional 9a.3 del Reial decret legislatiu 2/2008, de 20 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de sòl.

Article 75 apartat 8 afegit per la disposició addicional 9a.4 del Reial decret legislatiu 2/2008, de 20 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de sòl. Cal tenir en compte que aquest apartat ja l'havia afegit la Llei 8/2007, de 20 de maig.

Disposició addicional quinzena afegida per la disposició addicional 9a.5 del Reial decret legislatiu 2/2008, de 20 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de sòl. Cal tenir en compte que aquest article ja l'havia afegit la Llei 8/2007, de 20 de maig.

Article 21 apartat 1, lletres ñ i p derogades per la disposició derogatòria única.b de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic.

Article 22 apartat 1, lletres n i o derogades per la disposició derogatòria única.b de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic.

Article 33 apartat 2, lletres l i n derogades per la disposició derogatòria única.b de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic.

Article 34 apartat 1, lletres k i m derogades per la disposició derogatòria única.b de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic.

Article 85 apartat 2 modificat per la disposició final primera de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic.

Article 88 derogat per la disposició derogatòria única.b de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic.

Article 127 apartat 1, lletra f derogada per la disposició derogatòria única.b de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic.

Article 22 apartat 2 modificat per la disposició addicional 9a.1 de la Llei 8/2007, de 28 de maig, de sòl.

Article 70 ter afegit per la disposició addicional 9a.2 de la Llei 8/2007, de 28 de maig, de sòl.

Article 75 apartat 7 modificat per la disposició addicional 9a.3 de la Llei 8/2007, de 28 de maig, de sòl.

Article 75 apartat 8 afegit per la disposició addicional 9a.4 de la Llei 8/2007, de 28 de maig, de sòl.

Disposició addicional quinzena afegida per la disposició addicional 9a.5 de la Llei 8/2007, de 28 de maig, de sòl.

Article 92 derogat, amb l'abast establert a la disposició final quarta, per la disposició derogatòria única.e de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

Capítol III derogat, amb l'abast establert a la disposició final quarta, per la disposició derogatòria única.e de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

Article 98 derogat, amb l'abast i la vigència establerts a la disposició final quarta, per la disposició derogatòria única.e de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

Article 99 derogat, amb l'abast i la vigència establerts a la disposició final quarta, per la disposició derogatòria única.e de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

Article 4 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 12 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 13 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 18 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 19 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 20 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 21 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 22 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 23 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 24 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 32 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 33 apartat 3 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 34 apartat 1, lletres c, k i m, i apartat 2 modificats per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 35 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 36 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 41 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 44 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 47 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 52 apartat 2, lletra a modificada per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 70 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 70 bis afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 73 apartat 3 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 85 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 85 bis afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 85 ter afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 87 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 108 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Títol IX títol modificat per l'article 1.2 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 117 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 120 bis afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Títol X afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Capítol I afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 121 afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Capítol II afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 122 afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 123 afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 124 afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 125 afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 126 afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 127 afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 128 afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Capítol 129 afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 130 afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 131 afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 132 afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Capítol III afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 133 afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 134 afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 135 afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 136 afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 137 afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Capítol IV afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 138 afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Títol XI afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 139 afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 140 afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 141 afegit per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Disposició addicional segona apartat 7 modificat per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Disposició addicional cinquena modificada per l'article 1.1 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Disposició addicional vuitena afegida per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Disposició addicional novena afegida per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Disposició addicional desena afegida per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Disposició addicional onzena afegida per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Disposició addicional dotzena afegida per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Disposició addicional tretzena afegida per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Disposició addicional catorzena afegida per l'article 1.3 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.

Article 16 modificat per l'article 3 de la Llei orgànica 14/2003, de 20 de novembre, de reforma de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, modificada per la Llei orgànica 8/2000, de 22 de desembre; de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local; de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i de la Llei 3/1991, de 10 de gener, de competència deslleial.

Article 17 apartats 2 i 3 modificats per l'article 3 de la Llei orgànica 14/2003, de 20 de novembre, de reforma de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, modificada per la Llei orgànica 8/2000, de 22 de desembre; de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local; de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i de la Llei 3/1991, de 10 de gener, de competència deslleial.

Disposició addicional setena afegida per l'article 3 de la Llei orgànica 14/2003, de 20 de novembre, de reforma de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, modificada per la Llei orgànica 8/2000, de 22 de desembre; de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local; de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i de la Llei 3/1991, de 10 de gener, de competència deslleial.

Article 61 modificat per l'article 6 de la Llei orgànica 1/2003, de 10 de març, per a la garantia de la democràcia als ajuntaments i la seguretat dels regidors.

Article 75 apartat 7 modificat per l'article 6 de la Llei orgànica 1/2003, de 10 de març, per a la garantia de la democràcia als ajuntaments i la seguretat dels regidors.

Article 99 apartat 1, paràgraf vuitè, i apartat 2, paràgraf tercer, modificats per l'article 53.1 i 2 de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social. Cal tenir en compte que encara que la Llei estableix que modifica el paràgraf quart de l'apartat 2, s'entén que es refereix al paràgraf tercer.

Article 75 modificat per l'article 42 de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Article 102 modificat per l'article 37 de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Article 21 apartat 1, lletra f modificada per l'article 46.1 de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Article 33 apartat 2, lletra l modificada per l'article 46.2 de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Article 34 apartat 1, lletres f i k modificades per l'article 46.3 i 4 de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Article 101 modificat per l'article 39.1 de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Article 5 modificat per l'article 1.1 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 20 modificat per l'article 1.2 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 21 modificat per l'article 1.3 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 22 modificat per l'article 1.4 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 23 apartat 2, lletra b modificada per l'article 1.5 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 32 modificat per l'article 1.6 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 33 apartats 2 i 3 modificats per l'article 1.7 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 33 apartat 4 afegit per l'article 1.7 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 34 modificat per l'article 1.8 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 35 apartat 2, lletra b modificada per l'article 1.9 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 46 apartat 2, lletra a modificada per l'article 1.10 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 46 apartat 2, lletra e afegida per l'article 1.11 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 47 apartat 3 modificat per l'article 1.12 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 48 modificat per l'article 1.13 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 49 lletra c modificada per l'article 1.14 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 50 apartat 3 afegit per l'article 1.15 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei

7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 52 apartat 1 modificat per l'article 1.16 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 58 apartat 2 modificat per l'article 1.17 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 64 modificat per l'article 1.18 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 65 modificat per l'article 1.19 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 66 modificat per l'article 1.20 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 67 modificat per l'article 1.21 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 73 apartat 3 afegit per l'article 1.22 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 75 apartat 1 modificat per l'article 1.23 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 77 modificat per l'article 1.24 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 84 apartat 3 afegit per l'article 1.25 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 118 apartat 1.A.a modificat per l'article 1.26 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Disposició addicional cinquena apartat 3 afegit per l'article 1.27 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Disposició addicional sisena apartat 3 afegit per l'article 1.28 de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.

Article 108 modificat per l'article 21.1 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Article 86 apartat 3 i disposicions discordants derogats, pel que fa al subministrament de gas, per la disposició derogatòria única.e de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

Article 21 apartat 1, lletra m afegida per l'article 4.1 de la Llei 7/1997, de 14 d'abril, de mesures liberalitzadores en matèria de sòl i de col·legis professionals. La lletra m de la redacció anterior passa a ser la lletra n.

Article 22 apartat 2, lletra c modificada per l'article 4.3 de la Llei 7/1997, de 14 d'abril, de mesures liberalitzadores en matèria de sòl i de col·legis professionals.

Article 47 apartat 3, lletra i modificada per l'article 4.4 de la Llei 7/1997, de 14 d'abril, de mesures liberalitzadores en matèria de sòl i de col·legis professionals.

Article 21 apartat 1, lletra m afegida per l'article 4.1 del Reial decret llei 5/1996, de 7 de juny, de mesures liberalitzadores en matèria de sòl i de col·legis professionals. La lletra m de la redacció anterior passa a ser la lletra n.

Article 22 apartat 2, lletra c modificada per l'article 4.3 del Reial decret llei 5/1996, de 7 de juny, de mesures liberalitzadores en matèria de sòl i de col·legis professionals.

Article 26 apartat 1, lletra c modificada per l'article 23 del Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny, sobre mesures urgents de caràcter fiscal i de foment i liberalització de l'activitat econòmica.

Article 47 apartat 3, lletra i modificada per l'article 4.4 del Reial decret llei 5/1996, de 7 de juny, de mesures liberalitzadores en matèria de sòl i de col·legis professionals.

Article 86 apartat 3 modificat per l'article 24 del Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny, sobre mesures urgents de caràcter fiscal i de foment i liberalització de l'activitat econòmica.

Article 12 modificat per l'article únic.1 de la Llei 4/1996, de 10 de gener, per la qual es modifica la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, en relació amb el padró municipal.

Article 15 modificat per l'article únic.2 de la Llei 4/1996, de 10 de gener, per la qual es modifica la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, en relació amb el padró municipal.

Article 16 modificat per l'article únic.3 de la Llei 4/1996, de 10 de gener, per la qual es modifica la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, en relació amb el padró municipal.

Article 17 modificat per l'article únic.4 de la Llei 4/1996, de 10 de gener, per la qual es modifica la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, en relació amb el padró municipal.

Article 18 apartat 2 modificat per l'article únic.5 de la Llei 4/1996, de 10 de gener, per la qual es modifica la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, en relació amb el padró municipal.

Article 70 apartat 2 modificat per l'article únic de la Llei 39/1994, de 30 de desembre, per la qual es modifica l'article 70.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

Article 99 apartat 1 modificat per l'article 1 del Reial decret legislatiu 2/1994, de 25 de juny, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i del Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, pel que fa a la provisió de llocs de treball de funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional.

Article 26 apartat 4 afegit per l'article 1 de la Llei 10/1993, de 21 d'abril, de modificació del règim de llocs de treball reservats a funcionaris de l'Administració local amb habilitació de caràcter nacional.

Article 99 modificat per l'article 2 de la Llei 10/1993, de 21 d'abril, de modificació del règim de llocs de treball reservats a funcionaris de l'Administració local amb habilitació de caràcter nacional.

Article 99 modificat per la disposició addicional vuitena de la Llei 31/1991, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1992.

Article 75 modificat per l'article 4 de la Llei 9/1991, de 22 de març, per la qual es modifiquen determinats articles de la Llei 25/1983, de 26 de desembre, d'incompatibilitats d'alts càrrecs; de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local; de la Llei de contractes de l'Estat, i de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

Article 2 apartat 2 declarat no inconstitucional, si s'interpreta d'acord amb el fonament jurídic 3, per la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 214/1989, de 21 de desembre, que resol els recursos d'inconstitucionalitat 610/1985, 613/1985, 617/1985 i 619/1985 (acumulats) (BOE núm. 10, d'11 de gener de 1990, suplement del Tribunal Constitucional).

Article 4 apartat 2, incís marcat declarat inconstitucional per la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 214/1989, de 21 de desembre, que resol els recursos d'inconstitucionalitat 610/1985, 613/1985, 617/1985 i 619/1985 (acumulats) (BOE núm. 10, d'11 de gener de 1990, suplement del Tribunal Constitucional).

Article 5 declarat inconstitucional, si s'interpreta d'acord amb el fonament jurídic 5, per la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 214/1989, de 21 de desembre, que resol els recursos d'inconstitucionalitat 610/1985, 613/1985, 617/1985 i 619/1985 (acumulats) (BOE núm. 10, d'11 de gener de 1990, suplement del Tribunal Constitucional). Per connexió, també totes les remissions a l'article 5 que contingui aquesta Llei.

Article 20 apartats 1.c i 2, incisos marcats declarats inconstitucionals (l'incís de l'apartat 1.c si s'interpreta en el sentit del fonament jurídic 6) per la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 214/1989, de 21 de desembre, que resol els recursos d'inconstitucionalitat 610/1985, 613/1985, 617/1985 i 619/1985 (acumulats) (BOE núm. 10, d'11 de gener de 1990, suplement del Tribunal Constitucional).

Article 32 apartat 2, incisos marcats declarats inconstitucionals (el primer si s'interpreta en el sentit del fonament jurídic 6) per la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 214/1989, de 21 de desembre, que resol els recursos d'inconstitucionalitat 610/1985, 613/1985, 617/1985 i 619/1985 (acumulats) (BOE núm. 10, d'11 de gener de 1990, suplement del Tribunal Constitucional).

Article 45 apartat 2.b, paràgrafs primer i segon declarats que no tenen caràcter bàsic per la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 214/1989, de 21 de desembre, que resol els recursos d'inconstitucionalitat 610/1985, 613/1985, 617/1985 i 619/1985 (acumulats) (BOE núm. 10, d'11 de gener de 1990, suplement del Tribunal Constitucional). Cal tenir en compte que el seu contingut no és vinculant per a les comunitats autònomes recurrents.

Article 48 incís marcat declarat inconstitucional per la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 214/1989, de 21 de desembre, que resol els recursos d'inconstitucionalitat 610/1985, 613/1985, 617/1985 i 619/1985 (acumulats) (BOE núm. 10, d'11 de gener de 1990, suplement del Tribunal Constitucional).

Article 107 apartat 1 modificat per la disposició addicional primera de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

Article 111 modificat per la disposició addicional primera de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

Consideracions legals

Els textos consolidats (o versions actualitzades) de les normes que ofereix el Portal Jurídic de Catalunya no tenen caràcter oficial.

Enllaç a aquesta versió

<https://portaljuridic.gencat.cat/ca/document-del-pjur/?documentId=850616&language=ca&validity=1898233&traceability=02>